

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 1
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 19 ЯНУАРИ 2021 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд, и Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВА: Вероника Имова

На заседанието присъства Тихомир Димитров - главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09.42 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийска колегия на ВСС – 19.1.2021 г. По дневния ред няма предложения за включване на допълнителни точки в дневния ред. Само да напомня, че точка 3 е точка, която беше отложена с наше решение от 8.12.2020 г. и по тази точка имаме колега магистрат, който изчаква и би искал да бъде изслушан. Ето защо и предвид на това, че обсъдихме тази възможност ви предлагам точка 3 да бъде разгледана като първа

точка от дневния ред, само да променим дневния ред с тази точка, с оглед на това, че има магистрат, който би искал да бъде изслушан и предвид на другите точки, които предстоят да бъдат разгледани, особено точка 2 и за да не изчаква колежата Голакова предлагам точка 3 да бъде преместена като точка 1 в дневния ред.

Заповядайте за становища. Ако имате предложения някакви други? Не виждам такива. Моля ви, само да гласуваме точка 3 да бъде преместена като точка 1 в дневния ред. Ако сте съгласни. Благодаря ви. Всички гласуват „за“. Отсъства само г-жа Имова, която е в годишен отпуск.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

Точка 3 да бъде разгледана като точка 1 в дневния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към разглеждане на дневния ред. С оглед на нашето решение пристъпваме към разглеждане на точка 3 в дневния ред. Точка 3 е от комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“. Както вече казах тя е отложена с решение на Съдийска колежия на ВСС от 8.12.2020 г. По отношение на тази точка преди да изслушаме г-жа Голакова имате ли някакви изказвания? Ако нямате, нека да поканим г-жа Голакова.

/В залата влиза Любка Голакова/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Панов, заседанието е дисциплинарно, нали?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да. При закрити монитори.

/Изключват мониторите/

/Включват мониторите/

По точка 3 от дневния ред с 12 гласа "за" и 0 "против" ВСС Съдийска колегия реши: Прекратява производството по дисциплинарно дело № 23/2017 г. по описа на ВСС, в частта относно допуснатото от Любка Емилова Голакова - съдия в Софийски градски съд, бездействие по делата, описани в таблицата под № 1-22 вкл.; № 24-№ 33 вкл.; № 35-37 вкл.; № 39-40 вкл.; № 42-45 вкл.; № 48-49 вкл.; № 51-57 вкл.; № 59; № 61-64 вкл.; № 66-68 вкл.; № 70; № 73; № 76; № 83-84 вкл.; № 92; № 94; № 101, поради изтичане на пет години от извършване на нарушението.

Прекратява производството по дисциплинарно дело № 23/2017 г. по описа на ВСС, в частта относно допуснатото от Любка Емилова Голакова - съдия в Софийски градски съд, бездействие в периода от датата на обявяване за решаване, респ. изтичане на срока по чл. 235, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс до 10.11.2016 г. по делата, описани в таблицата под № 23, № 34; № 38; № 41; № 46-47 вкл.; № 50, № 58; № 60, № 65; № 69; № 71-72 вкл.; № 74-75 вкл.; № 77-82 вкл.; № 85-91 вкл.; № 93; № 95-100 вкл.; № 102-689 вкл., поради изтичане на шестмесечния срок, считано от откриване на нарушението.

Налага на Любка Емилова Голакова - съдия в Софийски градски съд, дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ - намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от шест месеца, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 и 2 от ЗСВ за бездействие по дела, описани в таблицата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд.

Ще ми позволите само да кажа на съдия Голакова, която е отвън за нашето решение ако не е чула и ще продължим по дневния ред.

/Лозан Панов излиза от залата да съобщи на Любка Голакова решението/

Продължаваме по дневния ред.

По отношение на точка 1 от дневния ред: Обсъждане работата на Съдийска колегия на ВСС в рамките на извънредна епидемична обстановка. По тази точка имаме справка за отложените по обективни причини дела за периода от 1.12 до 31.12. и Регистър на отложените по обективни причини дела. И съответно справката към 18.1.2021 г. във връзка с разпространението на КОВИД. Това е по точка 1. Няма никакви предложения по отношение на точка 1, така че тези материали са на вашето внимание. Ако няма други предложения по точка 1, да пристъпим към точка 2, която е и най-важната точка в днешния дневен ред. Няма други предложения.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Дали не е разумно да разгледаме останалите точки от дневния ред преди точка 2, защото се очаква, поне предмета на точката го предполага по-дълго обсъждане по тази точка? Нещо, което сме правили досега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така е. Преди включването на мониторите при започване на заседанието споделихме пред всички колеги по отношение на промяната в дневния ред, както разбрахте всъщност се обединихме около това точка 3, предвид на очакваното участие в заседанието на съдия Голакова, точка 3 да бъде разгледана и така и гласувахме, като първа точка от дневния ред, като че ли обаче няма мнозинство, което да приеме разглеждането на точка 2 като точка последна. Изложиха се аргументи, че това е най-важната точка всъщност от този дневен ред и това беше мотива да не подложа на гласуване промяна в дневния ред. Ако разбира се, Вие правите такава предложение, го подложа на гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Правя такова формално предложение. Да. С оглед на по-дългото необходимо време, нищо специално нямам предвид, ние сме го правили много пъти, необходимо е повече време да се обсъжда тази точка, за да не изчакват останалите точки след нея. Нищо специално. Правя такова формално предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: И аз Ви благодаря. Аз моля да не променяме дневния ред. Напълно съм съгласен, че останалите точки не предполагат толкова задълбочено обсъждане и толкова време, колкото точка 2. Много ви моля обаче имайте предвид, че ние в момента сме в публично заседание. Аз съм сигурен, че доста голяма част от магистратите в страната седят и чакат да чуем не какво ще кажем ние по точка 4, 5, 7 и 17, а именно по точка 2. Ние сме обявили начало на заседанието в 9,30 ч., в момента е 10,34 ч., ние сме започнали още с точка 2. Струва ми се абсолютно некоректно на всички, които желаят да чуят нашите обсъждания, а аз продължавам да смятам, че те не са малко, да им кажем, че ще отложим за пореден път и ще я разгледаме неясно кога. Ето защо ви моля да не променяме дневния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да допълня нещо към това, което каза колегата Шекерджиев. Да, наистина сме правили и досега така, и точно този опит показва, че уж малко точки толкова лесни за минаване обикновено действително заемат време, а и тази точка е най-важния въпрос, който ние трябваше да решим още миналата година, затова според мен е емблематично нашето отношение това къде е поставено. Затова, именно защото тези точки останалите, които не са толкова съществени, могат да почакат. Затова аз ще подкрепя, т.е. ще гласувам против предложението за изтеглянето на останалите точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Спокойно бихме могли да обявим, че разглеждането на точка втора ще започне в час, в който ние се консолидираме, например в 11.30, за да може колегите, които имат интерес да го направят. В този смисъл не е пречка да го направим, така че всеки, който би искал да се запознае с аргументите, мотивите и съображенията, да има тази възможност, но, разбира се ...

Г-жо Дишева, искате изказване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Учудвам се на този дебат за нещо, което много, много пъти сме правили, а пък внушението, че с това си предложение аз пренебрегвам важността на въпроса и, че това изразявало отношението ми към въпроса, просто ще го оставя без коментар. Аз оттеглям това си предложение.

Нека да пристъпим към разглеждане на точката, колкото и каквото време ни отнеме. Нека тези аргументи обаче да ги запомним за други подобни случаи, когато по предложение на някой от членовете, някоя точка, която е в началото на дневния ред, просто се праща за часове назад. Същите аргументи. Оттеглям предложението. Ако някой друг не го прави, нека да продължим с точките по дневния ред.

Вероятно съм пропуснала някаква част от дебата преди публичното заседание, за което сега разбирам. Имах технически проблеми, както обявих в началото.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Пристъпваме към разглеждането на точка втора от дневния ред.

Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Колеги, ние ще говорим за пореден път за различните модели, които са свързани с проекта, на който аз и колежата Димитрова сме координатори.

Това, което ще се опитам днес да направя е да ви представя максимално конкретно нашата визия за промяна на съдебната карта, а именно за приложението на модел № 4.

На първо място, искам да кажа, че това, което ние предлагаме, не се отнася само и единствено до съществена промяна на картата на съдилищата в страната. Ние предлагаме нещо, което наред с това е свързано и с промяна на структурата на съдилищата, промяна на броя на съдилищата, както и промяна не на последно място на подсъдността. Обръщам внимание - това, което ние сме заложили в модел № 4 е свързано със съществена промяна на родовата подсъдност. Не сме предвидили съществена промяна на местната подсъдност.

Оттук нататък какво ние предлагаме? Ние предлагаме да направим промяна, с която да имаме съществено намаляване на броя на делата, които ще се разглеждат от районните съдилища, като районните съдилища ще разглеждат дела, които по наша преценка (разбира се, с всички условности, които ние тук си ги знаем), са бързо ликвидни и могат да бъдат разгледани в сравнително кратък период от време от една страна, което предполага и възможност един районен съдия да разгледа повече дела на брой, отколкото разглежда средно в момента.

На следващо място, ние предвиждаме създаването на съд, който да е първоинстанционен, който да гледа всичките искиви производства, както и производства от общ характер и т.н., които са различни от тези, които ще се разгледат от първоинстанционния съд.

На трето място, ние предвиждаме създаване на въззивен съд, който да работи като въззивна инстанция по всички тези дела, които ще се разглеждат от съдилищата, които би следвало в момента да са на ниво окръжен съд.

И по отношение на Върховния касационен съд не предвиждаме никаква промяна. На практика това, което в момента гледа Върховният касационен съд ще продължи да го гледа и в бъдеще. Не предвиждаме допълнително натоварване на съдиите от Върховния касационен съд.

Така. По отношение на районния съд.

По отношение на районния съд ние въвеждаме нещо, което според нас е изключително важно. То е може би една от основните цели на проекта, а именно ние въвеждаме обща норма за натовареност в рамките на цялата страна. Това, което значи, че делата, които ще гледа един съдия в Ивайловград, ще бъдат входни и разликата ще е максимум 1 до 2 дела с тези, които гледа един съдия в София, Варна, Смолян или Бургас. Наличието на обща норма за натовареност (която по сметките, които ние сме представили на вашето внимание) е между 43 и 46 дела месечно на всеки районен съдия, ще доведе до това, че на практика ще се преодолеят дисбаланси, които към момента не се изразяват в процент разлика в натовареността, а в пъти разлика на натовареността. Ние в момента имаме съдилища, които гледат 3, а някои 4 пъти повече дела, отколкото равен по степен съд, при сходно заплащане.

На следващо място и основна цел, която се стремим да постигнем, това е създаването на специализация по материи по отношение на абсолютно всички съдилища. Тогава, когато ние създадем по-малко на брой районни съдилища естествено, в тях ще има повече от съдиите, които обичайно сега работят в един районен съд. Тогава, когато броят на съдиите е повече от 6, практиката е показала и в момента правораздаването е такова, то тогава е възможна специализация поне в основните материи - гражданско и наказателно. Ето защо ние считаме, че наличието на специализация ще позволи да имаме по-бързо, а считам (вярвам в това) и по-качествено правосъдие,

тъй като наистина тогава, когато едно дело се гледа от специалист в конкретната правна материя, това никога не би могло да бъде в ущърб на правосъдието, напротив, това би било в негов плюс.

Оттук насетне предлагаме окрупняване на районните съдилища. При реализиране на това предложение ние предлагаме да се запазят като самостоятелни съдилища част от съществуващите в момента съдилища, а именно тези, които са в областните центрове, както и други, които не са част от областните центрове, но определени предпоставки налагат те да се запазят те като самостоятелни съдилища. Обичайно това е броят дела и броят съдии, които правораздават с тях. Това ние правим отново като гаранция да има специализация при разглеждането на делата. Ето защо ...(прекъсва връзката) като Асеновград и като Районен съд-Горна Оряховица ние предлагаме да продължат да останат районни съдилища.

По отношение на останалите, в които би следвало да работят 1, 2, 3 или по-малко от 6 магистрати ние предлагаме те да станат част от по-голям, сравнително близкостоящ съд. Обичайно това е съдът в областния град. Каква ни е идеята? Тогава, когато имаме подобно обединяване на тези две съдилища, в материалите, които ние сме представили, сме отразили, че това са териториални отделения, но категорично смятам, че могат да бъдат подсъдилища или секции, или както искате го наречете, тъй като териториалното отделение в смисъла, в който е използвано в реформата, която в момента тече в прокуратурата на страната е категорично различно от това, което ние предлагаме.

Защо смятаме, че това е възможно да се случи и би било полезно за правосъдието? Когато ние предлагаме подобна промяна в структурата на районните съдилища, ние тръгнахме от няколко изходни позиции. На първо място, достъпът до съд на гражданите. При

наличието на териториални отделения, секции или както искате ги наречете, в местата, в които в момента има районни съдилища и при неподвиждане на промяна на местната подсъдност, то тогава практически за гражданите, които имат нужда от правосъдна услуга няма да се промени абсолютно нищо. Напротив, те ще имат възможност да получат съдебната услуга точно там, където са я получавали и към настоящия момент, респективно там ще имат възможност да подават книжа, там ще бъдат разгледани и техните дела.

На следващо място, би могло да има известен дисбаланс, по-скоро известно накърняване интересите на съдиите, които трябва да пътуват до тези места, но при изследването, което ние направихме, установихме, че на практика голяма част от съдиите и към настоящия момент пътуват, тъй като не работят в тези населени места, в които се намират съществуващите по-малки районни съдилища.

На следващо място, когато определяхме нормата за натовареност и преценихме, че тя трябва да бъде между 43 и 46 дела за районните съдилища, ние преценихме, че това е възможно. Защо е възможно, колеги? Защото ние сме изправени пред една изключително сложна задача да реформираме система, без тя да спре да действа. На практика ние в момента трябва да извършим ремонт на нещо, което прилича на сложна система например двигател в момента, в който той работи. Ето защо ние направихме оглед на делата, които би следвало да бъдат разгледани, ако се приеме този вариант, и съдиите, които в момента работят в съответните окръзи, съответно съдебни окръзи, съобразно изискванията и нуждите колко съдии трябва да има в районни, окръжни или апелативни съдилища. Ние преценихме, че при натоварване от 43 до 46 дела това ще даде възможност съдиите, които в момента работят в съответните съдебни окръзи или голямата, огромната част от тях да запазят мястото, където те работят.

Оттук нататък, за да приключа с районните съдилища, много ви моля, ние сме обсъждали всеки един от всички модели, поне на мен, ви моля да си го представите по следния начин.

На практика модел 3 предвижда миграция на служители. Модел 1 е повече от модел 3. Тя предвижда миграция на съдии, като се постигат сходни цели, когато се оглеждат два или повече съдилища, които образно казано се обединяват. Модел 4 включва в себе си всичко, което модел 3 и модел 1 предлагат, но модел 4 е в национален мащаб. И ние предлагаме еднакво натоварване за едни и същи съдии, работещи в едни и същи по степен съдилища. Считаме, че това е справедливо и ще реши до голяма степен проблемите, които са се натрупали в системата.

По отношение на модел 4 той не се отнася само за районните съдилища. Ние предвиждаме промяна в подсъдността и на окръжните, и на апелативните съдилища. Считаме, че голяма част от съдиите, които в момента работят в районни съдилища, при промяна на родовата подсъдност би следвало да работят в окръжните съдилища, респективно апелативният съд, който вече ще гледа много повече въззивни производства, отколкото в момента, трябва да бъде подсилен със съдии, респективно една немалка част от съдиите, които в момента са в окръжен съд би следвало да започнат да работят в апелативен съд.

На вашето внимание в част от материалите сме дали справка как ние си представяме съдебната карта при реализацията на модел 4 по отношение на районни, окръжни и апелативни съдилища. При окръжните съдилища сме изчислявали отново при спазване на същите принципи. Сходно натоварване в случая между 8,3 и 8,5 дела на съдия, идентично натоварване за апелативните съдилища, респективно възможност за специализация предвид увеличаване брой съдии, които ще правораздават в окръжните и в апелативните съдилища и оттук

нататък ние считаме, че тази специализация, която в момента не съществува, ще ни даде възможност да повишим качеството и скоростта на правосъдие.

На следващо място. Ние предвиждаме или по-скоро не предвиждаме промяна в рамките на Върховния касационен съд. Нямаме основание да...(прекъсва връзката), ако се реализира модел 4, то това ще се отрази по какъвто и да е начин на Върховния касационен съд. Пак казвам - ние сме в проект, чиято следваща стъпка е промяна в законодателството. Ние предвиждаме множество промени в законодателството, но всяка една от тях дава възможност Върховният касационен съд да продължава да работи с ритъма, броя дела и натоварването, което има в момента.

Защо ние смятаме, че модел 4 е модел, който в най-голяма степен отговаря на нуждите на системата? Съжалявам да го кажа, но аз отново ще кажа някои неща, които на третата година всеки един от нас вече знае. Ние в момента имаме много на брой и силно разединени към натоварване съдилища. Две трети от районните съдии не са специализирани по материя. Липсата на специализация се отразява не само в районния съд, но и в окръжния съд. Колеги, абсолютно недопустимо е при едно и също заплащане разликата в натоварването да е в пъти. И тук нямам предвид Софийския районен съд, моля ви! Много често например Районен съд-Лом или Районен съд-Нова Загора, или Районен съд-Несебър, а доскоро, доколкото си спомням и Ихтиман, имаха много по-високо натоварване, вкл. от Софийския районен съд. Аз считам, че това е проблем на системата, който може да бъде решен само и единствено чрез ...(прекъсване на връзката) пълноценно използване на ресурса. Какво значи според нас пълноценно използване на ресурса? При преглед на щатове, заети в системата, ние ще видим, че ние имаме достатъчно съдии. Не е вярно, че ние имаме нужда от

много съдии. Ако погледнете данните (мисля и съм сигурен, че са ви известни, но те бяха качени вчера), ние сме на четвърто място по брой съдии в Европейския съюз и на четвърто място само че отзад напред по натоварване на тези съдии. Тук въобще не искам да казвам, че сме на първо място по ресурс, който харчим Брутния вътрешен продукт (БВП). Ние считаме, че въвеждането за норма на натовареност ще възвърне справедливостта, ще възвърне възможността да не се делим на съдии в големи съдилища и на съдии в малки съдилища, да нямаме нужда вече от съдии, които да разбират от всякакви материи, с огромния респект, който аз имам към тези колеги и съзнавам за труда, който те полагат, за да свършат работата си.

На следващо място, колеги. Ние, ако погледнете в петгодишен план, всяка година назначаваме повече съдии, отколкото освобождаваме. Практически за последните 5 години ние сме назначили близо 60 съдии (пак казвам), без те да са ни необходими. Защо се получава? Защото при сегашната система тогава, когато ние имаме нужда от съдия в малък съд или в не толкова малък съд, например съдия в Мадан или съдия в Районен съд като Кюстендил, или дори съдия в Районен съд като Пловдив, ние няма откъде да намерим тези съдии. На практика ние нямаме механизъм, при който можем да вземем ресурс, който имаме, от място, където той ни е в повече и да го насочим там, където имаме нужда. Например ние имаме двама души в Чепеларе, а няма работа и за един (поне според мен).

Възможността за реализиране на модел 4 ще ни даде възможност на практика да изравним натоварването по отношение на всички съдии, което пак смятам, че ще бъде ценно за системата. Защо? Защото ние имаме достатъчно съдии, чиито интереси трябва да запазим и ние трябва да спрем назначаването на съдии в съдилища, в които

няма нужда от тях. Считам, че това е тенденция, която се засилва с всяка година, на която трябва да се сложи край.

На следващо място. Създаването на един районен съд, в който ще работят много по-малко на брой районни съдии, ще ни даде възможност ние да направим средносрочна прогноза за необходимостта от съдии в системата. Ние на практика (виждате броя дела, които се разглеждат) ще знаем колко съдии ни трябва за следващата година, последващата година - нещо, което сега категорично не знаем, не можем да направим.

На следващо място, ако ние направим по-малко на брой районни съдии, които да гледат повече на брой по-бързо ликвидни дела, ние ще можем да направим и програма за това в кой в момент, евентуално районният съдия би могъл да стане окръжен съдия или окръжният съдия да стане апелативен съдия. Това отново можем да го направим на база национална норма за натовареност, респективно възможност за планиране на нуждите от съдии в съответните нива на съдилищата. Така например, ако ние имаме 500 или 600 районни съдии, то тогава имайте предвид, че в системата се освобождават между 50 и 60 места годишно, то тогава ние можем да преценим, че районният съдия ще има възможност да стане окръжен съдия в обозримо време между 6 и 9 години в зависимост от съдебния регион. Само ще кажа, че към настоящия момент средният стаж на районните съдии е 18 години, а има съдебни райони, в които никой не е ставал окръжен съдия десетилетия или поне е ставал най-много един от тях. Считам, че това не е основна цел на реформата, която предлагаме, но тя дава възможност за отпушване на системата, което към настоящия момент, няма какво да се лъжем, е твърде необходимо предвид неработещите конкурси.

По отношение на окръжните съдилища схемата би била същата. В апелативните съдилища отново ще имаме специализация, отново ще имаме еднакво натоварване.

Нека кажа няколко думи и за нещо, което е съществено от модел 4, а именно районният съд да работи с постоянен и непостоянен състав. И ние считаме, че това е възможно и допустимо, и ще ни позволи да използваме ресурса на окръжните съдилища тогава, когато е необходимо да бъде подпомогнат районен съд. Такива случаи сме имали. В този случай няма никакъв проблем част от окръжните съдии, които са част от непостоянния състав, да започнат да работят в съответния районен съд, респективно няма да имаме нужда от командироване, от местене на бройки, местене на щатове, нещо, което сме свидетели вече 3 години и то не само от този Съвет.

Колеги, това, което ние ви предлагаме, знаем, че е повече от това, което може би се е очаквало от нас в рамките на този проект, но ние считаме, че това е модел за промяна, който вие, ако го възприемете, можем заедно да доработим. Ето защо ние сме готови да отговаряме на всякакви въпроси, включително максимално конкретни, но моля ви, нека днес се съсредоточим върху следното: дали моделът, който предлагаме като модел, смятате, че може да бъде реализиран. Дали ще има съд в Мездра, дали той ще бъде от двама души, дали той ще бъде самостоятелен или от петима, дали ще има съд в Дупница, дали той ще е териториално отделение, секция - е нещо, което може да бъде направено, сметнато или решено по-нататък. Пак ви моля - нека днес да се съсредоточим върху основните характеристики на този модел, а не върху конкретната му реализация. Но въпреки това, както ние бяхме обещали, на вашето внимание ние сме направили примерно разпределение на съдилищата по начин, по който според нас това може да бъде реализирано.

И не на последно място да кажа нещо. Ние сме направили 10 обсъждания със съдии, довели сме, смея да кажа, стотици съдии и сме ги чули по този въпрос. Какви обсъждания бяха за първите три модела, след което направихме нови 5 само за модел 4. Не е вярно, че съдиите не са разделени. Напротив, една част от тях го възприемат, друга го възприемат частично, трети смятат, че не би следвало да се реализира. Надявам се вие сте видели и въпросите, които са задавали и отговорите, които ние сме се опитали да дадем, но аз имам самочувствието да твърдя, че по-голямата част от съдиите, с които ние говорихме, подкрепят този модел, защото те виждат в него изход от една ситуация, която (страхувам се, но ще го кажа) много от тях намират за безнадеждна в момента. Ако иска Боряна да каже нещо, ако не - сме готови да отговаряме на въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Нека да не губим време, готови сме да отговорим на въпроси, да не утежняваме повече... (прекъсва връзката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Ще дам думата. Мисля, че г-жа Керелска иска въпроси. Все пак, позволете ми да започна.

Да, всички сме се запознали с протоколите от проведените дискусии и обсъждания. Казахте, че максимално конкретно ще представите модела и посочихте, че се касае за структурна промяна, броя на съдилищата, подсъдността и засегнахте родовата подсъдност. Всичко това, което вече се каза определено звучи общо, пожелателно и всички ние, за да вземем решение, е необходимо да имаме повече конкретика. Аз също ще се опитам да избягам от това да не се говори за конкретни съдилища, макар че беше започнало да се прави това нещо в изказването на г-н Шекерджиев, но все пак е важно, а и мисля, че и за колегите е важно, техните въпроси подсказват това от обсъжданията,

какви дела ще се гледат в районите съдилища. Казвате, че ще се създадат окръжни и апелативни съдилища с повече, по-голям брой съдии и да има по-голяма тясна специализация. Определено смятам, че позитивното на това предложение, което прави г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова е това, че се върви към специализация, защото специализацията води до едно по-добро правораздаване (всички сме обединени около това), но когато самата специализация е прекалено тясна, това води до демотивация на самите магистрати. Във вашето предложение се посочи, че се създават окръжни и апелативни съдилища с повече съдии, за да има специализация, дори по-тясна такава, например обособяването на отделения по несъстоятелност (това е посочено изрично във вашето изложение). Изхожда се от това, че трябва да има една норма на натовареност, която за апелативен и окръжен съд е около 8,3 - 8,5 дела на месец, което означава около 2 дела на седмица. Сега, създаването на окръжни и апелативни съдилища или съдии в тези съдилища и всичките останали ресурси, за да може съдиите да гледат по 2 дела на седмица звучи малко (как да кажа) погледнато от страни не само през призмата на магистрат, но на хора, които се опитват да дадат отговори на въпросите как се разходват средствата по системата, това наистина звучи малко нали...

Основните въпроси са следните. Какво цели този вариант, колко време и колко финанси ще са необходими за реализацията на този вариант, и какво иска да постигне? Ако приемем, че иска да постигне (и вие го казвате) по-добро правосъдие и достъп до правосъдие, не смятате ли, че отстъплението с родовата подсъдност ще доведе до точно обратното - до нарушаване на достъпа до правосъдие?

Другото, което е. Пак не разбрахме за категорията дела, които ще се гледат на ниво районен съд и защото, ако ще се засяга само

родовата подсъдност, то това няма как да стане без да се засегне местната подсъдност.

Да продължа нататък. Начинът, по който и всички съдии задават този въпрос е как ще се издигат съдиите от районно ниво към окръжно ниво, въз основа на какви критерии, в какво време този работещ двигател, механизъм, ще продължи да работи и същевременно с това ще се извършат всички тези необходими промени?

Не чух отговор на въпросите, които се зададоха още в самото начало при обсъждането - колко апелативни съдилища ще има, ще се увеличава техният брой? Защото от изложенията, посочени при изслушванията и от посочените от г-н Шекерджиев се чуват съвсем различни сигнали в тази посока. Казва се, че на 3 окръжни съдилища ще има един апелативен съд. После се казва нещо различно. След това се казва, че апелативният съд всъщност може да има териториално отделение, но може и да няма такова отделение. Изобщо има толкова неясноти, които позволете да кажа - това беше целта на срещата, да се изчистят тези неясноти, но това, което сега чухме като изложение, тези неясноти само повечко се задълбочават.

И за да приключа, да дам възможност и на другите колеги. Специализацията е нещо наистина хубаво и аз поддържам това, но когато тя е прекалено тясна специализация, това не води до позитивен ефект. И нека само да кажа, че дори и в административните съдилища, в някои съдилища се отстъпи от специализацията. Ако си спомняте Варненският административен съд, спомняте ли си проблемите в този съд? Да, имаше специализация по материи, но се отстъпи от тази специализация. Така че трудно ми е да повярвам, че прекалено тясната специализация ще доведе до повече мотивация и до по-качествено правораздаване.

И отново казвам основните въпроси: какво цели този вариант, който е фаворизираният вариант на малцинството; колко време и какви средства ще отнеме това и какво ще постигне, разбира се, и кога? И ви моля за малко повече конкретика, моля ви да не се използват имената на съдилища. Нека да бъдем малко по-конкретни кои дела ще се гледат в районните съдилища, съответно които дела в апелативните? Смятате ли, 8,3 и 8,5 дела за окръжния и апелативния съд е така достатъчно обосновано, за да се създават още окръжни и апелативни съдилища?

Въпроси, на които трябва все пак да получим отговор сега, за да можем да знаем как да гласуваме при взимането на решение по предложението, което сте направили от 15.01.2021 година.

Казвам го, защото и с това ще приключа - създадох се административните съдилища (28 на брой), създадох се специализираните структури, преди това още се създадох и много районни съдилища на територията на страната. Единственият ход, който е направен от Висшия съдебен съвет (това е предходния Висш съдебен съвет) е за намаляване броя на военните съдилища. До този момент исторически само се е увеличавал броят на съдилищата и това, което сега се предлага при създаването на окръжни и апелативни съдилища със значително по-голям брой съдии, с възможност те да гледат между 8,3 - 8,5 дела, и понеже са малко съдилищата сега трябва да създадем и още съдилища. Ако това представлява реформата, моля ви, кажете малко повече конкретика, за да стане ясно в какво ще се състои тя, какво цели, колко време и какви финанси ще бъдат необходими за това.

Г-жа Керелска може би искаше думата също.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, но все пак бяха поставени пет въпроса. Ако искате, нека да отговоря на въпросите.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Нека да се дадат отговори, защото иначе се забравят въпросите и са затруднява даването на отговори. Така мисля аз. Нека да кажат двамата координатори как предпочитат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз предпочитам да отговоря на тези пет въпроса. Благодаря Ви!

Първият въпрос - по-голяма конкретика. Аз ще говоря в областта на правото, в която се чувствам по-уверен и това е наказателното право. Поне според мен това, което ние предвиждаме е наказателните съдии в районните съдилища да гледат всички ах-та, да гледат всички чд-та, ако те са образувани в момента, да гледат наказателните производства от частен характер, както и да гледат част от мерките, евентуално тези мерки, които сега са на подсъдност на районен съд. Това за мен е достатъчно като обем работа и според мен е работа, която отговаря на един специалист по наказателно право. Боряна може би ще каже за тези, които тя предвижда, в смисъл тя ще представи тези, които ще се гледат от съдиите, които са специалисти по гражданско право, но тук искам да кажа нещо, което ми се случи в рамките на обсъждането.

В рамките на обсъждането колегите от Районен съд-Пловдив ми казаха, че липсата... (прекъсва връзката) съдии смятаха, че липсата на наказателни общ характер дела би евентуално осакатило тяхното професионално развитие.

Категорично не съм съгласен и ще ви обясня защо. Пак ще се придържам към материята, в която се чувствам по-уверен. Тогава, когато един съдия гледа дела от административен характер, дела, които са чх-та, мерки за неотклонение плюс всичките закрити, които са чд-та, то тогава той има досег до класическия открит и състезателен процес. На мен ми се струва, че това е достатъчно професионално

предизвикателство и подобно „осакатяване“ (в кавички) липсата на дела от общ характер не би следвало да нанесе професионална забава в развитието на един районен съдия. Пак казвам – кариерното развитие не е било цел на тази реформа, но към настоящия момент 53% от всички дела, които са от общ характер, са с квалификация по чл. 343б. Ако 18 години гледаш дела по чл. 343б, кражби и някое друго обсебване, никога не ставаш окръжен съдия, за да изгледаш дело за убийство, да е за подкуп или за документна измама, на мен ми се струва, че това е истинското професионално осакатяване.

По отношение на конкретиката (Прекъснат.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, само един уточняващ въпрос. Значи, това, което казвате е, че на районния съдия дела от общ характер няма да се гледат? (Кр.Шекерджиев: Точно така.) Това всъщност казвате Вие.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Абсолютно категорично казвам точно това.

На следващо място, по отношение на броя на съдиите в окръжен съд. Аз съм изключително учуден и ще ви кажа защо. Защото не очаквах такъв въпрос, но както и да е, Вие го зададохте. Не знам дали знаете г-н Панов, но средната натовареност на окръжните съдилища без Софийски градски съд в момента е 7,27. Към момента 18 от окръжните съдилища са с натоварване под 8 дела месечно на съдия. Оттук нататък ние предлагаме не намаляване натовареността на окръжните съдии, а напротив увеличаване на натовареността на окръжните съдии за повечето от окръжните съдилища. Ето защо ние считаме, че това е форма за оптимизиране работата на окръжните съдилища, а не както е сега Окръжен съд-Търговище да има натоварване 5,5, а най-тежко натовареният съд да има 25. Нали разбирате? Това някак си не е честно! Ето защо аз смятам, че

създаването на норма за натовареност, която да важи ... (прекъсва връзката) Напротив, ще изравни дефицити и ще бъде форма на справедливост, защото пак казвам - редно е колегите да получават еднакво заплащане за еднакъв обем работа.

На следващо място. Вие казахте, че ние предвиждаме създаване на нови окръжни съдилища. Не, не предвиждаме създаването на нови окръжни съдилища. Ние предвиждаме създаването на окръжни съдилища с по-голям брой съдии, но те няма да са нито повече, нито по-малко от тези, които съществуват и в момента. Абсолютно недопустимо е според мен ние да имаме окръжни съдилища, за които 10 съдии са много. Такива съдилища са от порядъка на Кърджали, такъв съд подобен брой съдии вървят в съдилищата в Силистра, Търговище и т.н. На мен ми се струва, че създаването на съдилища с по-голям брой съдии ще даде възможност за специализация, а дали специализацията е полезна и ще се случи, е въпрос, който ще решат самите съдии или законодателят, или ние, или бъдещи наши наследници. Така или иначе за мен е ценно да създадем възможност за това, но пак казвам - нови окръжни съдилища няма да създадем.

По отношение на апелативните съдии, по-скоро апелативните съдилища. Към настоящия момент ние имаме 5 апелативни съдилища. Когато ги огледахме по отделни апелативни райони, на нас ни се струва, че съдилищата във В.Търново, Пловдив, Варна и Бургас биха могли да останат единствени, като не е необходимо в тези съдебни райони да бъдат разкривани самостоятелни апелативни съдилища. По сметките, които ние направихме от най-много съдии в Апелативен съд-Пловдив, те ще бъдат 96, на мен ми се струва, че един съд от 96 съдии не е твърде голям и може да бъде управляван ефективно. Само да кажа, че в момента има съдилища с над 170 и над 200 души.

По отношение на Апелативния съд в София. Няма да крия, че ние обсъждахме създаване на два нови апелативни съдилища, а именно един, който да обслужва съдебните райони на Северозапада - Монтана, Видин и Враца, и един, който да бъде на Югозапад, а именно Благоевград, Кюстендил и Перник. На мен ми се струва обаче, че към настоящия момент подобно нещо не може да бъде решено. Струва ми се по-разумно да остане отново един апелативен съд, респективно да бъдат открити негови отделения, секции, териториални отделения или както искате ги наречете съответно в тези два района.

Така че въпрос, свързан със задължително увеличаване на броя на апелативните съдилища при реализиране на модел 4 не съществува, защото обективно той може да бъде реализиран и при сегашните апелативни съдилища.

Дано не съм пропуснал нещо, но си спомням ясно въпроса за повишаването, как ще става повишаването при условията на една работеща система без тя да получи трус, който да е твърде голям. На мен ми се струва, че трябва да бъдат изоставени досегашните начини за повишаване. Конкурсът в сегашния му вариант категорично няма да ни свърши работа. Дълго съм говорил по тази тема, няма да се повтарям.

Това, което ние предлагаме е да бъдат възприети част от предложенията на магистратското съсловие, които са обективирани неколkokратно. Би трябвало на първо място, да бъде взето становището на горния съд. Защо смятам, че това е правилният начин? Защото съдиите, които преглеждат работата на районните съдии, респективно апелативните съдии на окръжните съдии, имат най-добър поглед върху тяхната работа. Считам, че повишаването трябва да стане на базата на 3 критерия. Първият критерий е желание на съответния магистрат. Вторият критерий е оценка, която той е получил от атестирането. И третият критерий е стажът на съответния магистрат. В този случай биха

могли да бъдат изготвени списъци, въз основа на които общото събрание или друг орган, излъчен от по-горния въззивен съд би могъл да направи листа, по силата на която ние евентуално да гласуваме повишаването. Аз считам, че това е възможно, допустимо и справедливо. Спомням си, когато бяха създадени апелативните съдилища, тогава бяха повишени няколко десетки, или да са били повече от 100 магистрати и това не доведе до никакъв срив в системата.

Считам, че такъв начин било чрез решение на общо събрание, било чрез решение на нарочна комисия от магистрати от по-горния съд, било чрез решение на някакъв друг орган, който бъде създаден, би бил правилен, но не и конкурс във варианта, в който в момента съществува.

На следващо място. Колко ще струва? Ние не можем да знаем колко ще струва, но ще струва определен ресурс. Този ресурс ще бъде ресурс за повишаване на възнаграждението, заплатите на магистрати, той ще бъде по отношение на неколкостотин магистрати, които ще се повишат в по-горен съд. Аз смятам, че съществен ресурс, свързан със сгради, настаняване и на материална база няма да има, защото на практика ние не променяме броя на магистратите, само променяме съдилищата, в които те правораздават. Няма никаква пречка те да бъдат магистрати и да правораздават в по-горен съд на мястото, в което седят в кабинета или в залата, която ползват и в момента. Още повече, че такава, че в национален мащаб много голяма част от съдилищата - окръжни, апелативни и районни, са в една и съща сграда.

По въпроса за финансовия ресурс. Колкото и да струва този ресурс аз считам, че той трябва да бъде платен и той трябва да бъде платен по една проста причина. Ако ние не възприемем модел, който да ограничи нарастването на броя на магистрати с няколко десетки годишно, ние никога няма да можем да намалим стойността на едно

разгледано дело или процент от Брутния вътрешен продукт, който ние харчим за правосъдие. Ако ние вдигнем заплатите на част от магистратите, ние ще спестим тези пари на базата на това, че няма да се увеличава броя на магистратите, респективно няма да харчим нови средства за работни места, съдебни служители и т.н. - нещо, което ние година след година правим в момента.

И не на последно място, колеги. Правораздаването е държавна дейност, а 30 години аз слушам как нашето правораздаване се реформира. Аз твърдя, че ние предлагаме съществена реформа. Добра или лоша - не знам, времето ще покаже, но аз знам, че ние, ако наистина искаме да постигнем целите, които са заложили, то това трябва да стане на базата на финансов ресурс или финансовият ресурс не може да ни спре по този път. Още повече, ще ви напомня, когато аз съм станал съдия 1996 г. съдиите в тази държава бяха под 1500, сега вече вървят на 3000. Това не е реформата, от която ние се нуждаем. Дано не съм пропуснал някои от въпросите.

А по отношение на конкретността. Аз ви призовавам - изберете си съдебен район, който искате, и ми задайте конкретен въпрос за този съдебен район. Това, което аз ще ви кажа е според нас колко дела ще бъдат гледани там в раздел 4-ти, колко съдии са ни необходими, къде ще има съдилища, колко на брой ще бъдат съдиите в тях и какво ще е тяхното натоварване. По-голяма конкретика от това няма.

Колеги, никой не може да бъде по-конкретен. Затова ви призовавам, ако имате конкретни въпроси, за да видите конкретно как ще седят нещата, моля ви задайте ги по какъвто искате ред и по какъвто искате начин!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Дали може да чуем кои граждански дела ще се гледат на първа инстанция в районен съд?

Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, само ще допълня колегата Шекерджиев. Ако отворите справките, на всеки един регион има граждански дела в районните съдилища в апелативния район, от страни са изброени видовете дела и броя на делата, става въпрос спрямо статистиката за 2019 г., които ще се разглеждат в районните съдилища.

В първоначалния вариант, когато ви представяхме първоначалния модел 4 липсваха искови производства. В момента има искови производства, те са отбелязани с червено. Защо сме включили чл. 422 от ГПК? Наред, разбира се, с всичко онова, което сами ще идентифицирате по Семейния кодекс и т.н., след разговор със съдии, районни съдии по регионите, те предложиха да включим или чл. 422 от ГПК или Кодекса на труда. Избрахме чл. 422. Със същия успех бихме могли да го заменим с Кодекса на труда, въпрос на логика и на разсъждения кое да включим при положение, че... (прекъсва връзката) Ние сметохме, че по-подходящо би било да се разглеждат исковете по чл. 422 ГПК по редица причини, така че неоснователен е упрекът, че нямате конкретика. Имате за всеки един съд и за всеки един регион конкретика.

Единственото, което ще допълня към колегата Шекерджиев по отношение на Вашия въпрос как така ще гледат 8,3 или 8,5 дела. Всъщност това г-н Панов, показва, че след като е възможно и на окръжно, и на апелативно ниво да се гледа този оптимален брой дела за предлагане на качествено правосъдие означава, че имаме достатъчно на брой съдии в тази държава и не са ни необходими повече. Тези цифри са вследствие на натовареността с дела и на броя на съдиите, с които разполагаме в България.

Що се касае до това колко ще ни струва реформата, вероятно това имахте предвид, като питахте дали сме го изчислявали. Фактът, че

предлагаме изравняване на цената на едно дело независимо дали се гледа в Малко Търново или в София е сам по себе си показателен. След като ще се справим със собствен ресурс, защото ние сме се опитали да ви го покажем това, че е възможно да се справим със собствен ресурс, бъдете сигурни, че инвестицията - тя ще бъде първоначална и в дългосрочен план тя ще си струва и няма да бъде постоянна във всяка една година, но това може би ще бъде разписано по-подробно в детайлния план, който е следваща крачка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Преди да дам възможност на другите колеги само един кратък коментар.

Ако няма да има дела от общ характер на районен съд и ако примерът, който беше даден по чл. 343б от НК (който не знае за какво става въпрос, нека си направи справка), ако идеята е това дело ...(не се чува) да се качи на горна инстанция и с това да се увеличи броят на делата, които ще гледа един окръжен съдия, не съм много сигурен, че това отговаря на достъпа до правосъдие и до стойността на едно такова дело. Защото едно такова дело сега се гледа от районен съдия (бих казал, че това не са сложни категория дела), сега ще се гледа от окръжен съд, който е по-скъпо платен и ще се гледа в окръжния съд, разбира се, което се отразява на достъпа до правосъдие. Ако така ще се увеличава броят на делата, натовареността на окръжните съдии, вероятно това е така избраният подход. Но вероятно ще има и други въпроси.

Г-жа Керелска иска да задава въпроси. Някой друг, може би г-жа Пашкунова.

Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз исках да задам няколко предварителни въпроси. На първо място, мисля, че с оглед на това, което е представено от координаторите Боряна Димитрова и Красимир

Шекерджиев ние днес трябва да се занимаваме с избор на модел за оптимизация на съдебната карта, като сме във втора фаза, нали така? Доколкото си спомням, моделите, които то принцип бяха предложени от разработчика, бяха първи, втори, трети и напоследък взе да се обсъжда четвърти модел за реформа на съдебната карта. От резюмето, което направи или изказването, което направи г-н Шекерджиев, аз останах с впечатление, че ние започваме да обсъждаме отново четвърти модел и само него при положение, че на последното ни заседание на 20.10.2020 г. ние се занимавахме пак с обсъждането на този нов четвърти модел.

Тоест първият ми въпрос е в крайна сметка всичките модели ли ще обсъждаме днес или не съм разбрала достатъчно добре направеното от Вас предложение и точката, в която се намираме?

Вторият ми въпрос е свързан със следното. Когато обсъждахме модел № 4 на заседанието, проведено на 20.10.2020 г., това, което аз чух от двамата координатори (поправете ме, ако бъркам, всъщност и затова си задавам въпроса) беше, че по принцип при четвърти модел няма да бъде засягана изобщо досегашната и сегашна структура на съдилищата в страната, т.е. няма да има териториални отделения, няма да има обединения на районни съдилища, което предполага закриване на един районен съд и преминаването му към друг съд и т.н. От това, което каза г-н Шекерджиев (аз мисля, че съм го слушала съвсем внимателно) оставам с впечатление, че има някакво развитие на идеята за модел № 4, защото той спомена, че преди да се върви към тази голяма реформа, която ще бъде свързана с това районните съдии с по-висок стаж да се качат в окръжните съдилища, а пък съдиите от окръжните съдилища с по-голям стаж като съдии ще отидат във върховните съдилища, значи то вече говори за това, че ще бъде намален броят на районните било чрез създаване на териториалните отделения, било чрез преминаване на един районен

съд към друг районен съд, което за мен е нещо ново и бих искала да има разяснение в тази посока.

Вторият нов момент, който аз установих от неговото изложение, е във връзка с апелативните съдилища. Значи, в първоначалния вариант на модел № 4 се говореше, че апелативните съдилища от 5 ще станат 10. Сега. От това, което чух днес разбирам, че Апелативен съд-София, който е голям и обхваща всички окръжни съдилища, като се тръгне по западната граница на България от Видин до Петрич, той е нямало да бъде разделян на нови апелативни съдилища, но пък можело да се създадат някакви териториални отделения, някакви секции и т.н. Освен, че това е нещо ново в предлагания модел № 4, за мен той е твърде общо и неконкретно, и не би могло да послужи като база за подготвяне на едни законодателни промени, защото, доколкото аз съм запозната с техническото задание на проекта в тази му част, след като приемем ние този модел, трябва да се отиде веднага на изготвяне на конкретни законодателни промени.

Това са ми въпросите. Има ли промяна във вижданията за модел № 4 и дали това, което зададох като въпрос е виждането на координаторите като промяна в този модел?

Бих искала, след като ми се отговори на тези въпроси, да ми се даде възможност да направя също така едни предварителни бележки по самия модел № 4 и по-конкретно касаещи въпроси как се появи този модел № 4, предвиден ли е той в техническото задание от тази гледна точка, доколко е легитимен (така, ако мога да се изразя) и т.н., но ще помоля да ми дадете отново думата, след като колегите отговорят на поставените от мен въпроси.

И за да бъде по-конкретна, от новото, което чух във връзка със създаване на териториални отделения и обединения на съдилища преди тази другата голяма реформа, искам да попитам на практика вие

предлагате (ако правилно съм ви разбрала) е една комбинация между модел 1, модел 2 и модел 4. Така ли е?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Шекерджиев! Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Да отговоря на колегата Керелска. Дано да съм запомнил всичко.

Колега Керелска, ние в момента говорим за модел 4, защото обещахме да говорим за модел 4. Ние сме говорили около 8 часа за модел 1 и модел 3. Ако искате да се върнем и даваме разяснения по тях, не сме готови, няма проблеми, но, разбира се, че вие може да изберете който искате модел, и разбира се, че може да изберете трети, първи, втори, четвърти - който решите. Това е ваше право, но ние днес ние трябва да изберем модел. Но това, което ние се опитваме с Боряна да направим е да дадем разяснения, които да са конкретни, защото ние поехме ангажимент за това.

Между другото, моделите за съдебна карта не са 4, те са 5. Третият е свързан с миграция на администрация, вторият е свързан със закриване на съдилища, първият е свързан с обединяване, частично, на определени първостепенни съдилища, четвърти се опитваме да го обясним днес, но има и пети модел и той е нищо да не правим, и аз съм сигурен, че измежду нас има хора, които ще изберат петия модел, както и да е. Да, действително не сме ограничени в модел 4, може да говорим за който вие решите.

По отношение на конкретика за това къде има промяна, свързана с районните съдилища. Нямам никакъв спомен, не съм сигурен и съм почти сигурен, че не бъркам, че ние, когато сме представяли модел 4, сме поели ангажимент да не бъдат създавани териториални отделения. Не, напротив! Модел 4 винаги е смятан, той не може да се регистрира при наличието на над 100 районни съдилища. Ето защо това не е наша промяна. Напротив, винаги сме твърдели, че трябва да имаме

окупняване. Това, което имам спомен и смятам, че не сме отстъпили е следното - че там, където има съд, където гражданите получават достъп до правосъдие, ще продължат да го правят, а дали това ще бъде районен съд, териториално отделение, подсекция, секция или както искате го наречете, е въпрос на техника.

По отношение на апелативните съдилища. Вярно е, че имаше говорене за 10 апелативни съдилища. То беше говорене в хода на едно обсъждане, това беше идея, която беше обсъждана и от нас, и в рамките на обществените обсъждания. Истината е обаче, че когато направим детайлна справка на броя дела, които биха били разгледани, отново ще кажа - съдилищата като брой съдии не би следвало да бъдат увеличени по отношение на делата, които ще се разглеждат в четирите апелативни съдилища - Пловдив, Търново, Бургас и Варна.

По отношение на София. Според нас апелативните съдии трябва да бъдат 230. Това е абсолютна степен и ще ви кажа защо. Апелативен съд-София има натоварване, което е горе-долу еднакво на всички останали апелативни съдилища в страната. От тези 230 съдии, когато ние изчислим натоварването делата, които идват от Монтана, Видин и Враца, считаме, че трябва да има 23-ма съдии, които са необходими, за да разглеждат делата на Монтана, Видин и Враца, а когато направихме подробно изчисление за делата, които идват от съдебните райони на Благоевград, Кюстендил и Перник, ние установихме, че трябва да има 38 съдии, които да гледат делата от тези съдебни райони.

Ето защо ние считаме, че могат да бъдат обособени отделни части от един апелативен съд, условно наричан териториално отделение, като то ще се състои от 23-ма души и ще бъде позиционирано в северозапада и, респективно от 38 души и ще бъде позиционирано на югозапад. Оттук нататък числото 23 и числото 38

отговарят на изискванията за възможност за специализация. Това ще бъдат отделения, в които е възможно да има и търговско, и наказателно, и гражданско. Ето защо максимално конкретен съм - 23-ма да кажем в Монтана, 38 да кажем в Благоевград, останалите в София, които на практика ще работят като основен въззивен съд върху делата на Софийски градски съд и Софийски окръжен съд.

По отношение на закриване на съдилища. Пак казвам - ние закриване на съдилища не предлагаме. Няма. Не предлагаме закриване на съдилища, да престане да съществува да има знаме и герб на мястото, където в момента има знаме и герб. Това е модел 2. Говорим едно и също от 6 месеца. Не сме го променили. Поне говоря за себе си. Но пак ви казвам, не може да се реализира модел 4 при наличието на повече от 100 районни съдилища, защото няма как да има специализация и еднакво натоварване.

По отношение на легитимността. Колеги, аз и Боряна не сме иницирали този проект. Ние попаднахме в него, смея да кажа (поне аз), малко случайно, въз основа на пленумно решение, както помните.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Нека да говорим след малко по този въпрос, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Добре. Тогава млъквам и Ви давам възможност да кажете защо смятате, че модел 4 е нелегитимен.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, аз първо бих искала да взема становище по отговорите на въпросите, които Ви зададох и които Ви дадохте. По отношение на Апелативен съд-София се предвижда създаване на две териториални отделения. Така ли? Защото веднъж казахте – дали ще е териториално отделение, дали ще са секции, не се знае. При първото Ви изказване.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Както искате го наречете. Да, 23 съдии, които да гледат Северозапада, и 38 да гледат Югозапада на база

дела, които идват от съответните съдебни райони. Това са три съдебни района – Монтана, Видин, Враца, Перник, Кюстендил, Благоевград.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. А това как го виждате? Всъщност две териториални отделения под шапката на Апелативен съд-София ли ще бъдат, или... (Прекъсната.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз лично го виждам така. (Говорят едновременно). Ръководени от заместник-председател на апелативен съд.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Моля?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз лично го виждам така, ръководени от заместник-председател на апелативен съд.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Но всъщност Апелативен съд-София... (Прекъсната.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Но ако уважаваните колеги сметат, че трябва да бъдат самостоятелни съдилища, това за модел 4 няма значение. Едно и също е.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Или пък че изобщо не трябва да има териториални отделения, също. Това е само предложение.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре де, ама ние трябва да излезем тук действително с по-голяма конкретика, защото ... (Прекъсната.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Имате я конкретиката. Всъщност Краси се обоснова. Според броя на делата и броя на хората сме предложили да има разделяне на този апелативен регион, в смисъл разделяме условно, да има териториални отделения, тъй като, ако го погледнете, той обхваща цяла Западна България отгоре до долу. (Реплика на О.Керелска: Няма такъв апелативен регион.) Затова и съдиите са толкова много на брой, първоначално стряскащо. Но делата на Софийския градски съд за Апелативен съд-София са предостатъчно. Затова предлагаме по този начин да се структурира. Като няма...(Звукът

прекъсва.), няма да бъде самостоятелно юридическо лице, затова е териториално отделение.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: От това, което Вие допълвате, аз оставам с впечатление, че всъщност трябва да има още едно териториално отделение, което да гледа само делата, които идват съответно по линия на Софийски районен съд, Софийски градски съд. Това ли е Вашето допълнение към първоначалната идея? Защото нещо такова ... (Връзката прекъсва.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не, не. Няма допълнение никакво. Това, което Краси каза: Враца, Видин и Монтана – едно териториално отделение на Апелативния съд; Благоевград, Кюстендил и Перник – второ териториално отделение, и останалите дела в Софийски апелативен.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, ако ми позволите само нещо да добавя. Колеги, тук ще говоря конкретно, но моделът, който ще представим, е еднакъв за всичките случаи на териториално отделение.

Аз неслучайно казах – ние предлагаме промяна в родовата подсъдност, но не предлагаме промяна в местната подсъдност. За разлика от Прокуратурата ние не приемаме, че ще се окрупни един съдебен район. На практика ние преценяваме, че тези дела, които са гледани на въззив от съответните окръжни съдилища, сега ще бъдат гледани на въззив от съответното териториално отделение в апелативен съд. От тази гледна точка гражданинът, който желае достъп до правосъдие, ще го получи на ниво районен съд там, където го е получавал и в момента, на ниво въззивен съд – там, където го е получавал и в момента, а на ниво апелативен съд ще го получи в съответната област. Няма как едно дело примерно от Видин да бъде разпределено в рамките на цялата Западна България. Разбирате ли? По

същия начин ще ви дам пример с, да кажем едно дело в Чепеларе, което е дело в Смолян. Ако имаме териториално отделение в Чепеларе, то делото ще се разгледа в Чепеларе, ще се разгледа обаче от съдия от Смолян, което значи, че гражданинът не пътува, а съдията пътува, защото това е моделът, който ние предлагаме. Но няма да има окрупняване на районите в местната подсъдност. Ще имаме (нещо, което аз считам, че е възможно) един окрупнен районен съд, който обаче ще правораздава в рамките на повече от една местна подсъдност. Дано сте ме разбрали.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Е, как няма да има съкращаване на съдилища, когато казвате, че ще има окрупняване? (Говорят едновременно.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точно така. Само че съдът в Чепеларе ще се нарича „териториално отделение“.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявайте, окрупняване по ресурс. Окрупняване по ресурс, не по място, т.е. всички съдии, всички служители ще бъдат в щата например на Районен съд-Смолян, но Териториално отделение-Чепеларе ще съществува, за да може да има достъп до правосъдие. И когато е необходим повече от един съдия в Районен съд-Чепеларе, съдиите ще идват от Смолян. Трудовите договори на служителите в Районен съд-Чепеларе ще бъдат от Районен съд-Смолян, Териториално отделение-Чепеларе. Тоест, във всеки един момент и съдии, и служители ще бъдат напълно заменяеми и напълно допълвани, без да се заплащат командировъчни и всички онези утежнения, които в момента се заплащат, а да не говорим, че служителите не можем да ги командироваме.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, да Ви разбирам, че сегашните районни съдилища, или поне част от тях, ние ще ги направим териториални отделения и по този начин да запазим, както

г-н Шекерджиев многократно, според мен излишно патетично, се изразява, ще запазим знамето и герба. Това ли е...? (Говорят едновременно с Б.Димитрова.) Защото, честно казано, аз не мога да разбера... (Прекъсната.)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Точно така е и това е идеята. (Говорят едновременно.)... модел 1.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така. По-нататък Ви питам, защото Вие говорите за постоянен и непостоянен състав, питам Ви как ще намерите постоянен състав от съдии в съдилища като Районен съд-Гълъбово, където знаете, че всъщност няма желаещи да заседават и да работят в този съд. Как ще намерите постоянен състав от съдии за Районен съд-Мадан, където знаем, че към настоящия момент има командирован съдия в Окръжен съд-Смолян, ако не се лъжа? Имаме и други такива примери. Как ще намерите, как ще се реши този въпрос с постоянния състав, защото това е част от вашия модел?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ами няма да бъде постоянен, ще бъде непостоянен. Няма пречка никаква за това. Защото в Районен съд-Мадан, или както е в Районен съд-Малко Търново и в Районен съд-Ивайловград, делата едва стигат 15. Така че ние нямаме необходимост от постоянен съдия постоянно. Ако, понеже този проект е свързан с Единната информационна система на съдилищата, която предлага електронно правосъдие, видеоконферентни връзки и всичко останало, ако тези технологии ги внесем, което ще бъде една от инвестициите, мисля, че няма да има проблем никакъв да се разгледат и дежурствата от разстояние.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така. Но засега това са неосъществени събития. Това искам да уточня. А пък що се отнася до вашите уточнения, това е нещо ново, защото (Реплика на Б.Димитрова: Това не

е ново.) в първоначалната идея вие говорите за постоянен и непостоянен състав. Да речем, че примерно не е било разбрано.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да ви допълня, г-жо Керелска. Ако сметете, че в постоянния състав винаги трябва да има един съдия в този съд, това също е вариант – ще има един съдия в този съд. Въпросът е, че той няма да има какво да прави и пак ще трябва да го използваме в големия съд, за да може по някакъв начин да се изравни натовареността.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. Благодаря за дадените отговори. Сега, ако може да взема становище по модел 4 като цяло.

Колеги, за никого предполагам не е тайна и на всички ни е ясно, че това, което правим в момента, е в рамките на един проект, който действително е бил заложен от предишния Висш съдебен съвет, одобрен е от органа по управление и в крайна сметка трябваше да бъде продължен от състава на нашия Висш съдебен съвет. Доколкото работим в рамките на проект по ОПДУ, а това се отнася и за всички останали проекти, знаете, че се изготвя едно техническо задание, което очертава параметрите, в които следва да се движи този проект. Във всяко техническо задание са заложили параметри, които след това се следят като изпълнение от органа по управление на съответната оперативна програма. И с оглед на това тези параметри или индикатори дали са спазени или не съответно не се налагат или се налагат финансови санкции. В техническото задание, което в крайна сметка е изготвено и е прието от ръководния екип по отношение на настоящия проект в частта му за съдебната карта, като ключова цел на проекта е заложили следното (ако разполагате с техническото задание, може да видите – на страница 4 е това, което ще ви прочета): *„Ключовата цел на проекта е да създаде модел за реорганизация на съдебната карта на районните съдилища и прокуратури и да се предостави пътна карта*

за рационализирането по общ план на съдилищата и прокуратурите на всички равнища с цел повишаване на качеството и ефективността като цяло, в това число пренасочване на ресурси, където е целесъобразно, въз основа на цялостен анализ на натовареността на съдебните структури и специфични социално-икономически фактори, като представи и съответните технологични решения за това“. Обръщам ви внимание, че фактически целта на проекта е да създаде модел за реорганизация на съдебна карта на районните съдилища и прокуратури и да се предостави пътна карта за рационализиране в общ план на съдилищата и прокуратурите на всички равнища с цел повишаване на качеството и ефективността като цяло. След това, когато отидем по отношение на това какво се очаква в резултат от изпълнението на проекта, четем следното: *„В резултат от изпълнението на проекта следва да бъде създаден модел за реорганизация на съдебната карта на районните съдилища и прокуратури и да бъде предоставена пътна карта за рационализирането в общ план на съдилищата и прокуратурите на всички равнища с цел повишаване на качеството и ефективността като цяло, в това число пренасочване на ресурси, където е целесъобразно, въз основа на цялостен анализ на натовареността на съдебните структури и специфични социално-икономически фактори, като представи и съответните технологични решения за това“.*

Тоест, колеги, моето впечатление, а мисля и на повечето колеги, които са следили развитието на изпълнението на проекта, е, че ние се занимаваме с реформа на районните съдилища като непосредствена цел, а в бъдеще време може да се разпише в по-общ план пътна карта, какви да бъдат следващите стъпки във връзка с рационализирането и реформирането на съдилищата от по-горната степен – в случая окръжни, апелативни, а защо не и върховни. Имали

сме няколко обсъждания на въпроса какво правим в изпълнение на проекта. В тази връзка аз съм си направила труда да проследя тези обсъждания.

На 24.09.2019 г. в заседанието на Съдийската колегия е поставен въпросът да дадем указание на двамата координатори в каква посока считаме, че следва да се работи, за да правим реформа на съдебната карта. Тогава аз съм предложила (така се оказа) обсъждането да се извърши в работна група, като съм настояла това да стане същия ден, за да не отлагаме въпроса по-нататък. Това предложение е прието и ние на 24.09.2019 г. сме провели такова работно съвещание. Целта е била в крайна сметка да можем да се разберем горе-долу в каква посока вървим, да не се губи време излишно на аудиторията, която би следвало, ако заседанието е публично, да проследява всичките ни лутания, обсъждания, противоречия и т.н. На 24.09.2019 г. ние сме провели закрито съвещание, за което има данни, че е изготвена някаква паметна записка, с която аз обаче не разполагам. Но доколкото си спомням, това личи от изказването на г-жа Пашкунова, което тя е направила на 01.10.2019 г. вече в последващо заседание на Съдийската колегия, ние там не сме взели никакви конкретни решения. Говорим за работното съвещание на 24.09.2019 г. Там са били нахвърляни идеи, обсъждани са били, но в крайна сметка ние не сме взели никакво решение.

На 01.10.2019 г. (говорим пак за заседание на Съдийската колегия) двамата координатори пак се обръщат към нас с молба да дадем насоката на съдебната реформа. В един момент се поставя въпросът дали изобщо ще правим реформа на картата на съдилищата. Започват едни продължителни дебати – извинявайте, няколко часа четох протокола, за да си припомня всичко, което ние сме казали в това заседание – и накрая с много усилия сме взели три решения. Първото

решение е, че ще правим реформа на съдебната карта. Второто решение е, че тази реформа на съдебната карта ще се извърши по критериите от анализа, изготвен от предишния състав на Висшия съдебен съвет от 2015 г. Много остро е бил поставен въпросът за заповедните производства. Обсъждали сме това какво ще правим с тях и как това би се отразило на реформата на съдебната карта. Повдигнат е въпросът, че има идея заповедните производства изобщо да не се гледат в съдилищата, да се гледат примерно от държавни съдебни изпълнители и от нотариуси. Обсъждан е също така и въпросът дали ще се стигне до централизирано разпределение на заповедните производства. Изтъкнато е, че те представляват основния обем от работата на районните съдилища. И в крайна сметка третото решение, което сме взели, е екипът, който разработва материалите във връзка с изпълнението на проекта, да ни даде варианти по отношение на трите възможности, като каква да е реформата, ако заповедните производства останат да се гледат по досегашния начин от районните съдилища; каква би следвало да бъде реформата, ако заповедните производства се гледат извън съдилищата, и третият вариант – какво би било отражението и каква реформа ни се предлага, в случай че имаме централизирано разпределение на заповедните производства. Ето това са ни решенията от заседание, проведено на 01.10.2019 г.

След това на 15.10.2020 г. (това вече би трябвало да си спомняте ясно, защото е в по-близко време) отново е бил поставен въпросът, този път обаче да обсъждаме само вариант № 4, който в един момент се появява, и доколкото си спомням от обясненията от двамата координатори, това били идеи, които са получили те по време на обсъжданията на първи, втори и трети вариант, защото това ни беше поднесено от разработчиците, и то беше в изпълнение на ключовата цел и на очакваните резултати от проекта. На 15.10.2020 г. е внесена тази

точка, а ние сме я отложили за 20.10.2020 г. На 20.10.2020 г. тя е разгледана като точка 23 и не сме взели никакво решение. Имаше дебати – предполагам, че повечето от вас си спомнят тези дебати, а в крайна сметка по същество, пак повтарям, не се е взело решение нито за това дали харесваме вариант 4, който е бил предмет на обсъждане, нито какъв модел избираме, а решението, което е взето, е предложение да се отправи запитване до ръководителя на проекта във връзка с възможността за удължаване на срока за изпълнение на поддейност 1.7 „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта“. Тоест, с всички тези неща ви занимавам, за да проследим хронологично как са се развивали процесите във връзка с обсъждане на реформата на съдебната карта и да обоснова твърдението си, че модел 4 нито е заложен в техническото задание, нито пък излиза като официално предложение и съответно като взето решение от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет той да бъде разработван.

Обръщам ви сериозно внимание на това, защото пак ви казвам, ние работим в рамките на проект. Този проект се работи при определени условия, които в крайна сметка, ако не бъдат изпълнени, носят своите отрицателни резултати. Но по-същественото е това, че ние тук вървим, как да ви кажа(?), в един бих казала организационен абсурд. Как ние обсъждаме този модел № 4, как се върви на обсъждане сред съдилищата на този модел № 4, при положение че според мен (използвах тази дума вече, може да не е съвсем прецизна), той не е легитимен – този модел № 4. А същевременно пък той се превръща в основен модел, в модел фаворит, както мисля, че г-н Панов се изрази преди малко. И искам да ви обърна внимание, че на обсъждането, което ние сме направили на 20.10.2020 г. по т.23, между другото е обърнато внимание на това обстоятелство, че модел № 4 не е залегнал в техническото задание на проекта.

Това е, което искам да кажа – ако сме стриктни и подхождаме сериозно, защото то другото е организационен волунтаризъм бих казала, значи, има едни правила за работа, върви се по тях и в един момент се вмъква нещо, което, извинявайте, е толкова радикално, че да се прави по този начин лично аз не го приемам, и с оглед на това аз ви предлагам (предполагам, че двамата координатори, а и други колеги ще вземат отношение по този въпрос) първо, дебат на тази тема, и второ, предлагам днес да се ориентираме към обсъждане на другите модели и евентуално, ако сме в състояние, да изберем един от тях, може комбинация от тях и т.н.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожа Пашкунова, г-жа Марчева, г-жа Димитрова.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Панов, може ли реплика само по отношение на казаното от г-жа Керелска, ако колегата Пашкунова не възразява?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Аз няма да взимам отношение по същество по моделите, но по това, което постави като въпрос колегата Керелска, бих искала да кажа следното. Аз лично схващам, че целта на днешното заседание така, както колегите координатори са го предложили като проекти за решения в техния доклад и в пояснението към доклада от 15-ти януари, е не просто да приемем само резултатите по проекта, а водещото е да изберем пътя, по който ще реформираме съдебната карта – едно решение, което се отлага отдавна. Дали модел 4 го има или го няма в техническото задание, това не е въпрос за легитимност на този модел. Аз не го схващам по никакъв начин така, защото легитимността се определя от закон или от някакъв подзаконов нормативен акт. Ние дължим едно управленско решение. Дали в момента ще измислим и модел 6, който

пък въобще няма да го има в техническото задание и няма да е изготвен от проекта, нали разбирате, че е пълен нонсенс да приемем, че нямаме право да обсъждаме всякакви възможни варианти, защото тук в случая ние обсъждаме не само резултатите от проекта и приемането на това, което е изпълнено по него, но и въпроса за това как ще реформиране съдебната карта, защото те са два неизменни въпроса. Няма основание да се мисли, че ще има финансови корекции заради това, че е налице преизпълнение, защото всичко, което го има като задание, то е изпълнено, то е факт и с приемането днес ние на практика ще приключим една от предпоследните фази. А това, че има повече изпълнено благодарение именно на координаторите по проекта, за което мисля, че ние им дължим благодарност за това, което са свършили, защото, ще отворя една скоба, този модел 4, който се обсъжда още от м.септември 2019 г., трябваше иначе да бъде направен и да бъде подготвен от Комисия „Съдебна карта и натовареност“. Това, което направиха колегите, е някакъв вид геройство, защото те действително успяха да изпълнят не само това, което формално им е зададено в рамките на заданието, а да изпълнят нещо повече и направиха свръхсили всичко. Затова ми се струва, че те абсолютно заслужават нашите благодарности.

Аз ще помоля, нека да не подхождаме бюрократично и да изпадаме в дискусии легитимен ли е, нелегитимен ли е модел 4, защото в случая от нас се очаква едно управленско решение. Естествено е, че е легитимен модел 4. Въобще тук има ли някакъв спор за това? Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колеги, очевидно предметът на днешната дискусия е избор на модел за оптимизация на съдебната карта на съдилищата. Аз ще взема отношение и по

поставения от колегата Керелска въпрос, и по същество по отношение на всичките три модела, представени от експертите от консултантска фирма „Глобал Адвайзърс“, както и по четвъртия модел, който е разработен от колегите в хода на обществените обсъждания по този проект. И така ще мотивирам, разбира се, и моя вот.

Колеги, иска ми се да се върнем назад във времето и да проследим действително хронологически как се стигна до днешното обсъждане. Става дума за обсъждане на Дейност 1 по проект на Оперативна програма „Добро управление“: *„Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и изграждане на Единна информационна система на съдилищата“*. В изпълнение на препоръки на доклад на Европейската комисия от м.януари 2016 г. беше изготвен план за действие, като ключова мярка в този план беше (цитирам): *„Създаване на модел за оптимизиране на съдебната карта на районните съдилища и прокуратури и изготвяне на пътна карта за реформа на териториалната структура на останалите съдилища и прокуратури“*. Колеги, именно в изпълнение на този план за действие е настоящият проект с неговата Дейност 1, която включва (цитирам отново): *„Реорганизация на районните съдилища и представяне на план за действие за рационализиране на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво“*. И тук няма как да не повтора това, което колегата Керелска каза, че с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 01.10.2019 г., след дискусия, която провеждахме в работно заседание на 24-ти септември същата година, ние приехме, колеги, следното: да бъде реформирана съдебната карта на съдилищата, т.е. да продължи реформата, и забележете(!), при съобразяване на критериите за реорганизация, очертани в доклад – значението на районните съдилища, структурата на съдебната система,

критерии за промяна на съдебната карта на районните съдилища, одобрен по Протокол № 40/15.07.2015 г. Тоест, ние припознахме критериите, които ще бъдат водещи за нас при реформиране на съдебната карта, като отново те сочат на необходимост от реорганизация на районните съдилища. Няма да се спирам на критериите, ние сме ги обсъждали – минимум численост 6 до 8 човека, статистика за натовареност, дигитализация, отстояние между седалището на съответния съд и местоживеенето на страните по делото и т.н. Тоест, колеги, в контекста на всичко това в момента предмет на реформата, върху която ние трябва да се концентрираме, и обхватът на поставената задача в проекта е именно реформа на съдебната карта на районните съдилища и план за действие за последващи реформи на окръжно и апелативно ниво.

С цялото ми уважение към идеите на колегите, които са автори на модел № 4, те обаче предлагат не реформа на съдебната карта на съдилищата, а радикална съдебна реформа, включваща кариерно израстване на съдиите; преодоляване на затрудненията, свързани с конкурсите, на което между другото след малко ще се спра, когато коментирам модел 4, може да бъде решено наистина със законодателни промени, тъй като имаме проблем с конкурсното начало. Предлагат, колеги, сериозни законодателни промени в действащата процесуална уредба, относима към родова подсъдност; контрол върху досъдебното производство (също след малко ще се спра конкретно, както направи колегата Шекерджиев); институционален контрол в рамките на действащото към момента триинституционално производство, и не може да не рефлектира и върху извънредните способности за проверка на съдебните актове, които са влезли в сила. Така че, колеги, тази реформа изисква изключително широки обществени обсъждания в професионалната общност, сред граждани и същевременно изисква

изключително мащабна подкрепа – обществена, професионална и политическа, тъй като тя не касае само и единствено съдиите, организацията на работата на съдиите. Да не говорим, че не касае и съдебната карта. Ето защо, колеги, аз ще се спра подробно на предложените модели от експертите от Консултантска къща „Глобал Адвайзърс“, на които между другото като становище и изразени мнения се доверявам, както и ще изложя защо няма да подкрепя модел 4 (пак казвам, с нужния респект към колегите, които са го разработили), защото за мен той поставя повече въпроси, отколкото дава отговори и решения на проблемите, които към момента ние констатираме и които многократно сме обсъждали.

Каква е целта на реорганизацията на съдебната карта на съдилищата, в частност на районните съдилища, което аз също смятам, че е от обхвата на Дейност 1 по проекта, който обсъждаме? Колеги, да не забравяме, че реорганизацията на съдебната карта е насочена към подобряване на обслужването на гражданите чрез повишаване на качеството на правораздавателната дейност; създаване на условия за нейното осъществяване в разумни срокове; ефикасно администриране; пренасочване на ресурс въз основа на натовареността на съдебните структури и спецификата на социално-икономическите фактори и чрез оптимизиране използването на човешкия и финансов ресурс при гарантиране правото на достъп до правосъдие. Тези цели са очертани в докладите на консултантската фирма, която разработва и предлага модели за оптимизация на съдебната карта. Лично по мое мнение няма пречка ние да започнем реформа на съдебната карта на районните съдилища чрез прилагане в комбинация, т.е. комплексен подход, на модел № 1 и модел № 2, които предлагат експертите, съобразявайки се със заложените и одобрени от нас критерии за реформа на съдебната карта на районните съдилища. Ще посоча защо според мен следва да

започне тази реформа и защо ние имаме всички необходими условия и предпоставки за това.

Какво представлява модел 1, който предлагат експертите, съответно и беше презентирани много подробно пред нас от тях? Подход, при който малък районен съд в рамките на окръжен съд се обединява с районен съд в областен град, като на негово място се разкрива териториално отделение, т.е. малкият районен съд става териториално отделение. Колеги, към момента ние имаме цялата нормативна база, за да предприемем подобна реформа, имаме и необходимите условия да го направим. През 2016 г., всички знаем, беше променен Законът за съдебната власт. В чл. 30, ал. 2, т. 7, както и в ал. 5, т. 6 от Закона за съдебната власт се създаде възможност за изграждане на териториални отделения. Имаме и дефиниция в Правилника за администрацията на Прокуратурата какво представлява териториалното отделение, което ние можем по аналогия да ползваме. Имаме и опита на Прокуратурата, която от 01.01.2019 г. започна оптимизация на съдебната карта на районните прокуратури и създаде 11 териториални отделения. Фирмата-изпълнител по проекта при презентацията ни представи и конкретни възможности за създаване на териториално отделение към областен съд. Само ще посоча като пример – разбира се, наше е решението, ако въобще се стигне до подкрепа на този модел, с кои точно териториални отделения ще започнем. Експертите предлагат Чепеларе да стане териториално отделение на Районен съд-Смолян, Териториално отделение-Елена – на Велико Търново, Териториално отделение-Омуртаг – на Търговище, Териториално отделение-Кула – към Районен съд-Видин, Териториално отделение-Берковица – към Районен съд-Монтана, Териториално отделение-Радомир – към Перник; Дряново и Трявна можем да помислим да станат териториални отделения към Габрово; Ардино – към Кърджали; Средец – към Бургас; Велики Преслав

– към Шумен; Генерал Тошево – към Добрич. Тоест, предложенията на експертите се базират на всички онези демографски, географски, социално-икономически, културни фактори, които следва да бъдат оценени, преди да вземем нашето управленско решение кои районни съдилища ще могат да бъдат трансформирани в териториално отделение. Колеги, по този начин, разбира се, ще бъдат постигнати целите както по отношение на оптимизиране използването на човешки и съответно финансов ресурс, тъй като в териториалните отделения ще работят магистрати и специализирана администрация, така, колеги, и ще се преодолее неравномерната натовареност в рамките на съдебния район на съответния районен съд. Това може да стане освен това – друго преимущество – поетапно чрез пилотни структури, за да може да се оцени по какъв начин ще бъдат постигнати целите, което между другото след малко ще видим, че при модел 4 няма как да се осъществи с оглед радикалната и мащабна реформа, обхващаща цялата територия. И тук искам да кажа, че абсолютно такъв е моделът, да кажем, при съдебната реформа в Белгия – там се създават местни отделения към по-големите в областните градове районни съдилища, и това е посочено в доклада, в който са анализирани добрите практики през последните 10 години на съдилищата в Европа, в държавите-членки на Европейския съюз.

Защо да не приложим частично и модел № 2? Аз съм чела всички обсъждания и всички коментари на колегите по апелативни райони и знам отношението към този модел. Но, колеги, какво пречи този модел, който е свързан наистина със закриване на съдилища, защото две или повече районни съдилища в рамките на окръжен район се обединяват в един районен съд, като един от тях става приемащ, колеги, нека да го направим по отношение на онези районни съдилища, които освен че са нисконатоварени, освен че са с по двама магистрати,

да не забравяме, никой не желае да работи в тях и няма как да не спомена Районен съд-Гълъбово. Там знаете, че ние не можем да обезпечим кадрово работата на този съд и принудително работи колега, за да може действително да се осъществява правораздавателна дейност. Гълъбово – Раднево – 20 километра разстояние. Защо са ни нужни двете съдилища? Ще дам и друг пример: Трън – Брезник. Там също имаме проблеми. Каква е пречката двете съдилища, които са също на разстояние 25 километра, да бъдат обединени в един? Или Каварна – Балчик – 18 километра. Можем да помислим и по отношение на съдилища, колеги, в които всички работещи магистрати пътуват от областен град, какъвто е Първомай до Пловдив, Девня до Варна, така че можем да започнем с две или три обединения. Нищо фатално няма да се случи. Може да се обсъди и наличието на сграден фонд, защото имаме сгради, в които се помещават съдилища и плащаме наем, при положение че действително на 18 километра има друг районен съд, в който районен съд би могло да се извършва съответната правораздавателна дейност. Така че, колеги, няма пречка това да го направим.

Разбира се, по отношение на третия модел, който очертава мобилност на съдебните служители, колеги, силно казано е, че това е модел за реформа на съдебната карта, но няма никаква пречка да се ползва – може и към момента, тъй като чл. 343, ал. 2 предвижда преместване на съдебни служители, а чл. 359 препраща субсидиарно към приложението на Кодекса на труда, но може с една разпоредба, аналогична на разпоредбите за командироване на магистратите – чл. 227, във връзка с чл. 81, 87-107, това да се предвиди и за съдебните служители с оглед преодоляване на неравномерната натовареност пък на съдебните служители. Колеги, всички тези модели, наше е правомощието да го направим, може да бъде съчетано и с иновативни

подходи за управление на органите на съдебната власт, защото между другото и с предлаганите от експертите модели, и с четвъртия модел не знам как ще се облекчи работата на Софийския районен съд. Защо да не помислим за разделянето на Софийския районен съд на граждански и наказателен съд? То може да бъде съчетано с реформа на военното правораздаване, което забравихме като тема, и, разбира се, съчетано с това, което ние сме обсъждали – централизирано разпределение на заповедните производства, дигитализация и развитие на електронното правосъдие, също така развитие на алтернативните способи за решаване на спорове, медиацията, както и предвиждането на нови процедури за разглеждане на делата, които също да облекчат съдиите. Тоест, не е необходима подобна радикална, глобална реформа, която освен всичко останало (след малко ще направя няколко акцента по модел 4) зависи от фактори извън нашата воля и желание, които ние не знаем дали ще успеем да обезпечим, за да постигнем целите – равномерна натовареност на съдиите, да преодолеем затрудненията с конкурсното начало, да оптимизираме използването на финансовия и човешки ресурс в системата при действащата нормативна уредба или при незначителни промени в законодателството.

Защо, колеги, не бих могла да подкрепя модел 4? По мое мнение също той излиза от обхвата на поставената задача в проекта, както вече казах: „Реформа на съдебната карта на районните съдилища“. Колеги, той до известна степен бих казала, че надхвърля и нашите правомощия по чл. 30, ал. 5, т. 6 да направим предложение на Пленума за промяна на броя на съдилищата, съдебните райони и техните седалища и съответно решението на Пленума по ал. 2, т. 7 да вземе такова решение след съгласуване с министъра на правосъдието. Няма да повтарям какво точно предлага модел 4. Колегата Шекерджиев каза – създаването на териториални отделения в големите областни

градове, 28 районни съдилища, съответно подсъдност на всички първоинстанционни дела на окръжните съдилища. Какво ме притеснява в този модел? И ще дам конкретни примери. Притеснява ме, колеги, че това, от една страна, е несъвместимо с действащата нормативна уредба, от друга страна, тя поставя на ревизия принципни положения, свързани с осъществяване на правораздавателната дейност. Аз също ще обърна внимание на това как виждам реализацията на този модел по отношение на наказателното правораздаване. Колеги, чета в презентацията на модел 4, а това ни беше казано и в наше заседание, че на районен съд ще бъдат подсъдни наказателно-административния характер дела, наказателно-частния характер дела и мерките на процесуална принуда, като първоначалната визия беше всички мерки за процесуална принуда, които се гледат от дежурен съдия, без оглед на тяхната подсъдност. Категорично не съм съгласна колеги от териториално отделение с незначителен стаж да се произнасят по обосноваването предположение на дела, които са подсъдни към момента на окръжните съдилища – престъпления по служба, данъчни престъпления, и да се произнасят по прекратяванията в рамките на съдебния контрол върху досъдебното производство по отношение на такива дела.

Другото, което е. Оправдано ли е всички дела, които към момента са в компетентността на районните съдилища, да станат подсъдни на окръжните съдилища? И веднага давам пример с този, който очерта колегата Шекерджиев. Престъпленията по чл. 343б, кражбите, които са според статистиката най-честите престъпления, които се разглеждат от районните съдилища, всичко това да отиде на подсъдност на окръжен съд. Кому е нужно да товарим окръжните съдилища с подобни дела като материя?

Другото, което е. Ако се запази философията и концепцията на триинстанционното производство, имам сериозни съмнения, че това няма да доведе до натоварване на Върховния касационен съд, защото, колеги, към момента делата, които са подсъдни на районен съд, се разглеждат като въззивна инстанция от окръжен съд, а при обратни присъди – от Върховния касационен съд. Всички дела обаче, които са подсъдни на окръжен съд, се разглеждат по въззивна жалба пред апелативен съд и задължително като касационна инстанция се произнася Върховният касационен съд. Това неминуемо ще доведе до ревизия и промени на процесуалния закон и по отношение на проверката чрез извънредните способности за контрол.

Друг е въпросът, колеги, освен че изобщо не съм убедена в това дали е юридически издържана и оправдана подобна промяна в процесуалното законодателство, касаещо наказателното правораздаване, не съм сигурна, че ще има и политическа воля за това. Пак казвам, това предполага предварителни консултации, които да обезпечат законово модел 4. Тук няма да се спирам подробно на изискуемия се финансов ресурс, който ще бъде предпоставен от увеличаване на броя на работещите на окръжно и на апелативно ниво и съответно ще е необходимо за трудови възнаграждения. Сега тук разбирам, че има промяна по отношение на това дали да се разкриват пет нови апелативни съдилища, както беше първоначалната концепция при представяне на този модел, който ако стане, или пък териториални отделения, или пък две съдилища, ще доведе пък до необходимост от финансови средства за сгради, но така или иначе това също следва да бъде много внимателно обмислено.

Колеги, по отношение на натовареността. Да, съгласна съм, че това ще доведе до равномерна натовареност на районно ниво, но, колеги, същия проблем ние след години с неравномерната натовареност

ще имаме на окръжно ниво, защото няма как, дори да променим родовата подсъдност и на окръжно ниво да трябва да се гледат всички първоинстанционни дела, няма как натовареността, да кажем, в Окръжен съд-Търговище да е равна на тази в Софийския градски съд примерно.

По отношение на преодоляване на затрудненията с конкурсите. Да, това, което предложи колегата Шекерджиев, няма пречка да бъде законодателна промяна и по този начин да се реши оттук и за в бъдеще този проблем, тъй като при модел 4 това би станало еднократно. Между другото очертаните положения от колегата Шекерджиев са залегнали в една концепция на Съюза на съдиите, точно конкурсни комисии по материи към съответните по-горни съдилища, които да представят списък според преценка на качествата на работа на съответния магистрат.

Колеги, друго, което трябва много внимателно да обмислим. За да бъде реализиран модел 4, на нас ни е необходимо много добре развито електронно правосъдие и изключително добра дигитализация на съдебната система, защото ако мерките се гледат в териториалните отделения, а всички първоинстанционни дела бъдат предмет на разглеждане от окръжните, ние как ще лишим хората да участват лично в рамките на съдебните производства по техните първоинстанционни дела. Това предполага видеоконференция от всяко териториално отделение, което аз лично, колкото и да съм прекомерен оптимист, не виждам как ще се осъществи в близките една-две години.

Така че, колеги, ако трябва да заключа, всъщност модел 4 до такава степен ни отдалечава във времето напред, че на мен ми се струва, че този модел се явява нереализуем и на практика се приравнява към онзи модел пети, с който, както каза колегата Шекерджиев, може нищо да не правим. Или при всички случаи това

няма да стане в рамките на нашия мандат – сериозни законодателни промени, финансово обезпечаване, развитие на електронното правосъдие. Тук само искам да отворя една скоба, защото се постави сериозен акцент на специализацията при този модел 4. Специализацията, колеги, наистина е много важна за качеството на правосъдие, но трябва да кажа, че от това, което прочетох във връзка с реформите в другите държави-членки на Европейския съюз, в Дания е направено емпирично изследване, което води до изводи, че малките съдилища не са по-малко ефективни и качеството на правосъдие в тях не е на по-ниско ниво в сравнение с качеството на правосъдие в големите съдилища.

И в заключение, колеги, ми се иска, т.е. преди да заключа с добрите практики, иска ми се да кажа, че ако ние комплексно приложим модел 2 и 3 с оглед на необходимата нормативна обезпеченост, с оглед на възможността за поетапност за създаването на пилотни структури, оценка на постигнатото, което, колеги, може да доведе до отмяна на реформата. Имало е досега такива случаи, така е станало в Полша – започва реформата, установява се, че не се постигат целените резултати и се отменя. Няма лошо, но така или иначе ние трябва да започнем, да предприемем нещо. Така че, колеги, това може да стане, без да чакаме Народното събрание да направи радикални промени в законодателството, да ни обезпечат финансов ресурс да го направим или да се развие електронното правосъдие до начин, че да може да се реализира този модел 4.

И накрая бих искала да кажа, че при реформата, която ни предстои да вземем решение в какви посоки ще се реализира, нека да не пренебрегваме добрите практики в европейските държави. Много е добър докладът, който предлага консултантската фирма и който аз с голямо удоволствие прочетох, предлагащ детайлен преглед и анализ на

реализираните през последните 10 години реформи в контекста на тяхната приложимост към българската съдебна система. На първо място, колеги, сред добрите практики се очертава законодателна обезпеченост на реформата. В Белгия реформата е направена без никакви законодателни промени, въз основа на действащата. В Латвия, в Португалия и Хърватия относимите нормативни изменения са предшестваха оптимизацията на съдебната карта. Друга добра практика – консенсус между заинтересованите страни, т.е. освен решение на органа, който е ангажиран със съдебната реформа, какъвто е нашият Съвет, правителство, парламент, съдии, прокурори, адвокати, съсловни организации, нотариуси, съдебни изпълнители, много добро планиране и управление на реформата при ясни критерии. Тук няма да повтарям всичко това, което консултантската фирма е изложила – като социални, икономически, политически, географски и културни фактори, и забележете(!) необходимост от съдебни структури в основните градове, съблюдаване на разстоянието в километри между населените места, тенденции в прираста, образование, развитие на технологиите, натовареност на органите на съдебната власт.

И още нещо. Да не забравяме, че реформата не трябва да бъде насочена само към малките съдилища, тъй като критици в това отношение търпи реформата в Полша и във Франция. Много важна добра практика – поетапност на реформата. Какво са направили в Италия? Оптимизират първо първоинстанционните съдилища, след което започват реформа на въззивните. Или в Полша – реформират военните съдилища, след което правят опити за по-комплексна реформа. Или използване на пилотни структури, каквато е била реформата в Португалия от 2008 г., в Хърватия, в Нидерландия. Така че, колеги, нека да не действаме революционно, а да използваме това, което към момента е оценено положително в Европа, това, което можем

да направим въз основа на действащата законодателна уредба, да отчетем какви са постигнатите резултати, като започнем поетапно реформиране при много ясни цели и индикатори за това как са постигнати тези цели и, разбира се, можем да предвидим и компенсаторни мерки за преодоляване на негативните последици, което е също една добра практика. И да не забравяме – необходима ни е широка обществена, политическа и професионална подкрепа за модел 4, в което аз се съмнявам, че към момента притежаваме, както, колеги, и имаме възможност да решим проблемите, които към момента сме констатирани в работата и организацията на съдилищата, без това да го отлагаме за неопределен във времето период и при неяснота дали може да бъдат реализирани тези може би добри идеи в своята основа. Между другото част от тези проблеми поставят и колегите при обсъжданията – проблемите с деквалификацията на районно ниво, с това как ще се местят съдиите от град в град, от населено място в населено място, с това, че еднократно ще се реши проблемът, свързан с кариерното израстване чрез конкурси. Така че колегите също доста задълбочено са се запознали и са съзрели какви проблеми може да постави този радикален модел 4.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-жо Пашкунова!

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Дано не съм пропуснал нещо, но ще се опитам да отговоря на повечето от нещата. Колеги, това, което колегата Пашкунова предлага, е мярка, която би решила много малък брой от проблемите, които ние имаме. Аз ще се придържам стриктно към това, което тя каза.

Ако ние направим Чепеларе териториално отделение на Смолян, единственото нещо, което ще постигнем, е да изравним

натовареността между Смолян и Чепеларе. Дори няма да изравним натовареността в рамките на Окръжен съд-Смолян, защото в Девин ще е различна. Ако направим Елена териториално отделение на Търново, тогава ще изравним натоварването между Елена и Търново. Дори няма да се доближим до изравняване на натоварването на Районен съд-Свищов, който е в рамките на същия окръжен съд. Ето защо аз считам, че модел 1 е добър, ако искаме да изравним натоварването между два, три, пет, седем или десет съдилища. Но това няма да реши въпроса за това, че изравненото натоварване между Смолян и Чепеларе ще бъде два пъти по-ниско отколкото, да речем, е в София, или три пъти по-ниско отколкото е в Нова Загора по действителна натовареност.

По отношение на модел 2. Пак ще се придържам към примерите, които са давани. Не сме могли да намерим съдия в Гълъбово – това не е вярно. Съдия в Гълъбово има, и то по желание.

По отношение на това да закрием съда в Каварна. Искам само да ви кажа, че на север от Балчик друг съд няма. Разстоянието от Каварна до Дуранкулак е 60 километра и транспорт също няма. Много искам да разбера как ние ще гарантираме правото на достъп до съд на хората, които живеят по границата и трябва да пътуват до Балчик. Но да не навлизам повече в тези примери.

Колеги, не знам дали помните, но модел 1, ако не се лъжа, го презентирах аз, при това доста подробно. Ако си спомням, бях предложил 17 съдилища. Това между другото е предложение, което сме направили аз и Боряна, и тези 17 съдилища въобще не са предлагани от каквото и да е дружество, участвало в разработката. Само че това е модел, който ще реши проблема на тези 17 съдилища. А ние искаме да решим проблема на всичките над 100 районни съдилища, защото смятаме, че така е правилно. Това е начинът, по който ние може би сме разбрали задачата си.

По отношение на подсъдността. Аз ясно казах, че моля да се съсредоточим върху модела, а не върху детайлите. Така или иначе не бях чут, но не мисля, че има проблем районните съдии да разглеждат част от мерките, а другата част да бъде разглеждана от окръжните съдии. Абсолютно категорично продължавам да застъпвам идеята, че делата от общ характер трябва да бъдат гледани всичките от съд, който е едно ниво над районния, и ще обясня защо. Разбира се, че не е вярно това, че кражбите са най-много от делата, гледани от Софийския районен съд – 53% от всички обвинителни актове – не тези на районен съд, всички обвинителни актове са по чл. 343б,в, и т.н. Аз считам, че трябва да погледнете на модела глобално. Сега имаме над 1000 районни съдии, които продължават да стоят районни съдии между 10 и 20 години, с неясна възможност за повишаване, за достъп до други дела. Ако ние приемем модел 4, той застъпва идеята малко на брой районни съдии, които гледат по-голям брой бързоликвидни дела и възможност между 6 и 8 години гарантирано, ако те искат, да имат възможност да станат окръжни съдии. Ако ние оставим много дела на районен съд – било то искиви или някаква категория дела от общ характер, то тогава на практика ние ще предопределим невъзможност за промяна на ситуацията, тъй като ще се нуждаем от много районни съдии, които ще продължат да бъдат дълго време районни съдии.

На следващо място. Възможността да се определи числеността на един съд на база национално определена норма за натовареност, важаща за районен, окръжен и апелативен съд, ще гарантира, че няма да се случи това, което г-жа Пашкунова каза, а именно, че след известно време ние ще имаме различно натоварване в рамките на окръжен и апелативен съд. Ние неслучайно сме представили на вашето внимание справка за напусналите магистрати всяка година за пет години назад. Вие виждате, че средно около 50 души напускат

системата. Тези 50 души ни дават възможност всяка година ние да повишим 50 районни съдии и да ги повишим в съдилища, където има нужда от тях. Така например ако ние имаме по-ниско натоварване в съд като Силистра, Кърджали, Смолян или Търговище, то тогава повишението няма да бъде в тези съдилища, а ще бъде в други, в които имат нужда от тях. Така например ние ще имаме едно естествено намаляване на броя на съдиите, правораздаващи в рамките на един окръжен съд, в зависимост от броя на делата, които той разглежда. Всяка година ние ще знаем колко съдии и къде ни трябва. Нещо което и сега знаем, но не можем да употребим тъй като ние нямаме възможност да преместим един съдия от мястото където правораздава в мястото където има нужда от него.

На следващо място. Колеги, не е вярно това, че ще има повишаване на натоварването на Върховния касационен съд. В рамките на наказателната материя 80 % от наказателните производства по дела от общ характер приключват на ниво окръжен съд при втори потвърдителен съдебен акт. Ние знаем, че има норма, която регламентира подсъдността кои дела да бъдат на първа инстанция районен съд, кои дела да бъдат на втора инстанция окръжен съд, респективно първа инстанция окръжен, втора инстанция апелативен. Само два текста ни дават възможност да запазим сегашната подсъдност и това не е никакъв проблем от гледна точка на законодателство. Пак напомням, следващата стъпка по проекта е промяна в законодателството.

И още нещо искам да кажа. Абсолютно е права г-жа Пашкунова, че това, което ние предлагаме, е революционно. Може би правилно то е употребено и като радикално. Истина обаче е, че тя е права и в друго. На нас ни трябва подкрепа и тази подкрепа трябва да бъде обществена, политическа и професионална. Никога не съм търсил

политическа подкрепа и не знам дали ще я получа. Нямам представа и дали ще получим обществена подкрепа, въпреки че аз смятам, че ако ние обясним достатъчно разбираемо какво правим, такава подкрепа ще има. Но убедено ви заявявам, че ние професионална подкрепа имаме.

Ето защо, ние събрахме смелостта да ви представим този модел. Може би ви представяме повече от това, което се очакваше, но поне аз разбирам така моята роля в този Съвет. И да кажем, че няма да бъде обсъждан, защото е извън проекта или защото е твърде сложно, или защото не се знае дали ще се случи, аз лично не мога да разбера тази позиция. Аз ще положа усилия да убедя всички, че този модел работи, защото искрено вярвам в това. Но пак ви казвам, той дава отговор на повечето от проблемите, които поне аз съм дефинирал. Нито един от другите модели не дава тази възможност за всеобхватно решение на проблема. Това е и причината аз да застъпвам убедено този модел, който, няма да крия, не съм го възприел от самото начало по този начин, но колкото повече влизам в същността на проблемите и евентуално на техните решения, считам че модел 4 е възможно решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жа Марчева, г-жа Димитрова.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви. Аз бих искала да продължа това, което каза колегата Шекерджиев по въпросите, които постави колегата Пашкунова, те са изключително важни и възлови според мен за днешната дискусия.

Първо, това което предлага колегата Пашкунова е изключително резонно и разумно, но искам да обърна внимание, че реално този вид реформа се включва и в модел 4. Тоест, това което предлага колегата Пашкунова е част от модел 4. По същото време той спира дотам. Той не дава отговор на всички останали проблеми, които

ние имаме, а те са. Неравномерната натовареност не е само между отделните районни съдилища. Тя основно е между районните съдилища и окръжните съдилища. Всъщност ако ние не продължим, т.е. по-скоро ако ние нямаме глобален подход, един такъв частичен подход не само че няма да реши въпроса, а ще задълбочи проблемите, които имаме в момента.

Защо считам, че модел 4, и аз като колегата Шекерджиев и колегата Димитрова, защо решава, за мен, почти всички въпроси, аз не се сещам кой от въпросите не решава, а това са неравномерната натовареност, оттам съответно нормалната натовареност на съдиите в национален мащаб, на всички нива. Оттук вече и въпросът, който не можем да решим без една такава промяна е за нормата. Специализациите в рамките, в които ние решим, защото действително ако отидем в крайност, както правилно отбеляза г-н Панов, можем да не постигнем целения ефект. И конкурсите. Тук за конкурсите ще отворя една скоба само да кажа, че има едно решение на Конституционния съд 13 по дело 17/2002 г., което всъщност пречатства това общите събрания на съдиите да могат да участват в избора, т.е. в така наречените провизорни конкурси.

И само ще цитирам две изречения от мотивите: „Общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите не са конституционно предвидени органи на съдебната власт. Същите могат да се създават, доколкото това е необходимо, за уеднаквяване на практиката по приложение на законите, повишаване квалификацията на магистратите и т.н. Те обаче не могат да се превръщат в кадровици на съдебната система, което може да има като цяло дестабилизиращ ефект върху дейността на съдебната власт. Конституционната функция на съдиите е не да решават кадрови въпроси, а да защитават правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, и

да осъществяват правосъдие в името на народа - чл. 117, ал. 1 и чл. 118 от Конституцията.". Това е само по отношение в тази част за начина, по който се предвижда да се повишават колегите от районните нива.

По отношение на дигитализацията, друг въпрос, който постави колегата Пашкунова. Да, действително неслучайно реформата на съдебната карта е част от дейностите по проекта изцяло, който създава и полага основите на електронното правосъдие и това е за Единната информационна система. Да, факт е и че единният портал трябва да се надгради и той е в процес на.., т.е. инициран е такъв процес, има проект, който е свързан с надграждането на единния портал, той е част от националния план за възстановяване и развитие България 2030. Надграждането не е само за Единната информационна система, но и за Единния портал за електронно правосъдие, който, в съответствие с изискванията на чл. 360в, ал. 3, ако не се лъжа, беше за всички функционалности, които законът предвижда за този портал.

Моето виждане е, че цялостният процес по обсъждане на този модел, който ние ще изберем, изготвянето на детайлния план, на пътната карта, обсъжданията и т.н. няма да са толкова бързи, така че на практика двата процеса ще съвпаднат. Тоест, не мисля, че ще има някакво разминаване във времето по отношение на осигуряването на дигиталното правосъдие в пълен мащаб и на реформата на съдебната карта.

Действително модел 4 е много радикален. Трудно е, затова беше и необходимо да има повече време, което реално ние имахме, за да се осмисли. Имайте предвид, колеги, че това което в проекта за решение ни се предлага, е изключително разумно и балансирано, а именно в последващата дейност 1.8, ако не се лъжа беше номерът от проекта, да се направи тази пътна карта с този детайлен план, в който вече конкретиката ще бъде в пълен мащаб, ще има и варианти, в които

ние можем съответно да дебатираме и в крайна сметка след като е готова тази пътна карта няма пречка преди да влезе на заседание на Пленума на ВСС цялостната тази реформа или проект за реформа да бъде подложена на обществени обсъждания, за да получим ние необходимата обществена, политическа, по-скоро подкрепа на изпълнителната и законодателната власт. Моето предвиждане е, че една такава реформа, която на практика решава всички проблеми, които и Европейската комисия досега поставя по отношение на съдебната реформа, а именно специализацията, реформата на съдебната карта, електронно правосъдие и всичко това касае ефективността на практика, всичко това според мен няма причина да мислим, че няма да получим подкрепа, защото в крайна сметка това касае нашата система, т.е. ние сме независима съдебна система и една такава промяна, тя няма да засегне интересите на гражданите, дори напротив, поради което аз не виждам причина да не бъде подкрепа. Това е моето виждане. Разбира се, въпрос на конкретика е вече да се говори след това.

Друго исках само да добавя. Да, че модел 4 е най-гъвкавият, защото дава отговор на всички въпроси.

Това е моето виждане. Аз само ще помоля, когато тръгнем към гласуване на диспозитивите, ще направя предложение за едно допълнение. Знаете, че имаше едно внесено предложение, то няколко пъти влиза, за промяна на границите на съдебния район на Софийския районен съд. Аз считам, че това предложение следва, ние сме събрали всички необходими данни, които бяха изискани от нас, от комисията по натовареност, ние сме ги събрали но не беше вкарано това предложение, за да можем ние да го обсъждаме едновременно с цялостния въпрос за реформа на съдебната карта. И аз това бих предложила, нашето предложение за промяната на границите на съдебния район на Софийски районен съд да бъде предмет при

изготвянето на детайлния план и на пътната карта, т.е. да бъде част от вариантите, които ще се разиграят по отношение на софийските съдилища. Аз все още вярвам в полезността и в това, че това предложение не нарушава логиката на модел 4 по никакъв начин, но като правим всичко може би е добре да бъде едновременно.

Това е, което исках да допълня по отношение на диспозитивите. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Аз понеже отдавна вдигам ръка, само ще допълня, че модел 4 не е извън параметрите на техническото задание и извън параметрите на проекта. В проекта не пише, че трябва да има три модела. В проекта пише, че може да създадем колкото искаме модели и „Глобал Адвайзърс“ миналия път го обясниха много добре, и неслучайно призовахме, ако има предложения за още модели те да бъдат споделени, ние поехме ангажимент да ги разработим. Освен това, всичко което изчетохте, следва да прочетете и това, което пише в проектните документи, ние сме го цитирали на стр. 3 в нашия доклад, а именно, че съгласно правомощията на ВСС по чл. 30, ал. 2, т. 7 отговорност на Пленума на Висшия съдебен съвет одобрение на модел за оптимизация на съдебната карта и приемане на пътна карта за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво. Конкретният акт е решение на Пленума за избор на модел за оптимизация на съдебната карта и одобряване на пътна карта за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво и т.н. Имаме и след приемане на пътната карта 12-месечен срок за работа. Така че, не е своеволно и не сме излезли извън рамките на проекта.

На следващо място, предвид изказванията, които чух и специално на г-жа Пашкунова, аз искам да отбележа, че съдебната

карта не е географско понятие, поне не е за мен. Приемането ѝ би следвало да даде отговор, приемането на изменението на съдебната карта би следвало да даде отговор на всички онези натрупани проблеми в системата. Считам, че модел 4, който ще бъде прилаган, ако бъде приет, поетапно и разработван поетапно, може би започвайки със създаването на териториални отделения, може би започвайки с модел 1 и модел 3, които са част от модел 4, но той ще реши въпросите и за качеството, и за достъпа, и за кадровите проблеми, и не на последно място и за мотивацията на съдиите. Моля ви да не забравяте, че в системата има 5 % районни съдии до 8 г. и 95 районни съдии със стаж над 8 г., т.е. ние имаме един готов ресурс, който би могъл да се справи перфектно със специализация и с доста по-сериозни дела.

На следващо място. Вярно е, че за да се приложи един такъв модел следва сериозно законодателно изменение, което, всички сте съдии, наясно сме, че обемно, но не е чак толкова сложно. За да се приеме подобно законодателство или за да се тръгне към подобна промяна трябва да има и политическа воля, ясно, само че, колеги, за първи път съдебната власт има шанса и правото да каже какво иска и как го иска. Преди да тръгнем към каквито и да било консултации ние сме тези, които трябва да кажем искаме ли някаква реформа или не искаме някаква реформа; палиативна или сериозна? Ако за мен и колегите, които чух, модел 4 отговаря на въпросите, на които не сме дали отговор все още, ще гласувам за него.

И още нещо ще кажа лично за себе си. Всъщност, да вървя по течението при положение, че има толкова натрупани проблеми, за които ние нямаме решение или поне досега не сме предложили решение, просто е немислимо. Решенията „повишава, премества“ и всичко онова, което правим до момента, мисля че един компютър, ако му заложим формула, може да го прави. Вярно е, моделът е революционен, изисква

се малко повече креативност в мисленето, но нека да го погледнем като визия за бъдещо развитие занапред. Всеки детайл ще бъде разработван по-нататък и няма никаква пречка в хода на работа един или друг детайл да бъде прибавян или премахван. Това е оперативната част на дейността, която следва.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не получих ясен отговор по отношение на поставения от мене въпрос как се стигна до разработването на модел № 4. Защото, ако приемем, че е излишен формализъм това да е записано в техническото задание, аз мисля, че не може да кажем същото по отношение на основното изискване в работата на един колективен орган преди да се прави нещо да се взима решение от този колективен орган в тази посока. Тоест, да имаме решение, че реформата ще я правим по този начин. Ние такова решение не сме взимали и аз неслучайно ви запознавах с отделните обсъждания проведени в различни заседания на Съдийска колегия, за да представя доказателства, така да се каже, въпреки че би трябвало всички да имаме памет за това какво сме обсъждали и приели, та от всичките ни обсъждания на различни заседания ние решение да се разработва модел 4 не сме взимали. И той, извинявайте, за мен изглежда някак си подпъхнат. И това сериозно ме тревожи, защото реформата действително е революционна, даже няма да използвам тази дума, защото тя по-скоро ми звучи положително, а тя е авантюристична по моя преценка и мое мнение. Не знам доколко се споделя от останалите членове на Съвета? Направих опит общо взето да знам, да получа информация накъде вървят настроенията. Честно казано останах с впечатление, че вече е взето решението. И това съм длъжна да споделя, защото това също не е в посока на добрите административни

практики на един орган за управление. И това не е единственото решение по важен въпрос, което се взема по този начин. Тоест, предварително членовете на Висшия съдебен съвет се консолидират около едно решение.

Та, аз не получих отговор как ние тръгнахме и то така устремно и така единодушно, както може би се оказва, към приложението на модел № 4. И тука не става въпрос за това дали техническото задание ограничава броя на моделите. Не това имах предвид, да не се преиначават нещата, за да си обосновем тезата. Значи, да, ние можехме да предложим и четвърти, и пети модел. Това, което казва г-жа Марчева като идея между другото го сподели един кандидат за председател на един районен съд, който за малко да не го изберем, защото не ни хареса това, което каза. Примерно, би могло да се пристъпи и да се реализира идеята за промяна на районите на съдилищата, защото има случаи, когато примерно спорове, които възникват в един район, е по-добре и би било по-лесно от всяка гледна точка да бъдат разглеждани в един районен съд, а не в досегашния районен съд и случаят не е само за София, даже по-скоро мисля, че там нямаше кой знае каква подкрепа, но ако си направим труда и се направи един такъв анализ могат да се открият поне 5 - 6 такива случая в страната, където без да правим нещо кой знае какво бихме могли действително част от споровете по един елегантен начин да преминат за разглеждане към друг районен съд и оттам нататък вече към друг окръжен и друг апелативен.

Но да се върнем на това, с което почнах. Значи, не говорим за това дали техническото задание ни ограничава по бройката модели. Говорим за това техническото задание какъв предмет на реформата предлага, т.е. по отношение на кои съдилища и тука е безспорно, че става въпрос за районните съдилища. Аз казах и за анализа, който е

приет 2015 г. от предишния състав на Висшия съдебен съвет, г-жа Пашкунова също го посочи, където ние сме приели критериите. Там също става въпрос за реформа на районните съдилища. Говорим за препоръките в един от докладите на комисията, която осъществява контрола за изпълнение на препоръките в докладите за сътрудничество и проверка. Препоръките и там са за районните съдилища. И сега изведнъж ние тука се занимаваме и то отведнъж с всички съдилища - районни, окръжни, апелативни? Това, което казва заданието говори да се представи на пътна карта в по-общ план на съдилищата и прокуратурите на всички равнища. Говорим за пътна карта. Сега пък г-жа Марчева излиза с нова идея. Видиш ли, че пътната карта бихме могли след това да я представим. Но не, тя трябваше да е готова към настоящия момент. И това, което ние трябваше да направим е да предложим реформа на районните съдилища и пътна карта в най-общ план какво ще правим след като реализираме реформата в районните съдилища, какво ще правим с окръжните съдилища и апелативните съдилища доколкото се предполага, че тази реформа в районните съдилища ще има някакви последици, някакво отражение към работата на по-горните инстанции. Това обаче ние не го правим. И не само, че не е включено в техническото задание, пак се връщам да подчертая, но ние не сме взимали и такова решение за разработване на четвърти модел.

После, какво да ви кажа, тука се повтаря непрекъснато, че видиш ли там щели да бъдат осъществени всички цели на реформата. Първо, тези цели не се очертаха ясно. Второ, това ми звучи изключително декларативно. Ето вие казвате - с реализирането на модел № 4 ще се реши въпросът с натовареността. И ви питам аз по кой начин, как обяснявате това, че този въпрос ще бъде решен? Защото от какво произтича неравномерната натовареност? Ами това произтича от местната подсъдност и от броя дела, които фактически се раждат, така

да го кажем, в съответния район. Вие казвате, че местната подсъдност няма да я променят, поне това каза г-н Шекерджиев. Ами като не я променят местната подсъдност, извинявайте, как ще увеличите броя на делата в района на Ивайловград и ще го направите толкова колкото е в района, хайде да не е на Софийски районен съд, но нека да бъде в района на Районен съд-Дупница или Районен съд-Кюстендил? Натовареността идва от бройката дела и съответно от броя съдии, които трябва да ги гледат тези дела. Но когато няма да променят местната подсъдност, какво? Вие трябва да пипате само бройката съдии, а бройката съдии може да се пипне по доста по-прост начин, не е нужно да обръщаме цялата система.

Другото, което казвате - специализацията. И тази специализация толкова много се повтаря едва ли не като една от основните цели на правораздаването? Колеги, аз пък ще ви кажа и не е само мое мнение, че ранната специализация не само че не е полезна, напротив, тя е вредна. Много по-добре е един започващ своята кариера съдия да гледа дела от най-различна материя максимално повече, за да постави базата на своите професионални знания и след това да се специализира, а не да го специализираме още от първия работен ден и оттам нататък много интересно той какво развитие ще има. По този начин ние предварително залагаме той да се развива единствено в една изключително тясна област и не знам защо това се препоръчва и се афишира като нещо много полезно за системата? И пак казвам, това не е мое мнение. И г-н Шекерджиев, и г-жа Боряна Димитрова могат да кажат, ако не искат да кажат може да се видят протоколите от срещите, на тези срещи има съвсем сериозни реакции по отношение на тази специализация. Най остър пример може би имаше на събирането на района на Софийски апелативен съд. Даже колегите от малките съдилища се засягат от твърдението, че видите ли като не са

специализирани те дават по-лошо качество на работа. Това не е вярно. И някой даже го каза. Тоест, има проучване и анализ направен в тази насока.

Модел № 4, освен че аз го намирам за опасен, според мене той по никакъв начин не е обоснован с никакви конкретни анализи. Правят се един общи декларации - ще бъде решен този проблем, ще бъде решен другият проблем, ще бъде решен четвъртият проблем. И за тези конкурси. Затлачена е системата. Ами ако искате да я оттлачим дайте по-добре да обявим нулева година за конкурсите така както са регламентирани в Закона за съдебната власт докато най-накрая се натуткаме да променим този закон в тази част и да направим това, което вие предлагате. Няма никакъв проблем. А не да променяме родова подсъдност, да качваме едни съдии при неясни критерии в окръжните съдилища, други съдии при същите неясни критерии от окръжните съдилища в апелативните съдилища, същевременно пък някои да ги оставяме в районните съдилища.

Така че, това което можем да направим и ако искате да направим нещо разумно, защото наред с всичко друго аз останах с впечатление, че вие, предлагайки модел № 4 фактически скрито предлагате модел № 1 за териториалните отделения. Ако искате да отидем към модел № 1 и териториални отделения, дайте честно да вземем да го дискутираме, но да предлагаме такива неща, които се предлагат, пак ви казвам, твърде опасно е. Лично аз действително считам, че удачното, което може да се направи в момента, е да комбинираме модел 1, 2, защо не и 3, макар че там може да се помисли дали това, което се предлага не влиза в противоречие с Кодекса на труда и с изискването всеки служител да има работно място и т.н. Но нека да се съсредоточим върху това да направим много внимателно първи стъпки, нещо което призова и съдия Пашкунова. Спокойно бихме

могли да вземем примерно пет съдилища, които да се пробваме да ги тестваме като териториални отделения и примерно пет съдилища, които евентуално бихме могли да обединим с други съдилища. Ако искате може бройката да бъде по-малка. Да го тестваме това. Предлагам периодът на тестване на да бъде две години, за да видим в крайна сметка какво става. И оттам нататък вече да взимаме някакво генерално решение, а вероятно не ние ще го взимаме, но поне ние ще имаме, така да са каже, емпиричната информация аджаба като сме направили нещо какво се случва. А сега с този модел 4 да се хвърляме в дълбоката вода, първо честно казано аз не знам дали той ще се реализира, вие също, доколкото чувам, не сте сигурни, защото то зависи от много фактори, но да го правим това по този начин, без предварително ние да сме пробвали някакви малки стъпки и да видим доколко те са удачни? Ами това е съдебна система, колеги, това е жив организъм! Може ли така да бъркаме ние с ръце до лакти в системата и да обръщаме буквално с краката нагоре!? Извинявам се за тези изрази, но те са по-лесно разбираеми, защото очевидно когато си говорим елегантно, с правни изрази и т.н. не се разбираме, лесно се подминава мнението на този и на онзи.

Исках да кажа и още нещо в тази връзка. Спомнете си какво стана с въвеждането на Единната информационна система. Там също направихме революционен скок. Взехме решение - въвежда се във всички съдилища. И какво се получи? Каква беше ответната реакция? Дайте да държим сметка на тези неща. Вие казвате - провели сме не знам колко срещи. Ами колко човека дойдоха на тези срещи да изкажат мнение? И дали всички подкрепиха модел № 4? Напротив, много колеги споделят именно тези тревоги, които днес обобщил г-жа Пашкунова, които аз съм ги задавала като въпрос на предишното обсъждане октомври месец.

Нека да подходим действително мъдро като един орган на управление. Нещата са изключително сериозни! И това, което ви казвам във връзка с въвеждането на ЕИСС и ефекта от нея, аз много добре си спомням едно изказване на колега на събирането в района на Пловдивски апелативен съд, която казва - хвърлихте ни..., не беше това изразът, но в крайна сметка това е смисълът, работа с ЕИСС във всички съдилища, действаме при условия на корона криза с всичките усложнения, които много добре ги знаем, но не ги усещаме на собствения си гръб в интерес на истината и сега остава да направим генералната реформа на всички инстанции без конкретни анализи, въпреки че вие ще кажете - а-а-а, анализи има много, но, извинявайте, това са едни конкретни цифри без никакво свързване по между си и без извод за това какъв ще бъде резултатът, за да ви убеди, че това, което се предлага е правилно. И какво следва оттук нататък? Много ви моля да подходим отговорно. Откровено ви моля да забравите предварителните разговори, предварителните обещания кой за кой модел ще гласува и да преценяваме тук на място кое би било най-полезно за системата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Нямах намерение да взимам думата, само че аз продължавам да не мога да разбирам аргумента на колежата Керелска за така наречената от нея „нелегитимност на модел 4“, защото, да, не е било част от техническото задание, всъщност е част от техническото задание, сега пък аргументът е, че не е взето от нас решение за този модел 4. Колеги, аз искам да попитам Съдийската колежия церемониален орган ли е или е оперативен? Защото на мен ми се струва, че няма никаква пречка дори днес някой да предложи някакъв модел, който досега Съдийската колежия въобще няма представа за него, няма пречка този модел днес да бъде разискван. Аз отново

продължавам да твърдя, че днешният дневен ред по тази точка не е само приемане резултатите от дейността по проекта, то е въобще решение на Съдийската колегия как ще реформира съдебната карта и всичко останало е просто някакви начини да не се направи, да не се предприемат никакви реформаторски стъпки. Модел 1 е най..., как да кажа, безобидният. Аз откакто прокуратурата направи реформата в съответните районни прокуратури със създаването на териториални отделения аз непрекъснато слушам обвинения и то от съдийската общност, че ..., т.е. не обвинения, а по-скоро коментари за това, че всъщност този модел не съставлява реформа, дори колеги оттук са го твърдели. Така че, аз не разбирам защо ние трябва предварително да се ограничаваме, да си поставяме някакви, как да кажа, сами окови на това, на което ние считаме, че трябва да се реализира, т.е. че дава отговор на всички въпроси, защото за мене модел 4 е точно такъв. По-добре е да се целим в по-високото, защото ако ние се целим в по-малкото на практика няма да постигнем нищо. Защо? Защото една такава половинчата реформа, която за мене няма да даде, отсега е ясно и всички го виждате, няма да даде отговор нито за конкурсите, нито за нормата за натовареност, в национален мащаб говоря, не само конкретните 17 съдилища, които са дадени като вариант, в неравномерната натовареност между отделните нива в системата.

Отделно специализацията, да. Специализацията може да бъде решен въпросът, колега Керелска, ако съответният съдия след като реши, че не желае повече в тази материя да правораздава, той може да се прехвърли спокойно да гледа друг вид дела, за да може да се специализира, така че това не е проблем и не пречатства по никакъв начин развитието на колегите. Това е моето виждане. Но няма как да се променя местната подсъдност, както Вие предлагате. Повярвайте, в Комисията по натовареност единственото, което успяхме да намерим

като решение беше местната подсъдност по делата по застрахователните обезщетения. Да, имаше наистина феноменален ефект, но много частичен, защото ние няма как да пренебрегнем този принцип в процеса, а той е именно удобството на достъпа до правосъдие на ответната страна или там така както е съобразено със специалните правила извън адреса на местоживеене. Така че, единствената ни възможност е да преразпределяме кадрови ресурс. Чл. 194, ал. 2 дава такава възможност, само че ние не го правим. Ние правим проблем дори когато си въвеждаме сами някакви ограничителни условия - питаме колегите, поставяме някакви неизпълними условия и той реално не работи този модел, а на практика той е въведен именно с оглед на това да се преразпределя по усмотрение на Съдийската колегия кадровият ресурс, а той е неравномерно разпределен в цялата система. И в отделните районни съдилища, и между районните и окръжните съдилища. Затова на мен ми се струва, че ако говорим за ефективност на правосъдие, което всъщност е основната, крайна цел на всяка една реформа, ефективността на правосъдието ще се постигне именно с това равномерно разпределение на натовареността. Тогава ще има наистина, натоварените съдилища, съдиите ще имат повече време да се занимават действително с.., да имат, да кажем, и право на личен живот, защото това в един момент се превръща в един сериозен проблем и за това. Така че, нека да мислим и от тази гледна точка.

Между другото, когато се говори за добри практики, не знам защо обаче не се говори за Холандия, Италия и Португалия, защото там реално модел 4 е осъществен и оттам имаме възможност да черпим опит, защото там са допуснали някои грешки, които ние тук на практика с това, което предлагат колегите, ще се избегнат тези грешки. Но така или иначе ефектът, който е създаден от тази реформа на практика на модел 4 в Холандия, но най-вече в Португалия и в Италия понеже там е по-

близък и релефът, струва ми се, че и особеностите на правораздаването са по-близки до тези на българското, там действително има такъв ефект. Да, не е изразен толкова добре финансово, но така или иначе ефективността е повишена. Това е извод, който се прави и го има и в Информационното табло на Европейския съюз.

А що се отнася до ЕИСС, не можем да правим аналогия. Първо, електронното правосъдие е заложено като концепция още 2016 г., когато беше направена една много кардинална промяна в ЗСВ. Аз не знам защо тогава никой не е, от тези, които са против ЕИСС, не е скочил и не е казал, че това не трябва да се прави в съдебната система? ЕИСС е всъщност един ефект от промени, които са приети именно през 2016 г. по предложение на Министерство на правосъдието тогава, така че въвеждането не може да е аналог на реформа на съдебната карта, имам предвид въвеждането на ЕИСС. Защото тук ние говорим за поетапност. Първо ще има детайлен план, пътна карта или там както се нарича, широки обсъждания, защото тази конкретика ние няма как да я изкараме в днешното заседание предвид това, че не е ясно какъв модел ще бъде избран. Ако бъде решено да бъде модел 1, каква пътна карта можем да представим сега?

Завършвам. По отношение на тези инсинуативни обвинения, завоалирани, за някакви предварителни уговорки и т.н. Аз не намирам нищо порочно в това между колегите да има обсъждания на важни въпроси, които касаят нашата дейност, именно защото сме оперативен орган, а не церемониален. Това за мен е задължително. Даже беше задължително според мен да имаме и едно работно съвещание. Но заради това да не нарушаваме принципа на прозрачност на нашата работа, затова всичко се случва и в ефир. Но няма абсолютно никакъв проблем ние предварително да обсъждаме и да изясняваме неща, които

не са ни ясни, да чуем мнението на останалите. Аз лично считам, че това е едно абсолютно некоректно обвинение.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, ще Ви дам думата, но провокиран от изказването на г-жа Марчева, да кажа няколко според мене важни неща. Аз вярвам в добрите намерения на г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова, както и на Вас, но още повече бих повярвал, ако идеята за глобалната промяна наистина беше обхванала всичко. Доколкото знам военните съдилища също са окръжни съдилища, Военно-апелативният съд също е апелативен съд, имаме и специализирани съдилища. Ако тази глобална промяна и революционна стратегия, която се предлага, обхващаше и тях, то тогава наистина бих повярвал много повече в добрите намерения на колегите. Но онова, което каза и може би никой не чу от думите на г-жа Пашкунова, е че всъщност е „по-добре врабче в ръката отколкото орел в небесата“. Да, декларативни са идеите, целите и всичко останало, което се предлага на вариант № 4, но за разлика от предлагания вариант № 4 казаното от г-жа Пашкунова ни дава опция с малки стъпки пилотно, използвайки и другите варианти, да дадем отговор на въпроса работи ли или не работи. Тя каза - може да се окаже, че една стъпка не е правилна и да се отстъпи от нея, докато сега, всъщност г-жа Керелска го визуализира с думите си, че се набърква с ръце до лактите в една работеща система. Казвам го защото има по вариант № 4 три много важни фактора, които не зависят от нас, не зависят от Висшия съдебен съвет и те са законодателна рамка, бюджет и време. Законодателната рамка не зависи от нас. Оптимист е г-жа Марчева, вероятно има своите основания и контактите, които има в Народното събрание, но аз съм преживял такава реформа 2015 г. и знам как човек се подpira понякога на „гнили тарابي“, да използвам този израз от една постановка в Народния театър. Искам да кажа, че

това е нещо, което не зависи от нас и не се знае колко време ще отнеме. Още повече тази година е година с парламентарни избори.

Второ, бюджет и пари. Извинете, но казва се, че не се създават нови съдилища. Напротив. Написано е така в изложението на г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова: „...Създаването на окръжни и апелативни съдилища със значително по-голям брой съдии.“. Това означава, че ще имаме повече окръжни и апелативни съдии, а това неминуемо означава по-големи средства за тяхното възнаграждение, а мисля, че всички се обединяваме около това, че основните ресурси и основният бюджет на съдебната система са именно възнагражденията на магистратите. Така че, имаме още една неизвестна и тя е от изпълнителната власт. И като говорим за парични средства, все пак ние не живеем сами за себе си в тази система, а живеем в един свят, който в момента страда от един проблем, който има и своите финансови измерения.

И третият момент, който също е важен, той е моментът време. Няколко пъти, и това ме провокира, разбира се, да взема думата, г-жа Марчева каза, че всъщност по този начин с предложението на г-жа Пашкунова се иска отлагане. Напротив. Смятам, че при едно такова предложение по вариант № 4 ще иска много повече време и както един колега на изслушванията беше казал „се залага бомба за следващия Висш съдебен съвет“, защото очевидно е, че всичко това няма как да се случи в мандата на този Висш съдебен съвет. До този момент не съм изказвал своята позиция, единственото нещо, което казах е, че вариант № 4 е фаворизираният вариант. Поддържам го това свое становище. По начина, по който беше представен този вариант и преди, и другите варианти леко игнорирани, дори самият, който представи модела го направи по този начин, но определено смятам, че подходът, който предлага г-жа Пашкунова, разбира се, не с тези конкретни примери,

може да е малко по-задълбочен, може и да не е чак толкова, но той ще даде по-ясната представа дали моделът работи или не работи. Докато сега ние се впускаме в нещо, което, както казах, е „орел в небето“, което може и да сработи, може и да не сработи. Само че ако не сработи то ще е за друг мандат на друг Висш съдебен съвет, той да търпи последиците от едно такова наше действие.

Благодаря ви.

Г-жа Дишева искаше думата. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви. Аз имам изказване, което подозирам, че ще бъде дълго. Преди това искам да апелирам да обявите почивката, за която ние се бяхме разбрали преди известно време и която трябваше да бъде обявена в 12 ч. или в 12.30 ч., а заседаваме вече, мисля, 5 часа без никаква почивка, най-малкото не е целесъобразно за всички ни, така че предлагам да обявите почивка. Ако трябва го подложете на гласуване, но не мисля, че е нужно. След това ще направя изказване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Действително в момента е 13.24 ч., заседаваме от 9.30, така че е съвсем логично да имаме почивка, ако колегите нямат възражения. По-скоро да се обединим около това докога да бъде тази почивка, за да може след това всеки да си каже своята позиция и мнение. Сега е 13.25. В 14 ч.? Добре, в 14 ч. отново тук. Благодаря ви.

/след почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, продължаваме заседанието на Съдийската колегия. Ние сме на т. 2 от дневния ред. Изказване искаше да направи г-жа Дишева. Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря, г-н Панов. Колеги, ние неведнъж дебатираме този въпрос, макар по различен начин да бяха включвани точките. Аз ще направя някакъв опит да не повтарям това, което вече са казали колегите, то обаче е невъзможно още повече, че колегите, които представяха проекта и които го поддържат също се повтарят. Правя тази предварителна бележка, за да ви се извиня, ако считате, че някои от нещата, които са ги казали колегите, говорейки в същия смисъл, са казали това и аз повтарям.

И за да избегна още веднъж това повторение, заявявам, че се присъединявам към всичко, което казаха колегите Пашкунова и Керелска по следните въпроси. Относно предмета на проекта и в частност на дейност 1 от проекта, чието изпълнение ние днес следва да приемем и в чието изпълнение в частност по дейност 1.7 следва да приемем един или няколко от моделите, които се предлагат за оптимизация на съдебната карта. В тази връзка няма да повтарям това, което казаха. Аз също съм останала с убеждение, че проектът би следвало да разработи модел за оптимизация на районните съдилища и прокуратури. Между другото това е въпрос, по който никой не говори защо ние нямаме модел за реформа на прокуратурите. Да, знам първият отговор - прокуратурата вече се реформира. А защо обаче ние не изпълняваме тази част от проекта, е неясно? За сметка на това я разширяваме с предлагане на модел за оптимизация на окръжните и на апелативните съдилища. Присъединявам се също така към това, което казаха г-жа Керелска и г-жа Пашкунова относно преимуществата на модел 1 и 2. Аз категорично ще подкрепя предложението, което формулира г-жа Пашкунова за избор на модел, а именно комбинация или прилагане на модел 1 и модел 2 в зависимост от определени критерии. Освен това, считам че модел 3 изобщо не представлява предложение за оптимизация на съдебната карта, доколкото то не касае

работата на съдиите. Модел 3 предлага по мое виждане възможност за разместване на съдебни служители, което би могло да бъде осъществено с промяна на един или два, или приемане на нови текстове в Закона за съдебната власт, което да дава възможност за командироване на съдебни служители от един орган на съдебна власт в друг за определен период от време, включително и без тяхно съгласие, като правилата за това, разбира се, могат да бъдат разписани или в самия Закон за съдебната власт, или в подзаконов нормативен акт. Иначе, това което се предлага като модел 3 аз го споделям, то е работещо, но чак да представлява модел за оптимизация на районните съдилища и прокуратури, ми се струва пресилено. И сега имаме субсидиарно приложение на Кодекса на труда по отношение на съдебните служители, пак повтарям, с разписване в Закона за съдебната власт на няколко текста. Би могъл този модел, така наречен, да бъде приложен. Не знам защо се използва изразът „миграция на съдебни служители"? Определено го считам за неправилен. Това си е чисто разместване и командироване на съдебни служители.

Споделям също така вижданията, които развиха г-жа Керелска и г-жа Пашкунова относно недостатъците на модел 4. И понеже съм напълно убедена, че това ще бъде приетият модел, той просто се нарича фаворизиран, той на практика е приет, аз ще изложа малко повече съображения по недостатъците, по мое виждане, на този модел.

Искам да направя още една предварителна бележка. Това беше нещо, което също се каза от колегите. Всъщност, ние имаме предмет на проекта, разписана дейност от този проект и поддейности. Имам склучен договор за възлагане на обществена поръчка в изпълнение на дейностите, на част от дейностите по този проект и в същото време разглеждаме днес нещо, което не е изготвено в рамките

на изпълнението по обществения договор. Приема се, че това е възможно. Аз ще оставя настрана този дебат дали е възможно и допустимо. Да, би могло от координаторите, каквито са г-жа Димитрова и г-н Шекерджиев, да бъде представен такъв модел, стига този модел за оптимизация на съдебната карта да представлява точно това, а нещо повече, нещо което разширява според мен по недопустим начин предмета на проекта.

Всъщност, този така наречен модел 4 представлява предложение или модел не за реформа на съдебната карта, а модел за реформа, предложение за цялостна реформа на правораздавателната система в страната и на правораздаването. Този модел значително надхвърля предмета на проекта в частта от дейност 1, така както е начертан в техническото задание, при това го надхвърля недопустимо. Какво е съдебна карта аз няма тук да теоритизирам, но категорично не споделям разбирането, което изложи пред нас г-жа Димитрова, а именно, че според нея вероятно перифразирам, че според нея реформата на съдебна карта не е просто географско понятие, а то дава възможност, съдебната карта включва всичко, което е свързано с проблемите, натрупаните през годините, каза тя, проблеми на съдебната система. Категорично не споделям това виждане. Освен това, не казвам, че не съществуват проблеми, които да бъдат разрешавани, но в същото време това не представлява съдебна карта.

Бих искала едно-две изречения, като предварителна бележка, да кажа за това какъв вид орган сме. Дали сме били „церемониален орган" или „оперативен орган". Със сигурност не сме оперативен орган нито по конституция, нито по подробната уредба, законова, която съществува в Закона за съдебната власт. Ще пропусна иронията, съдържаща се в определението „церемониален орган", това между другото е ново понятие, ние обаче сме обвинявани, включително и аз, и

колегата Керелска, мисля, позовавайки се на процедурни правила, на ограничения, които съществуват в Закона за съдебната власт или подзаконови нормативни актове, че прекалено формалистично, ще говоря само за себе си, прилагам закона, прилагам правомощията на Съвета и се опитвам по този начин да игнорирам възможността за взимане на едно или друго решение.

Връщам се отново на предмета на точката от дневния ред. Аз съм останала с впечатление, че предметът на точката от дневния ред е именно приемане на дейностите по проекта, на поддейностите от дейност 1, свързан с оптимизация на съдебната карта. Така е формулиран предметът на точката. По този начин е формулирано и предложението на вносителите за взимане на решение в дневния ред. Разбира се, ние бихме могли да обсъждаме и да дебатирате каквито и да искаме други въпроси, но не бива да променяме предметът на точката и да се съсредоточим върху взимане на решение по предмета на точката.

Между другото, много често под предлог, че ние не сме ограничени в едно и в друго, се постига ефектът на подмяна, на същностна подмяна на определена точка от дневния ред и на взимане на решение или достигане на някакъв консенсус, който няма нищо общо с това, което е предварително зададено като предмет. Заради това, моля, колегите вносителите на точката, ако нещо друго са имали предвид, освен приемане на дейностите и избор на модел, нека да ни обяснят това, за да знаем по какво да говорим и върху кои въпроси да се съсредоточим. Аз, повтарям, по този начин съм приела предмета на тази точка от дневния ред.

В този смисъл бих искала и аз да апелирам на свой ред да не се подменя предметът на дебат в Съдийска колегия. Правят се подобни неща и в Пленума. Свидетел съм, или поне аз така виждам нещата, как

постепенно, но неотклонно се правят опити да се пренебрегнат процедури, установени конституционно или законово правомощия на този орган, на Съдийската колегия или на Пленума, надявам се, че това не е умишлено и нарочно, както и незачитане на основни права. Заради това, и приключвам с предварителните бележки, аз ще говоря по предмета на точката, такъв какъвто е внесен - приемане на резултатите от изпълнението на дейностите по проекта, на дейност 1 и посочените поддейности от нея и избор на модел за оптимизиране на съдебна карта.

Както заявих в началото на моето изказване, ще развия малко повече съображения относно, по мое виждане, недостатъците на модел 4, защото, повтарям, разбирам, че това е фаворизираният модел и освен това заявих, че се присъединявам към това, което казаха г-жа Пашкунова и Керелска в известен степен относно преимуществата на модел 1 и 2 и относно възможността те да бъдат приложени в много близък период от време и без съществени неудобства и сътресения за системата в негативен смисъл.

Защо според мен този модел излиза значително извън предмета на дейност, чието изпълнение би следвало да представлява и то го прави по недопустим начин? С предложението за този модел се променя подсъдността. Тук се твърди, че се предвижда промяна само на родовата подсъдност, това обаче по мое виждане не е така. Първо ще кажа няколко думи за родовата подсъдност. Всъщност, не е ясно, аз това вече го казах на предишното заседание, последното, на което ние слушахме представянето на този модел, но не чух адекватен отговор на този въпрос. Същевременно виждам, че непрекъснато се влагат нови и нови нюанси в отговора на въпроса как ще се определи подсъдността на делата на районен, съответно на окръжен съд. И заключението, което правя, че няма критерий, по който ще се определи кои дела да бъдат

подсъдни на районен съд и на окръжен съд, се потвърждава от това, че се прави предложение не относно критерий, как да кажа, правно приет в доктрината и в практиката правен критерий, а се предлага изброяване на видовете дела, които ще се гледат в районен съд, съответно в окръжен съд или по предмет на делото, или по конкретна правна норма, която регламентира определен вид производство. Понятието „бързоликвидни дела“, „сравнително лесни и бързоликвидни дела“ не е легално понятие, няма защо да се убеждаваме по този въпрос.

Четох изказванията в подкрепа на това понятие, които са направени по време на обсъжданията по апелативни райони. След като не е правно понятие всеки, който се изказва по този въпрос несъмнено влага в това понятие съдържанието, което черпи от своя професионален опит и професионалните си познания, и разбира се от намерението, което влага и целта, която преследва с въвеждането на това понятие и с обосноваването му. Бих могла същото да направя и аз. Това, което искам да кажа е, че моето разбиране за бързо ликвидно дело вероятно не съответства на разбирането за лесно и бързо ликвидно дело например на г-жа Димитрова, защото тя е специалист вероятно по един вид дела, по които аз не съм, и тези дела за нея биха били по-лесни, и обратното, същото се отнася и за мен по друг вид дела. Това се опитвам да кажа относно неяснотата на понятието. И заради това критерият, той е критерий сложен в кавички, разбира се, лесни и бързоликвидни дела е обтекаем и неясен, поради което към настоящия момент няма яснота по въпроса кои дела и по какъв критерий ще останат подсъдни на районен съд и кои ще отидат в окръжен съд. Според мен е невярно или непрецизно твърдението на г-н Шекерджиев, че не се предвижда или че няма да се наложи промяна на местната подсъдност, а се предвижда промяна само на родовата подсъдност. Сега, и аз като г-жа Керелска се чудя ние териториално поделение ще

създаваме ли с този четвърти модел, предвижда ли се съкращаване на районни съдилища или не, защото чувам различни неща. От една страна се твърди, че не можем да останем със 100 районни съдилища, ерго според мен означава, че ще се наложи да се съкратят съдилища. Това следва от логиката. Не можем да останем със 100 съдилища районни, в същото време се формулира съждение, то се изказа няколко пъти, че няма да се съкращават съдилища. Така или иначе ако се стигне до някакво окрупняване на съдилища, използват се различни понятия между другото за означаване на едно и също, или на нещо, което не е ясно, аз първия път апелирах да използваме някакви понятия, независимо дали са прецизни, но да влагаме едно и също съдържание в тях, но то не се постигна, затова и аз се изразявам с думите и с изразите, които са използвани при представянето на модела и сега от колегите, които се изказват в негова подкрепа. Та, ако се стигне до обединяване на съдилища, два районни съда в един съд, несъмнено ще се стигне и до промяна на местната подсъдност. До същият извод се стига и при създаването на териториални поделения, защото аз четох протоколите от предишните обсъждания на моделите 1, 2, 3 на едното заседание и 4 на другото, и там видях отговорите на въпроси, които са зададени от мен. Сега ще поясня какво имам предвид. При териториално поделение се говори, че се стига при формирането, създаването на териториално поделение, се говори, че ще стигне до изравняване на натоварването, след като делата на съда "майка" или хъб, или както се нарече, делата които са подсъдни на него и на териториалното поделение се обединят и се разпределят между всички съдии. Е това как няма да доведе до промяна на местната подсъдност.

На следващо място с предложението за модел 4 се разрешават или се налага разрешение много въпроси, свързани с кариерното развитие на съдиите. Нещо, което по мое виждане

несъмнено стои извън предмета на дейност 1, свързано с оптимизацията на съдебната карта. Сега, аз няма да скрия и не мога да спестя изявлението, че това е отдавнашна цел и намерение на някои от членовете на Съвета, знам, че има такива нагласи и желаниа в определени съдии по места, така или иначе обаче същественото за нашето днешно обсъждане според мен е, че това не е предмет на тази дейност по проекта. Независимо от това считам, че предлаганото разрешение не дава отговор на въпроса например как съдиите от други съдебни райони или от други органи на съдебна власт, имам предвид прокуратури и следствия, ще могат да участват и да бъдат назначавани в органи на съдебна власт, в частност в съдилища окръжни и апелативни. Отговор на този въпрос ясен няма. Аз миналият път говорих по въпроса и днес от колегите той също беше засегнат - ние при прилагането на този модел за така да се изразя образно "първоначалното, голямо преместване" на съдии от районни към окръжни и от окръжни към апелативни съдилища ще сте стигне до ситуация, при която в едни съдилища ще има съдии, които стоят с 15 години стаж в районния съд, след като всички са с такъв стаж или с по-голям стаж, и не могат очевидно всички да се качат в окръжни съд. В същото време в друг съд ще има, в друг районен съд ще има съдии, които стоят със стаж близък до границата на стажа за окръжен съд, между другото ние можем да променим и изискването за стаж, за това никой не говори, но разбира се това е най-лесното нещо. Така че с различна продължителност стаж съдии ще стоят или в районен съд, или в окръжен съд, в зависимост от това в кой съдебен район от страната се намират и с каква преимуществена продължителност на стажа са съдиите в съответния съд. Вярно е, че и в момента е такава ситуацията, но ние твърдим, че ще разрешим този проблем. Аз твърдя, че той няма да се разреши. Освен това след това, което нарекох първоначално

голямо преместване на съдии от районни към окръжни и от окръжни към апелативни съдилища, не е ясно как ще става следващото участие в конкурси. Идеята малка група от съдии от съда от по-горно ниво, да речем от окръжен съд ще формират комисия, конкурсна комисия, тя не беше наречена така, но аз днес чух тази идея, миналия път се говореше доколкото си спомням за класация от Общото събрание и само за това, може би аз съм пропуснала, но така или иначе формирането на такава конкурсна комисия ще бъде по мое виждане голяма стъпка назад в начина, по който са организирани конкурсите и кариерното израстване в страната. Между другото ние години наред ако си спомняте, колеги, сме отчитали пред Европейската комисия по разни, не само по проекти, по разни механизми за отчитане, включително и по Механизма за сътрудничество и проверка, сме отчитали като положителен аспект в дейността на ВСС и на организацията на съдебната система изобщо въвеждането на национални конкурси. Сега категорично се обявяваме против това. Знам много добре какви са проблемите, знам също така, че бавното провеждане и приключване на конкурсите е проблем, който стои тук в този Висш съдебен съвет, а в някои от случаите смея да твърдя и в скоростта, с която се движат съдебните производства, има няколко такива случаи и всички ги знаете, но така или иначе този въпрос, който сега се предлага да бъде разрешен по този начин представлява огромна стъпка назад. И пак повтарям - ние нямаме отговор на въпроса за назначенията в съдебната система на магистрати, които са външни за съдилищата, а именно прокурори и следователи, и нещо, което е даже ми се струва по-важно, нямаме отговор на въпроса как ще участват в тези класирания съдии от други органи на съдебна власт, различни от съответния съдебен район, към който е качването. Пояснявам - когато става въпрос за качване към окръжен съд как биха могли да участват съдии от районни съдилища, които са извън района на този окръжен

съд, по аналогичен начин за апелативния съд се отнася. Ако съответния окръжен съд си прави класация от Общото събрание на, така ще ги нарека условно "свои съдии", т.е. съдии от районните съдилища, които са в неговия съдебен район, как ще се вмъкнат в този списък и как изобщо биха могли да участват съдии от други окръжни съдебни райони, по аналогичен начин за апелативния съд това се отнася. Така възниква възможността за неравно третиране, със създаването на тези малки комисии, които говорих и с липсата на механизъм, по който да бъдат класирани, образно казано, съдии от други съдебни райони, спрямо органа, за който се кандидатства, се поставят при условията на неравно третиране именно тези магистрати от една страна, а от друга страна се постига капсулиране на съответния орган на съдебна власт в рамките на съответния съдебен район. Чух някаква теория за това как щяло да бъде вземано становище или да се изискват данни от класирането на същия този съдия, което било направено в неговия си горестоящ орган на съдебна власт, но там са класирани други хора, други съдии и един съдия, който там е класиран на 5-то място автоматично ли ще се прехвърли в списъка на 5-то място за органа на съдебна власт, за който се кандидатства. Чула съм отговор на предишно заседание, че той е въпрос, който ние трябва да разрешим, аз несъмнено го поставих, само че беше преди три месеца, никаква яснота не виждам към днешна дата.

На следващо място чух няколко пъти говорене как ще се стигне, първо се твърди, че няма да се съкращават съдийски бройки, и че няма да се намалява броя на съдиите, очевидно защото нямаме такова основание да бъдат прекратявани правоотношенията, магистратските правоотношения, без настъпване на някое от основанията по закон. Твърди се също така, че по 50-60 съдии годишно се пенсионирали. Първо това твърдение не съответства на данните, които са ни предоставени на нас. Аз чета три таблици, които ние имаме,

и които съдържат данни за предстоящите пенсионираня през 2021 г. и през 2022 г. и още един документ, който съдържа данни, не поименни, а само като бройка, за пенсиониранята за периода от 2020 г. до 2025 г. За нито една от тези години няма цифра нито 50, нито 60, нито някаква доближаваща се до тях. Мисля, че най-близката беше 33, за сметка на това имаме една година когато са 70 пенсионираня. Не знам откъде се намери тази цифра 50-60, но погледнете, колеги, таблицата, намира се приблизително на половината от нашите материали, ще я видите, не знам откъде се вземат данните за 50-60 пенсионираня на година, т.е. твърдението, че 50-60 съдийски бройки на година, всяка година за предстоящите пет години ще се намалява просто не е вярна или най-малкото не съответства на данните, статистическите данни, които са ни предоставени на вниманието и които очевидно са изведени от кадровите досиета на съответните съдии. И в тази връзка аз не разбирам за каква средно-срочна прогноза за кариерно развитие става въпрос. Непрекъснато се твърди това, от първия път го слушам, не разбирам на каква база ще се направи тази прогноза. Между другото ако в един районен съд тази година се пенсионират пет човека ние можем при сега действащата правна уредба говоря, ние можем тези пет бройки да ги съкратим веднага и да ги разкрием където искаме на друго място. Можем да го направим. Факт е, че не го правим, съвсем отделен е въпроса защо не го правим. Чух твърдения, че това щяло да се прави за в бъдеще. Е каква промяна е това когато ние и сега имаме пълната правна възможност да го правим. Затова не разбирам за какво прогнозиране средносрочно или краткосрочно за кариерно развитие на съдия става въпрос. Трябва да държим сметка, че ние в момента, в който пристъпваме към подобна реформа разполагаме със съдии, които са по места, т.е. в един окръжен съд, в който към настоящия момент има съдии, които са на възраст да речем 35 години, няма как да предвидим,

че през следващите пет години те ще направят места, образно казано, за 20 районни съдии, просто това няма как да се случи обективно. Затова, повтарям, аз не разбирам тази прогноза в какво се изразява. Чух я, но тя не беше обяснена и не я разбирам, затова считам, че това гарантиране, така наречено, че след 7-8 години всеки съдия ще може да се качи в по-горен съд просто не съответства на обективната действителност. Възможността за местене на съдии от един съд в друг под формата на създаване на постоянен и непостоянен състав на съда, какъвто беше термина, мисля, че това бяха понятията, което също не е ясно по какви правила и аз посочих защо тези правила не са еднакви за всички съдии, защото това, с което разполага съответния съд е определящо за качването в горния съд, каза се - съдиите с по-голям стаж ще се качат от районния съд в окръжния съд. Да, ама така наречения "по-голям стаж" в един районен съд е различен от така наречения "по-голям стаж" в друг съд. Затова твърдя, че критерият не е еднакъв за съдиите. Той ще бъде еднакъв за един, да речем район на окръжен съд, но няма да бъде еднакъв за цялата страна. Заради това ми се струва, за даването на възможност за такова местене на съдии и най-вече на т.нар. "непостоянен състав" от съдии и създаването, предвиждането, залагането в основите на модела на възможност тези съдии да бъдат местени по неясни критерии, най-вероятно по усмотрение на административния ръководител, също не е ясно по какъв критерии, не е ясно за какъв период от време това ще се може да се прави и колко пъти, на какво разстояние и дали в различни съдилища или само еднократно в един орган на съдебна власт, всичко това създава проблеми поне с две основни права, защитени както от Конституцията, така и от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, а именно правото на личен и семеен живот на съдията и правото на независим съд, което е от значение за

независимостта на съдиите. В този смисъл с възможността съдията без ясни критерии да бъде поставен в условия да работи за определен период от време в съд, различен от неговото място на живеене, също против волята му, да пътува непрекъснато до това място, така беше представено, засяга неговото чувство за спокойствие и вътрешна сигурност, което пък е в състояние да засегне неговата независимост и по този начин се засяга гарантираното право на независим съд по мое виждане.

Между другото правото на битова и служебна установеност, и сигурност, са гаранции за независимостта и точно заради това принципа за несменяемост на съдиите е конституционно закрепен, той е залегнал в много международни актове, по които България е страна. Тези въпроси, които касаят кариерното развитие на съдиите, и които произтичат от предлагания модел 4 несъмнено ще наложат съществени промени, законодателни най-малкото и в много други въпроси, свързани с кариерното развитие на съдиите, а именно повишаването на място в ранг. Аз даже не чух дали изобщо ще има повишаване на място в ранг, но просто казвам, че ще има отношение този въпрос към прилагането на модела. Атестиране, дисциплинарната отговорност, командироването, не говорим изобщо за въпроса дали командироването в сегашния му вид ще съществува, не че го подкрепям, просто казвам, че тези въпроси също ще трябва да бъдат по някакъв начин правно преуредени.

На следващо място модел 4 засяга по много съществен начин измерването на натовареността. Аз го казах и миналия път, съжалявам, но ще го повторя. Начинът, по който се предлага да бъде измервана натовареността чрез въвеждането на норма на натовареност за нива районен, окръжен и апелативен съд само по брой на делата тотално подменя възприетия от ВСС начин на измерване на натовареността. Казвала съм го много пъти и пак ще го повторя - ние

имаме действаща система за измерване на натовареността, която ние отказваме да признаем, че съществува, в същото време обаче не сме я отменили и в същото време непрекъснато приемаме изменения в тази система, включително и въвеждането ѝ в Единната информационна система на съдилищата, чрез модула за натовареност. Това отделно настрана. Не мога да спестя, и двамата координатори са, мисля, че няма да бъде пресилено ако кажа противници на действащата система за измерване на натовареността. От първият ден на съществуването на ВСС в този си персонален състав те работят против тази система и аз считам, че въвеждането на този модел за измерване на натовареността в модел 4 под формата на оптимизация на съдебната карта всъщност е едно реализиране на тази отколешна цел. Определянето на броя на делата, определянето на норма на натовареност само по броя на делата противоречи както вече казах на това, което ВСС години наред е отчитал пред Европа като изключително положителна страна или развитие както от нормативната регламентация на измерване на натовареността, така и от практиката на ВСС като орган, който се занимава с измерване на натовареността с одобряване на норма на натовареност. Забравяме за това и днес казваме нещо различно - т.е. броим делата и казваме, че тази бройка дела съответства на един съдийски щат по ниво, за районен съд не си спомням 45 или 47 беше, за окръжен и за апелативен казахме 7-8 дела или нещо такова.

Считам, че на първо място начина по който е определена тази норма на натовареност, оставям настрана модела, модела за измерване на натовареността имам предвид. Алгоритъмът, по който е определена тази натовареност, поне отколкото аз съм разбрала, е напълно погрешен, защото за да е постигната тази цифра като брой дела на съответно ниво са взети предвид съществуващия брой съдии към момента и съществуващия брой дела към момента на няколко

годишна база вероятно. Считам, че този модел е напълно погрешен, първо защото броенето или изчисляването на натовареността по бройки дела не отчита тежестта на делата, няма да се повтарям и няма да говоря по този въпрос, миналият път видях, че много подробно съм говорила колко са тежки едно и друго дело, и съм сигурна, че всеки от вас много добре знае това, но защо считам, че този алгоритъм е погрешен.

Връщам се на намаляването на щатните бройки в съдилищата. Когато първоначално бъде въведен този модел много пъти се каза, че няма да се стигне до намаляване на щатните бройки в съдилищата и това действително трябва да бъде така. Твърди се в същото време обаче, че ще се стигне до естествено намаляване на съдийските бройки чрез неназначаване на съдии на освободените чрез пенсиониране и на други основания съдийски щатове. Ако правилно съм разбрала, но мисля, че това се каза няколко пъти, така че това намаляване ще стане по естествен път. Тогава къде отива верността или правилността на начина по който се изчислява натоварването, след като намален брой съдии, които постепенно ще бъдат намалявани, повтарям, твърдите 50-60 души на година, аз не знам откъде ще бъдат взети тези бройки, но и затова говорих преди малко, та броят на съдиите ще намалява по естествен път поради пенсионирането или напускането по други причини, от друга страна делата ще продължат да са същите, т.е. натоварването 45 дела за районен съд при никакви други променени данни няма да може да бъде спазено, т.е. тези дела ще се увеличават, защото ще бъдат гледани от по-малко съдии. Това показват обикновените изчисления и обикновената логика. От друга страна обратният пример - ако съдиите по никакъв начин не мръднат като бройка, защото ние заявяваме, че няма да увеличаваме щатните бройки изначално, приемаме, че ще назначаваме съдии и на освободените

поради пенсиониране например бройки, но броя на делата значително ще увеличи или обратното, значително се намали, какво ще правим в национален мащаб, какво ще правим ако определена категория дела просто престанат да съществуват, има такива дела, спомнете си например земеделската реституция колко хиляди дела съществуваха във всеки един съд, това беше не знам защо първото нещо, което ми дойде на ума, и през други периоди от време ние сме имали такъв вид дела, които по някакви причини, стоящи извън съдебната система престават да съществуват, и като цяло бройката на делата намалява. Тогава какво става с тази норма на натовареност - имаме много повече дела или обратното - много по-малко дела, но същия брой съдии.

И в заключение - определянето на тази норма на натовареност е абсолютно произволно и за да се пристъпи е използван неправилен алгоритъм, поради което той не дава никакъв реален критерии за натовареност. Изравняване на натовареността, колегите говориха, е няма да се достигне изравняване на натовареността. Може да се постигне в най-най-добрия случай на ниво окръжен съд спрямо районните съдилища, които са в съдебния район на този окръжен съд, но нищо повече. И това, което каза мисля, че г-жа Пашкунова, и г-жа Керелска беше - ние ще изместим натовареността в друга сфера или в друг орган на съдебна власт.

Засяга се случайното разпределение на делата. Говорих по този въпрос когато говорих за промяна на местната подсъдност, която неминуемо ще бъде необходима или ще се стигне до нея, поради обединяването на съдилища, окрупняването или създаването на териториални поделения, както и ..., но всички признаха, че до нещо такова ще се стигне.

На следващо място аз и миналия път говорих по този въпрос - колко ще струва това нещо. Прочетох какво са отговорили мисля, че и

други колеги говориха по този въпрос - никаква яснота нямаме, нито колко ще струва първоначално при т.нар. "голямо преместване", аз го нарекох така, но всички ме разбирате какво имам предвид, нито колко ще струва ежемесечно. Искам да отворя една скоба - ние към момента нямаме правна уредба, която да дава възможност за гледане на всички дела чрез видеоконферентна връзка и аз се надявам, че това няма се случи, защото не знам как гледането на всички възможни дела и извършването на всички възможни процесуални действия ако се случва чрез видеоконферентна връзка, как това ще съответства на принципа за публичност на съдебните производства. Да, в условията на извънредна обстановка това е възможно и ние го правим, да, по отношение на определени процесуални действия също е възможно, при определени съдебни производства също е възможно, но да твърдим, че това може да се приложи по отношение на всички процесуални действия и на всички съдебни производства означава да игнорираме този конституционно установен принцип. Това не е между другото характерен само за нашата система.

Относно въпросът, финансовият въпрос. Необходимите средства за тази реформа, чух, че с въвеждането на т.нар. "непостоянни състави" и възможността съдии от един съд да работят в друг съд ще се спести чрез тези съдии, принадлежащи към непостоянния състав, не знам точно как да го нарека, ще се избегне изплащането на средства за командироване. Това добре. А кой ще поеме разходите за пътуването на тези съдии ежедневни и разходите за времето, което те ежедневно ще трябва по силата на служебното си и магистратско правоотношение, не както е досега, защото са избрали да работят на място, различно от мястото, в което живеят. Кой ще поеме тези разноси ако не бюджета на съдебната система! Не виждам какъв отговор на този въпрос може да бъде даден. Един съдия пътува, понеже тук много говорихме от Смолян

до Чепеларе и мисля, че е един час в една посока, особено ако е с обществен транспорт, от друга страна пък как ще задължим съдиите в този планински район да пътуват с лични автомобили всеки един, та един час в едната посока и друг час в другата посока, това ще се брои ли за час от работното време на съдията и няма ли да има плащане да речем за това работно време. Само малък пример давам.

И повтарям - ние качваме или с този модел 4 се предлага качване значително, използвам този популярен термин, на съдии от районния към окръжния съд и от окръжния към апелативния съд, което несъмнено е свързано с получаване на възнаграждение, съответстващо за съответния по-висок орган, по-горен орган на съдебна власт. Разбира се, че всички съдии, дори само по това единствено съображение ще подкрепят този вариант. Аз с огромен интерес участвах в едно от обсъжданията, но прочетох и останалите, и видях много смислени изказвания на съдии, които между другото не са се, как да кажа, не са стъпили на това очевидно преимущество за тях, но така или иначе ние трябва, говорейки за наличието на средносрочна или краткосрочна прогноза за кариерно развитие да имаме поне някакви параметри и за финансовото отражение на същия този въпрос - колко лева месечно ще струва, месечно, не говоря първоначално, ще струва изплащането на тези по-високи възнаграждения. Защо, колеги, ние не направим между другото обратното - да увеличим подсъдността на районните съдилища, така че част от делата, които в момента се гледат като първа инстанция в окръжния съд не отидат на районния съд, след като една от целите на тази реформа е икономия, между другото, признахме най-после и това, или поне така се твърди. Да, не е основна, да не е заложена като цел в проекта, но несъмнено се говори за това. Подкрепям това, което г-жа Керелска разви, аз също съм си написала някои бележки по въпроса за специализацията на изключително ранен етап от професионалното

развитие на съдиите. Не, тя не е полезна, напротив - когато се касае за много цяло в специализация на съдии на районно ниво това означава, че тези съдии ще пропуснат възможността да получат правна квалификация и най-вече опит в реални условия по друг тип дела, което пък ще има изключително негативно значение за тяхната професионална проява в следващото ниво, а именно в окръжен съд когато се качат. И мисля, че приключвам с няколко обобщения. Всъщност мога много неща още да говоря, но давам си сметка колко дълго говорих.

Ще реферирам към това, което г-жа Пашкунова говори за опита на страните-членки на Европейския съюз и това, което ни е дадено като готов материал в прегледа на практиките от реформа на съдебната карта. Това, което е изключително важно за нас е, че пристъпвайки към оптимизация на съдебната карта трябва да действаме изключително внимателно, постепенно, като отчитаме основните конституционни принципи и начала, при това без да отстъпваме от тях и като се съобразяваме с приложението на тези правила, включително в предстоящите за приемане законодателни изменения.

Записала съм си от изказването на г-н Шекерджиев две неща, едното е метафората за ремонта на работещия двигател, автомобил ли беше или друг, но двигател като машина. Тази метафора беше между другото дадена като пример за операция, на сърдечна операция, но става и за съдебната реформа, примерът беше - сравнете ремонта на един двигател и колко той струва, и операцията на сърце, което е факт и ... И в крайна сметка заключението беше - опитайте се да направите ремонт на работещ автомобилен двигател. Идеята е, че ремонта на сърцето се прави при работещо сърце. Е, ако искаме да запазим работеща система това сравнение ми се струва изключително неподходящо и по-скоро като аргумент против прилагането на модел 4,

защото ще продължа това сравнение и метафора - операцията на сърце е високо рискова и често животозастрашаваща. Надявам се, че не искаме това за съдебната система. Г-н Шекерджиев също така каза - аз не твърдя, перефразирам вероятно, не знам дали реформата е добра или лоша, времето ще каже - да, така е. Аз обаче съм готова в момента да заявя, че по начина, по който се представя реформата ще бъде лоша. Нека да не правим, колеги, реформа заради самата реформа. Да, революционна е. Много неща от нея могат да бъдат ползвани, но не по начина, по който се представя.

И наистина в заключение. Ние можем да обсъждаме много законодателни промени, сега обаче обсъждаме резултатите от един проект, който е финансиран с европейски средства. И сега, когато идея за цялостна реформа на правосъдието се предлага под формата или под шапката на изпълнение на дейност, даже на една поддейност от проект, това означава, че ние се стремим или вносителите на това предложение се стремят по този начин да заобиколят липсващата законодателна инициатива на ВСС и представяйки я като изпълнение на дейност по проекта да ангажират както ВСС, така и останалите власти в реализирането на този проект. Да, ние много пъти сме правили предложения до законодателя да направи едни или други промени в действащи закони, само че го правим по съответния ред и обявяваме, че това е предложение за изменение, а сега твърдим от една страна, че приемаме отчет за изпълнение на дейност по един европейски проект, в същото време предлагаме цялостната реформа на правораздавателната система. Е, не ми се струва редно и аз ще завърша с призив да се съсредоточим върху разума и върху отговорностите на длъжността, която заемаме.

Ще се опитам да не вземам отново думата, ако разбира се нещо не ме провокира силно или не наложи, г-жа Пашкунова направи

предложение за решение, мисля, че то е единственото до този момент предложение за решение по тази точка от дневния ред, аз се присъединявам към него, освен това заявявам, може да го формулираме като отделна точка от нашето решение днес, че възприемаме модел 3 като считаме за възможно неговото реализиране чрез законодателни изменения в Закона за съдебната власт. Мисля, че това на този етап е достатъчен като формулировка и още нещо искам да направя като съждение относно предложенията за решение. Ние на този етап няма какво да съгласуваме с министъра на правосъдието, колеги. Ако направим предложения за промяна на броя и седалищата на съдилищата, да, това ще трябва да отиде през министъра на правосъдието и тогава да стигне до Пленума, но ние в момента такова предложение нямаме, така че на този етап няма какво да бъде съгласувано с министъра на правосъдието, независимо от това какъв модел ще приемем, защото ние сме само на фаза избор на модел. Благодаря. Мисля, че приключих!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-н Шекерджиев, заповядайте за изказване!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинете, аз имам един кратък въпрос преди да направя изказване. Може би аз не разбрах модел 3 ли застъпва г-жа Дишева?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. Може ли? Г-н Шекерджиев, г-жа Пашкунова, аз го казах на два пъти, а пък много ясно го формулира г-жа Пашкунова. Тя предложи да приемем модел 1 или 2, които да бъдат, изразът беше "комбинирани" ли, г-жа Пашкунова? Комбинирано прилагане на модел 1 и модел 2, а аз казах, че можем в отделен диспозитив да вземем решение, че приемаме модел 3, който да бъде реализиран чрез изменения в Закона за съдебната власт.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Последно?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Дали ме разбрахте?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не. Последно кой модел - 1, 2 и 3 едновременно и ще Ви помоля за кои съдилища, защото Вие приканвате за конкретност. Ще си позволя и аз да приканя за конкретност€

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защо така, г-н Шекерджиев? 1, 2 и 3. Твърдя, повтарям /намесва се Красимир Шекерджиев - за кои съдилища?/ Атанаска Дишева - повтарям, повтарям, ама Вие също не сте посочили за съдилища. Няма да влизам в този дебат. Повтарям, вероятно не сте слушал внимателно - модел 3 изобщо не представлява предложение за реформа на съдебната карта.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз искам да попитам за модел 2 и за модел 1 за кои съдилища?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Считам, че предметът на днешното заседание изобщо не включва предлагането на конкретни форми, а избор на модел, модел, модел, начин, по който да се действа. Примерите, които изпълнителя по договора за обществена поръчка е направил са действително примери. Вие предложихте, ние приехме на Пленум пилотни съдилища ли се наричаха, но райони, които да бъдат изследвани или обследвани, проучени, по отношение на които да се дадат възможности за разработване. В момента считам, че ние не сме в точка от дневния ред, която да предлага закриване и разкриване на съдилища, а избор на модел. Модел означава начин, схема, разработка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Сега е 14,57 ч., почнахме в 14,05, имаше 50-минутно изложение, опитвам се да се извиня ако не съм запомнил всичко. Опитах се да запиша някои неща и ще отговоря конкретно.

Пенсионирането. Г-жо Дишева, системата се напуска по четири начина, само един от тях е пенсионирането. Ако бяхте видели от материалите, които сме представили щяхте да видите, че наред с пенсионирането има определен брой съдии, магистрати, които напускат по собствено желание, определен брой магистрати биват дисциплинарно уволнени и за съжаление някои умират. Ето защо ако погледнете данните, които според мен са обективни, ще видите, че действително цифрата, която аз споменах между 35 и 55 съдии е налична всяка година и тя се освобождава като брой магистрати в различните органи. Тук обръщам внимание при модел 4 - всяко едно от освободените места се заема от районен съдия, без значение дали той се освобождава във върховен, апелативен или окръжен съд, естественото развитие на системата предполага, че апелативния съдия ще стане върховен, окръжния - апелативен, но на освободеното място винаги ще дойде районен съдия. Ето защо ако ние имаме намален брой съдии ние можем прогнозно да кажем колко от тях ще бъдат повишени.

По отношение за натовареността. Наистина ми е трудно, но ще го обясня за седми път. Нещата са прости. Общо взето ние знаем колко дела разглежда един съд, знаем и каква е нормата за натовареност или поне можем да я определим. След като я определим ние можем да направим прогноза колко съдии ни трябва за конкретния съд. Ако имаме повече от необходимите съдии или по-малко от необходимите съдии това е нещо, което ние можем да регулираме именно с непостоянния състав на районния съд. Когато става дума за окръжен или за апелативен съд то ние можем да го регулираме с местата, които обявяваме за възможни за заемане от конкурс за преместване или от повишаване. Наистина не мога да разбера тезата защо да не можем да направим това изчисление. Ние го правим и в момента, то е представено на вашето внимание, ние знаем

натоварването, което между другото винаги, повтарям винаги, всеки един Съвет, който е съществувал е мерил по брой дела. Ако вие решите, че това нещо трябва да бъде правено по СИНС, то много ви моля да имате предвид това, че натоварването на първоинстанционните съдии по системата СИНС е в пъти по-голямо отколкото натоварването на съдиите в апелативен съд. Ето защо ми се струва, че трудно бихме могли да я използваме, но това е въпрос на дискусия.

Случайно разпределение на делата. Случайно разпределение на делата няма съмнение ще имаме, защото най-малкият районен съд, който ние предвиждаме да съществува е съд, който ще има не по-малко от 6 съдии. Ние в момента имаме десетки съдилища, в които числения състав на магистратите е 3-ма, 2-ма, а имаме и съд, в който е 1. Няма никакъв проблем, никаква заплаха за случайното разпределение на делата тогава когато броят на магистратите е по-голям.

На следващо място отново ще го кажа - местната подсъдност. Следващата стъпка по проекта са законодателни изменения. Това, че ние ще окрупним един съд, между другото по модел 1, който като да споделят всички на това събиране, то тогава на мен ми се струва, че ние ще имаме обединяване на един съд с друг съд, но аз продължавам да твърдя, че ние не бива да си позволяваме да обединим съдебните райони на тези две съдилища, защото ако обединим съдебните райони на тези две съдилища, то тогава достъпа до правосъдие ще бъде затруднен, доколкото гражданите ще трябва да пътуват. Ако вие ме питате възможно ли е да избегнем това като запазим съществуващата местна подсъдност убедено ви казвам - според мен това е възможно. Тук правя референция към нещо казано преди часове от колежата Керелска. Колеги, вижте, когато се обединят съда в Чепеларе и съда в Смолян тогава съдията в Смолян, защото всички ще бъдат съдии в

Районен съд Смолян, ще има служебно задължение да изгледа делото в сградата на Районен съд Чепеларе, която ще се нарича район, секция, подрайон или както решите. Истината е, че ние предвиждаме съдията да пътува, а не да пътуват гражданите. Точно по същият начин, колега Керелска, както съдиите от Окръжен съд Кюстендил пътуваха, за да гледат дела на пункт в Дупница. /намесва се Олга Керелска - и сега пътуват, г-н Шекерджиев/ Красимир Шекерджиев - чудесно! Нищо, което да сме измислили... Тук сега вече идва и момента с пътуването. Само да кажа, съдията в Районен съд Чепеларе живее в района на Смолян. Аз съм бил там, говорил съм с нея неколkokратно. Да попитате кой ще заплати пътуването, как то ще бъде извършено и как то ще бъде направено е общо взето не съвсем, как да кажа, не съвсем уместно, защото и към настоящия момент то не се заплаща от съдебната система и така е и за съдиите в Несебър, които до един живеят в Бургас, съдиите в Кула, част от съдиите в Лом и да не изброявам нататък. Ако ние приемем модел 4, то тогава според мен справедливо, ангажимент на съдебната власт е да заплати пътуването, което така или иначе се случва.

Много ми е трудно да взема отношение по идеята за натоварване на районните съдилища. Колега Дишева, ако погледнете броя дела ще видите, че натоварването на районните съдилища е в пъти по-голямо, отколкото натоварването в окръжните или в апелативните. Ако погледнете и системата СИНС ще установите абсолютно същото. Ето защо на мен ми се струва абсолютно неуместно да продължаваме да товарим районните съдилища и тук отварям една скоба - много ви моля, намирам за спекулация това, че ние се опитваме да осигурим кариерно развитие. Не. Ние нямаме за цел кариерно развитие. Както казах основните ни цели са изравняване на натовареността в национален мащаб, възможност за специализация.

Кариерното развитие ако вие смятате, че е бонус, то го приемете като такъв, но то не ни е цел.

На следващо място. Много пъти се каза колко това ще струва. Знаете ли, ще бъда откровен - не ме интересува колко ще струва. Знам само, че ще се постигне справедливост, която е идеята на всяка реформа. Ще запазим интереса на гражданите, ще дадем възможност за предвидимост в средносрочен план на системата, а иначе, че ще спестим пари за мен е без всякакво съмнение. Ако ме питате дали ще съкратим обща администрация - да, ще съкратим обща администрация. Ако ми питате дали ще спестим пари от заплати - да, ще спестим пари от заплати, най-малкото защото вече няма да имаме 200 или 250 ръководителя, административни ръководителя в системата, но най-важното, което искам да кажа - ние ще спестим пари, защото ще оперираме в системата с наличния ресурс, няма всяка година да приемаме няколко десетки нови съдии, които влекат след себе си приемането и назначаването на няколко десетки служители. Дори и да се наложи да заплатим по-голяма сума сега под формата на работна заплата след пет години това, което ще сме платили ще е по-малко, отколкото сегашния модел на развитие на системата, който според мен може да нарека "екстензивен". А това, което вие казахте за сърдечната операция и за двигателя - колеги, ние не можем да си позволим да предложим на вашето внимание една идеално работеща система, защото поне мен ме интересува интересите и правата на съдиите, които работят в момента в нея. Ние не можем и няма да уволним съдии. Ние не можем и няма да преместим насилствено съдии от точка А до точка Б ако те не го искат. Ето защо ние можем да работим с този ресурс не само като брой съдии, но като съдии по места. Ето защо ние предлагаме подобни цифри, а именно 45 за районен съд, 8,3 до 8,5 за въззивните съдилища или в апелативните и окръжните съдилища.

И още нещо искам да кажа - аз изключително много разчитах на тази дискусия с оглед ние да получим корекция, да ни кажат този модел, който вие предлагате не става по никакъв начин, защо и да бъдете конкретни. За моя радост, защото няма да лъжа, че аз съм привърженик на този модел, дотук не чувам нищо конкретно. Напротив - аз чувам едно упорито говорене: не става, защото е революционен, не става, защото няма подкрепа, не става, защото няма пари, не става, защото ни трябва политическата сила, не става, защото не говорим за военните съдилища, не става, защото конкурсите. Скъпи колеги, нито военните съдилища, нито конкурсите, нито Специализирания съд имат място в тази дискусия. Прекрасно знаете, че военните съдилища не могат да бъдат съизмерени с другите. Не бягам от темата. Застанал съм с името и продължавам да твърдя - веднага трябва да закрием Военния съд в София и Военния съд в Сливен. Казал съм го неведнъж и направих прогноза, че няма да го направим, защото няма да ни позволят. Дано не съм прав.

По отношение на останалите съдилища - спекулация е да говорим за Специализирания съд, защото Специализирания съд е специализиран в определена материя. Предмет на нашето говорене са общите съдилища. По същия начин не говорим и за административните съдилища, тъй като системата е различна. Добре, лоша, ние не можем в днешната ни среща да го обсъждаме. Какво предлагаме. Предлагаме нещо, което е повече от това, което всички очакват. Съжалявам, така се получи, ние наистина смятаме, че не е достатъчно 17 малки районни съдилища да ги обединим със 17 други по-големи. Не, ние наистина не мислим, че трябва да закрием съда в Каварна или съда в Гълъбово. Между другото чест прави на колегата Пашкунова, че беше конкретна когато говори за модел 2. Със същият апел ще се обърна и към колегата Керелска - може да е патетично, колега Керелска, но всеки път като

кажете модел 2 това не значи обединяване на съдилища, това значи закриване на съд. С други думи казано - свиваме знамето, сваляме герба!

Продължавам нататък. Абсолютно нечестно е според мен да се опитате да извадите 4 модел от състезанието. Не сте прави! Знаем, че той е повече от това, което сте очаквали, знаем, че той е повече от реформа на районните съдилища. Ние предлагаме нещо, което действително изглежда като реформа на съдебната система в системата на общите съдилища. Съжалявам. Това предлагаме! Но да кажете, че не сте го обсъждали, да кажете, че не е в техническото задание, да кажете, че не е измислено от фирмата, която го е спечелила, е нечестно! Смятам, че ние трябва да обсъдим всички варианти.

И едно последно нещо и млъквам! Тъй като, ще отговоря на г-н Панов затова, че ние не знаем дали имаме обществена подкрепа, не знаем дали имаме политическа подкрепа. Абсолютно е прав г-н Панов - не знаем. Но и при 1-ви и при 2-ри вариант ние се нуждаем от подкрепа извън хората, които сме се събрали тук. Ние нямаме никаква представа дали прокуратурата ще ни подкрепи, аз не съм говорил с никой прокурор, не съм сондирал никакво мнение. Още по-малко знаем дали имаме обществена, а още по-малко политическа подкрепа и ако трябва да бъда откровен - никога не ми се е налагало в професионалната ми дейност да търся обществена или политическа подкрепа и отсега ви казвам - сигурен съм, че няма и да ми се наложи. От тази гледна точка не знаем дали ще имаме, но аз смятам, че ние трябва да предложим нещо работещо. Дискусията досега ме убеждава, че това, което е модел 4 е нещо, което може да свърши работа. Какво мога да направя аз. Мога да застана с името си и да кажа, че след три години, в които даваме златни плакети, обявяваме конкурси, чиито класирания никога не се

случват, избираме по един кандидат за съответен съд, питайки го какво мисли за СИНС, смятам, че ние трябва да свършим нещо съществено. Това, което предлагаме за мен е нещо съществено. Дали ще стане - не знам. Дали ще проработи - вярвам в това. Дали ще имаме подкрепата - не ме интересува, политическа и обществена. За мен е важно, че имаме професионалната подкрепа и се уверих в това. Заради това и убедено ви предлагам този модел.

И още нещо – ако ние смятаме, че това е твърде революционно, че това е твърде сложно, че това е твърде, как да кажа, изисква твърде голямо сътресение в системата, то вие сте прави. Така е. Но ако хората в ония три „каравели“ – Нина, Пинта и Санта Мария бяха мислили същото, то тогава новия свят щеше да има друго име. Аз съм склонен да рискувам. Склонен съм да изляза от зоната на комфорта, да се опитам да предложа нещо смятайки, че така трябва, а оттук насетне да става каквото ще, така или иначе. Много ви моля, обаче когато обсъждаме, защото ние обсъждаме четири модела, бъдете максимално конкретни. Като кажете - ще бъде модел 1, 2 и 3, кажете за кое. Като кажете - ще бъде модел, нека знаем кой съд ще закрием. Когато кажете - ще бъде модел № 1, то тогава, моля ви, да кажете кой съд ще стане териториално отделение, секция или подсъд, или както го наречете и т.н. Но оттук насетне всеки един от нас съобразно своето разбиране, трябва да каже какво смята, че ще се направи. И отново ви казвам - не знам дали ще успеем, но искрено вярвам в това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, г-жо Керелска, преди да ви дам думата. Радвам се, че имаме откривател на Америка! Нали той се намира тук, във Висшия съдебен съвет.

Г-н Шекерджиев, не е коректно да казвате, че във въпросите, които са Ви задавани, не се съдържа коректив на това, което предлагате, защото смятам, че е абсолютно некоректно да казвате:

„Това не ме интересува например каква финансова рамка ще има“; „Не ме интересува нещо друго“; „Не ме интересува нещо трето“. Напротив, нееднократно сте казвали, че *„Дипломацията е политиката на възможното“*, цитирам Ви. Няма как една реформа, която ще засегне съдебната система да няма и своите финансови измерения, и е малко арогантно да се казва *„Не, това не ме интересува“*.

Нещо повече. Казахме вече нееднократно, много пъти основният разход на съдебната система е за възнагражденията на съдиите и съдебните служители. Когато една немалка част районни съдии се качат в горна инстанция и когато техните колеги се качат в апелативна инстанция, това означава разходи за възнаграждения на магистрати, които някой трябва да ги поеме. Когато ще се пътува от един съдия, независимо дали е от постоянния или непостоянния състав, тези разходи също трябва да се поемат от някого. Някак си не е нормално да казваме *„Това не ни интересува и няма никакво значение“* и Вие не казахте нищо конкретно. А за конкретиката вече няколко пъти питахме ще има ли и колко апелативни съдилища. Един път се казва едно, втори път се казва друго. Един път се казва ще има, друг път се казва териториални отделения. Пак не става ясно. И като говорите за конкретика при условие, че Вие също не посочвате конкретика, а пък игнорирате изобщо темата за финансовите ресурси и за законодателните промени, това звучи некоректно по отношение на предложението, по отношение на този прословут вариант 4. Никой не иска да го деквалифицира, да не се предлага, но смятам, че преди да стигнем до Америка, добре е да видим с каква флотилия разполагаме действително.

Само не разбрах кой беше преди това - г-жа Дишева или г-жа Керелска?

Г-жо Дишева, може би Вие бяхте преди това. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-жо Дишева, дайте ми думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, нека да говори г-жа Керелска, аз не държа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Значи, само искам да върна нещата към това, с което завърши г-н Шекерджиев. Той каза: "*Нека всеки от нас да каже кой модел предпочита*", което предполага и някаква обосновка. Мисля, че това е абсолютно необходимо.

Колеги, взимаме изключително важно решение. Не е нормално тук да говорят трима колеги от състава на Съдийската колегия и да дават отговори, и да говорят двамата координатори на проекта. Извинявам се! И г-жа Марчева, и тя се включва периодически. Нека всеки колега да бъде така добър да каже кой модел подкрепя и да направи кратка обосновка. Мисля, че това е особено необходимо. Иначе не стоим добре за тези, които ни гледат и слушат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само да довърша. А що се отнася до недостатъците на модел 4 г-н Шекерджиев, аз специално мисля, че съм ги посочила още на предишното заседание, което се проведе на 20.10. и Ви зададох конкретни въпроси в тази връзка. Ако искате да ги припомним! Значи, няма никакъв проблем, но това ще направя по-късно, ако ми дадете възможност сега да отстъпя реда на г-жа Дишева, която прередих.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Ще се опитам да бъда съвсем кратка.

Първо, не приемам упрека. Той очевидно беше такъв на г-н Шекерджиев, че съм говорила дълго. Темата, всички вие казахте (а и самият г-н Шекерджиев), че е изключително важна. Заради това ние

днес я разглеждаме първа в дневния ред, за да имаме достатъчно време. Нужно ли е да се аргументираме защо темата за съдебната реформа е толкова важна? И ако вземем времето от предишните обсъждания ще видите колко по-малко от вас съм говорила г-н Шекерджиев, още повече, че Вие имате и писмени актове, които ние сме чели. Така че не намирам за неудобно да говоря 50 минути по реформата на съдебната карта, само 50 минути. Няма да повтарям и да давам отговор на всичко, което г-н Шекерджиев говори по моите въпроси и излагане на недостатъците. Аз между другото, не съм чакала отговори, защото всъщност не зададох въпроси. Въпросите ги задавахме миналия път. Тогава не получих отговори или поне не конкретни.

Искам обаче да направя изявление, че голяма част от така наречените отговори, които г-н Шекерджиев даде всъщност съдържат манипулативна интерпретация на въпроса или на начина, по който съм го задавала. Освен това в така наречените отговори се съдържат съждения, твърдения и изводи, които взаимно си противоречат. Само един пример ще дам. Г-н Шекерджиев каза *„Спекулация е - записала съм си - че се опитваме да осигурим кариерно развитие“*. Това твърдение как се съотнася към целта или към аргументацията за целесъобразността на модел 4? *„Ще отпушим системата, защото съдии - тук вече перифразирам - които имат 18-годишен стаж в районен съд, ще могат най-после да се качат в окръжен съд“*. Без коментар! Аз не разбирам. Може би обикновеният смисъл на думите не разбирам. И още едно-две неща. Аз също не разбирам как може да се иска в точка от дневния ред, в която ние трябва да изберем модел - повтарям, потретям и казвам за пети път - само модел, модел, а не да направим конкретна реформа.

Как в точка, в която трябва да изберем модел за реформа на съдебната карта се искат конкретни предложения? И как, след като Вие

във вашия четвърти модел не давате конкретен отговор на нито един от въпросите, които зададохме и миналия път, и днес задаваме? Например кои точно дела ще се гледат на ниво районен и окръжен съд? Например колко съдии ще бъдат преместени от районен в окръжен и от окръжен в апелативен съд? Например колко пари ще струва? Например колко време ще коства? Например кой съд ще стане териториално отделение? Например на кое място ще има обединение на съдилища? На нито един от тези отговори и на много други не давате конкретни отговори, а искате аз и другите колеги да ви направим предложение днес, щото и да се изгласува и то на ниво Съдийска колегия кой съд да съкратим и къде да направим териториално отделение. Давам Ви този пример само да Ви илюстрирам по мое виждане и извинявайте, несъстоятелността на претенцията за конкретност. И устройството на съдебната власт несъмнено е политическо решение. Ние обаче не сме органът, който може да вземем това решение.

И приключвам с нещо, което вече казах, но очевидно е нужно. Да, ние може да излагаме своите виждания за това какво искаме да се случи в съдебната система, но не в този формат!

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само една реплика.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само една реплика. Въпросите, които постави г-жа Дишева ги има в цифри, представени във всички справки (да не повтаряме), това е за видовете дела. Има ги по отделни съдилища даже, не по региони.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много Ви моля, погледнете имаме...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Но г-жо Димитрова, Вие сте представили справки за делата, които в момента се разглеждат в съдилищата.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не, не е вярно!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Говорим за нещо съвсем различно.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Няма спор, но...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие как може да сте сигурна какво ще приеме законодателят, след като твърди, включително и... (Намесва се Кр.Шекерджиев, не се чува...)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Това е по предложението.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много Ви моля! Много Ви моля да погледнете „Съдилища, разпределение по модел 4“. Там имате за всеки съд брой съдии, колко са сега, колко предлагаме ние да бъдат. По-голяма конкретика от тази няма. Нали разбирате? Погледнете ги, вижте, за всеки съд в страната с изключение на специализираните, военните, административните и върховните съдилища. Надявам се... (Намесва се Б.Димитрова, не се чува) Така че много Ви моля! Пак обърнете внимание. И пак ще кажа нещо, което казах преди 6 часа. Кажете съдебния район, който Ви интересува и ние ще Ви кажем как според модел 4 как би следвало да изглежда.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, вие знаете как ще гласувам. Първо, не се чувствам достатъчно компетентен, за да взема едно радикално решение. Второ, на срещата с колегите преди да бъде избран, изобщо не съм говорил и не съм имал предвид оптимизация на съдебната карта по този проект.

След това мога да ви кажа нещо друго. Винаги съм предпочитал да се надгражда, за да не се наложи някога да разгражда. Да, може би Краси и Боряна са прави! Да, може би това е един наистина

революционен проект, който рано или късно може и да се случи, но в обстановката, в която сме, аз предпочитам все пак да вземем някакво решение, което и да отговаря на решението на прокуратурата, и да е най-безобидно. Това решение рано или късно може да се надгражда. Реформата в съдебната система няма да свърши с този проект. Напротив! Може да има и други идеи, които след реализацията на някои от предлаганите проекти да се получи нещо, което много, много по-обосновано и по-правилно за съдилищата. Ние направихме вече една грешка с електронното правосъдие. Виждате колко недоволни са съдиите и колко трудно ще свикнат с това електронно правораздаване. Сега искаме да направим някаква друга реформа, която отново може да взриви съдебната система. Да, винаги ще има хора, които подкрепят един или друг вариант, винаги ще има такива, които ще бъдат против, и то много против.

Искам просто да ви кажа и нещо друго. Дайте да направим така, че да минем без максимални или без никакви законодателни промени. Може би ни чака едно Народно събрание, което ще бъде много шарено. Ние не знаем колко юристи ще влязат в това Народно събрание, брой юристи, които отвътре познават съдебната система. След което пък може да се стигне дотам да минем от избор в избор, от избор до нов избор. Сега ще вземем едно решение, каквото и да е то, което обаче ще натовари нашите колеги от следващия Висш съдебен съвет. Прокуратурата мисля, че направи най-елегантният ход с тези териториални подразделения. Ние сега, ако вземем нещо друго, някакво друго решение, прокуратурата също трябва по някакъв начин да промени своето решение. И вместо да говорим часове наред и да казваме кой е прав и кой е крив, нека все пак да помислим, че е по-добре да надграждаме, отколкото един ден някой след нас да разгражда. Извинявайте, че повтарям израза. Благодаря ви много!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря! Други изказвания?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А какво разбирате под надграждане, г-н Мавров? Как си го представяте Вие в контекста на всичкото говорене?

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Мога да Ви кажа за електронното правосъдие. Можеше да започнем с по-леките дела - ах-та да кажем, бракоразводни и други такива, а ние тръгнахме изцяло да променяме системата и затова има такава съпротива. Просто да тръгнем от леките дела и постепенно да стигаме до тежките дела и граждански, и търговски, и наказателни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря Ви! Няколко пъти съм имал възможност да кажа, че комунизмът е състояние на духа и това не ми харесва, и не одобрявам този комсомолски патос, и форма на другарски съд едва ли не всеки да се изкаже и да си каже мнението по въпросите на линията на апатията.

Защо избирам модел 4? Сега ще ви кажа аз просто и елементарно. Защото чрез него ще се изравни натовареността. Защото сега в момента един и същи съдия в един същи съд от един и същи ранг (има предвид), единият гледа 4 дела месечно, другият гледа 150 дела месечно, а заплатата му е една и съща. Това не е справедливо! Това трябва да по някакъв начин да се реформира, да се промени. Защо избирам пак казвам модел 4? Защото с прословутата и глупава реформа от 2016 година един конкурс не може да мине вече 5 години. От колко време се занимаваме с тези конкурси и се чудим кой, къде и как да се назначи и кой, къде и защо, и кога обжалва и какво решение ще се получи, съобразно което ние ще трябва да правим най-вероятно втори или трети конкурс. Това правим вече 3 години. И лошото е, че не само ние го правим, но и преди нас го правеха заради пак казвам глупавите реформи от 2016 година. Защото и аз като г-н Шекерджиев ще

кажа: „Не ме интересува какво ще кажат партиите или политическата обстановка каква е в момента“, така че ще бъде ли наложена тази реформа или няма да бъде наложена. По-важното е и винаги ви съветвам да гледате това нещо, а да гледате какво ще каже професионалната общност по тези реформи.

Защо избирам пак модел 4? Защото ще ви кажа, че бюджетът на съдебната система, на съдебната власт догодина ще стане 1 млрд.лв. Е, докога си мислите, че ще продължава тази работа? След 5-6 години ще бъде 1,5 млрд. Кой ще търпи такова нещо? (Намесва се О.Керелска: Това какво общо има?) Има много общо. Кой ще търпи такова нещо според вас?

И най-накрая го казвам, извинявайте, защото емоционално се изказвам, защото е крайно време да се направи нещо в съдебната система. Защото, както казва Краси и Боряна, има и пети, има и шести вариант, и той е да не се прави нищо. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания?

Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! И аз ще взема отношение, разбира се, няма как да не взема отношение. Да кажа, че изцяло съм сигурен в това, което се предлага по вариант четвърти или четвъртия модел, че ще се случи имам колебание, имам съмнение. Имам съмнение затова, защото нещата, като че ли се гледат от различни ъгли, от различни гледни точки. Не без значение са нещата, които предстоят (преди малко г-н Новански каза нещо), защото за някои неща не да искаме благоволенията на тези, които са властващи в момента, а въпросът е дали те ще позволят да се случи това нещо, което се залага. Погледнато от страни този модел, който се предлага като най-дебатиран в момента, че се изхожда от гледната точка на системата повече, отколкото от гледната точка примерно на държавния интерес по някакъв

начин, в най-общия смисъл на думата, същевременно изцяло подкрепям и споделям това, което каза г-н Новански (отново се обръщам към него), че действително с измененията в Закона за съдебната власт от 2016 г. ние тотално затънахме в тези конкурси. Вече от 2015 г. досега няма обявен конкурс за окръжни съдилища. Така или иначе тези неща не вървят по тази система. Очевидно колегите отдавна трябва по някакъв начин да се развиват, трябва да им се предостави възможност те да се развиват чисто професионално, с всичките условности и уговорки, и на това, че не всички са се явявали на конкурси и желаят да се явяват на конкурси. Аз познавам съдилища, в които има много съдии, които въобще не желаят да се явяват на конкурси, но така или иначе трябва да се даде шанс и възможност на тези, които желаят професионално да се развиват.

Поради това аз виждам в предлагания модел 4, че това е един от възможните варианти да се отвори съдебната система и да могат професионализмът и желанието на тези, които искат да бъдат такива, да се удовлетвори. Затова аз ще подкрепя този вариант, ще гласувам за него с искреното убеждение, че все пак ще се прояви и там, когато и където се нуждае воля да се приложи тази реформа като нещо, което ще има своето значение и отражение за в бъдеще. Така че аз ще застана зад предлагания модел с надеждата, че в най-скоро време, в рамките на нашия мандат ние ще направим всичко възможно, което е възможно да се приложи и да се остави по възможност най-малкото за довършване, ако се стигне дотам, от евентуално следващия мандат на Висшия съдебен съвет. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Не виждам други изказвания. Тъй като няма такива, моля да пристъпим към гласуване.

Г-жа Керелска иска изказване. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз пак ще се върна към изказването на г-н Шекерджиев, само че в други негови части, където той квалифицираше една или друга позиция на изказали се участници в дебата като непочтена. Искам да заявя г-н Шекерджиев, че аз също виждам една значителна доза непочтеност, когато се внушава на магистратите, че когато не се харесва модел 4 и се отправя призив да се концентрираме върху другите модели, които да бъдат максимално внимателно използвани, едва ли не тези, които застъпват тази теза, са привърженици на това да се закриват съдилища, да се сваля герба и да се свива знамето. Изобщо нещата не стоят на тази плоскост и много моля, да не се прави такова внушение!

Другото внушение, което намирам за непочтено да се прави, е по отношение на това, че видите ли колегите, които не изразиха подкрепа на вариант 4 са против кариерното развитие на съдиите и колегата Магдалинчев основно на това се спря - като основна причина той да подкрепи модел № 4, тоест видиш ли той ще даде възможност колегите, които са натрупали доста стаж в районните съдилища, да получат някакво кариерно развитие. Ама колеги, защо трябва да минаваме през такава тежка и неясна като последици реформа при положение, че можем да направим нещо много по-просто и аз го споменах. И даже мисля, че това е трябвало да се направи преди въвеждането на реформата от 2016 година, защото проблемите с конкурсите не са от 2016 година насам искам да ви кажа, ако трябва да сме откровени, имаше състави на Висшия съдебен съвет, които пък изобщо не провеждаха конкурси. Ние поне правим опит - обявяваме, провеждаме някакви процедури, придвижваме чрез извършване на различни действия, жалби към Върховния административен съд, т.е. правим опит да ги движим конкурсите. Обективно те трудно се движат. Да, системата е затлачена. Да, това е ужасно. Да, хората нямат

възможност за кариерно развитие (говоря за тези, които го заслужават все пак), но може да направим нещо много по-просто и се връщам на това, което вече споменах. Трябваше още в началото, а не е късно и да го направим, дайте да се обърнем към законодателя да се приеме една нулева година за конкурсите в настоящия им вид и да приложим тази система, която се прилага и която е по идея на Съюза на съдиите (ако не се лъжа), въпреки че и тя не е съвсем домислена, честно казано. Тя решава до значителна степен въпроса за кариерното израстване на съдиите от съответния район, но поставя много въпросително, ако някой съдия от друг район иска да се кандидатира за израстване в по-горна инстанция, която обаче не е в неговия район.

Ето, това може да направим и хиляди други неща може да направим. Например може да спазваме закона във всеки един момент, когато ние взимаме решение, защото ние сега сме тръгнали да разсъждаваме по въпроса - ами какво да ги правим съдилищата, когато се оказва, че численият състав на част от съдилищата не е адекватен на броя на делата, които следва да се разглеждат. Ами какво може да направим? Най-малко не можем да разширяваме щатовете с допълнителни щатни бройки, за да назначим един младши съдия, който сам си е избрал да отиде в друг районен съд, но междувременно е решил, че защо пък да не поиска да отиде в еди-кой си съд. Няма да даваме такива конкретни примери, за да не се чувства никой засегнат, но мога да ви кажа на колко съдилища ние увеличихме щата само и само да назначим младшите съдии, които трябваше да отидат на друго място, където бяха планирани и където имаше нужда да отидат там. За да се постигне по-равномерна натовареност, ние ги пратихме в нисконатоварени съдилища и се извършиха „чудеса от храброст“ (в дебелите кавички обаче), за да стане това.

Ето, едни такива дребни стъпки, ако ние правим, всеки ден, на всяко заседание на Съдийската колегия значи, може би нещата биха изглеждали по-добре, но ние това не го правим и сега отиваме тук към нещо мега голямо, мега дълбоко, мега революционно както много пъти тук се употреби тази дума. Защо? Защо не си спазваме закона, за да не увеличаваме този порок на системата? А сега се изкарваме много загрижени за кариерното развитие на колегите, много загрижени за това да не се закриват съдилища. Значи, аз съм абсолютно сигурна, че г-жа Пашкунова, и аз, и колегата Дишева, и който да било от нас няма желание да закрива съдилища, но нещата са обективни и затова аз казвам - единственият възможен път е много внимателно да действаме, да направим опит с няколко съдилища като териториални отделения, с няколко съдилища, които да бъдат обединени към други районни съдилища и да видим как ще проработи. Ако не проработи, няма проблем да се върнем една крачка назад или да отидем, прилагайки този модел в други райони. И недейте да говорите, че едва ли не модел № 4 получава всенародна съдийска подкрепа (ако мога така да се изразя), защото дебатите, които са на общите събрания не сочат към това. Само ще ви кажа, че на срещата в района на Пловдивския апелативен съд от Районен съд-Пловдив председателят Калибацев е представил въпросник от 21 броя въпроси към координаторите, които са израз на големите колебания и резерви на районните съдии от този съд. Има множество примери в тази посока.

Освен това, нали ще бъде откровена до край, ще кажа на колегите координатори, а и на други колеги, които изразяват открита подкрепа още от самото начало. Значи, някак си се оповести какво очаква мнозинството от Съдийската колегия да се приеме като решение и нашето поведение, извинявайте колеги, включително и на тези срещи, които сте ги правили със съдиите, но то е изискващо (бих казала)

подкрепата на четвърти модел. Пак ще припомня случая, когато една кандидатка за председател на един районен съд (няма да го цитирам пак) беше буквално скастриена за това, че не изрази подкрепа - голяма дързост. Явява се тук да се кандидатира за председател на съд, очакване да гласуваме, пък няма да подкрепи модела, за който се знае, че мнозинството от Съдийската колегия го одобрява. Също така в тази посока като пример ще дам и изказване на един от координаторите на Общото събрание в Пловдив, където на съобщението, че видите ли съдиите от районния съд имат въпроси към координаторите се прави изречението: „Не съм очаквала, че млади хора могат да бъдат толкова консервативни“. Не може така! Значи, трябва да се държим към колегите със съответното уважение, ако искаме всъщност да чуем тяхното искрено мнение. Оттам нататък тук говори г-н Новански за състояние на духа. Състоянието на духа в съдебната система няма да е добро, ако нашият подход е такъв и продължава да бъде такъв!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Ако говори някой, не се чува.

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се много! Други изказвания, колеги?

Тъй като не виждам други изказвания, ще кажа, че има проект за решение и той е с 4 точки. Предложението е от г-жа Димитрова и г-н Шекерджиев - членове на ВСС и координатори по Дейност 1.

1. Приемане и запознаване резултати в изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ - поддейности 1.5, 1.6 и 1.7, от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г., а именно:

- детайлни доклади (10 броя) за реорганизация на районни съдилища, определени с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 29/05.12.2019 г, т. 54, изготвени в изпълнение на поддейност 1.5 „Изготвяне на детайлни доклади по места за реорганизация на съдебни структури" на проекта;

- доклад - предложения за оптимизация на съдилища, изготвен в изпълнение на поддейност 1.6. „Разработване на предложения за оптимизация на съдебната карта" на проекта;

- резюмета от проведени 5 (пет) броя публични обществени обсъждания на разработените модели за оптимизиране на районни съдилища, изготвени в изпълнение на дейност 1.7. „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта" на проекта.

- протоколи от допълнително проведени срещи по апелативни райони във връзка с модел 4;

- допълнителни материали: папка-файл „Общи данни", папки-файлове по апелативни райони.

Това е първият диспозитив.

Втори диспозитив: Избира модел №...../модели №..... за оптимизация на съдебната карта за съдилищата, разработен в рамките на поддейност 1.6. „Разработване на предложения за оптимизация на съдебната карта" от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата", изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление" 2014-2020 г.

Трети диспозитив: Възлага на членовете на ВСС и координатори по проекта Боряна Димитрова и Красимир Шекерджиев в срок до ... (Не се съобщава дата.) изготвянето на проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на

окръжно и апелативно ниво, който следва да бъде обсъден и одобрен от Съдийската колегия.

И 4. На основание чл. 30, ал. 2, т. 20 от ЗСВ, във връзка с изпълнението на поддейност 1.7. „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта“, решенията по т. 2.2 и т. 2.3 да се внесат на заседание на Пленума на ВСС за обсъждане и приемане на модел за реорганизация на съдебните структури на районно ниво.

Това е предложението, което е на вашето внимание от 15.01.2021 г.

В рамките на изложението г-жа Пашкунова направи предложение за модели 1 и 2, комбинация от модели 1 и 2 беше нейното изказване. Г-жо Пашкунова нали така беше - комбинация от модел 1 и 2. Същевременно, колегите в своите изказвания, мотивирайки се с модел 4, предлагат модел 4.

По отношение на процедурата по това как да гласуваме, тъй като има 4 отделни диспозитива дали да бъдат гласувани заедно, по отделно и по какъв начин, колеги, очаквам вашите предложения. Г-жа Дишева, г-жа Марчева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Ако г-жа Марчева счита, че е била преди мен, нямам нищо против да се изкаже, просто не видях. Г-жо Марчева, дали бяхте преди мен?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, няма никакво значение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Аз процедурни предложения само ще правя и по същество по решенията, само по текстовете.

Първо, предлагам да гласуваме точка по точка, защото аз лично определено ще гласувам против някоя от точките изобщо, а пък в случаите като точка 2, където имаме вариант, моля да ги подложите на отделно гласуване също така. Между другото, аз не чух предложението да

се приеме модел 4. Чух само: „Подкрепям модел 4“, но приемам, че има такова направено предложение. Така че там очевидно ще трябва да се гласува по отделно. Аз предлагам по всяка точка да гласуваме по отделно.

Освен това, по точка първа започвам, като априори приемам, че ще гласуваме по отделно, иначе аз лично няма да мога изразя вота си.

Предлагам от текста на точка първа да отпадне последното тире, което има следния текст: „- допълнителни материали...“. Значи, точката гласи: „1. Приемане и запознаване резултати в изпълнение на Дейност 1“ и наметне описание на дейността, и последното тире - няма друго означение, съжалявам, не мога по друг начин да го означа, последното тире има следния текст: „- допълнителни материали: папка-файл „Общи данни“, папки-файлове по апелативни райони.“ да отпадне. Първо, защото този текст е неясен и поначало всички тирета в тази точка следваше да имат някакви по-подробни идентифициращи описания - дали входящ номер, дали някакъв идентификатор или посочване например на дата от публичните обсъждания (те са две точки такива), но сега имаме някакво общо така позоваване, не се приемат така конкретни резултати от изпълнение на някаква дейност, но последното тире - тези допълнителни материали, според мен, са абсолютно неясни като текст и как ще приемаме като резултат „папка-файл“. Освен това аз, доколкото си спомням и разбирам това нещо не е в изпълнение на дейността по проекта, а е съставено за оценка на днешното обсъждане от статистици в Съвета и ви моля да поясните и които тирета от другите две тук се включват. За мен е неясно. Ако не бъде направено някакво конкретно посочване за какви документи става въпрос, аз ще гласувам против това последно тире, поради което моля да го подложите на отделно гласуване.

И сега г-н Панов, за да вървим точка по точка, ако колегите приемат да гласуваме отделните точки по отделно, аз считам, че е по-разумно по всяка от точките да правим отделни изказвания. Моля да вземем някакво решение по този въпрос, иначе съм готова да продължа със следващите точки. Може би е да продължа по-добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, винаги когато има предложение за разделно гласуване, винаги подлагам разделно гласуване, така че заповядайте за изказване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, сега ли да продължа с изказванията по другите точки или да взимам отделно думата? (Л.Панов: Да.) Може би е по-добре сега.

Моето предложение е точка 2 да има следния текст, това е предложението на г-жа Пашкунова: „Избира модел № 1 и модел № 2, които да бъдат прилагани комбинирано" и нататък с описанието за „Оптимизация на съдебната карта". Аз предложих втория поддиспозитив по тази точка. „Приема модел 3, който да бъде реализиран чрез законодателни изменения в Закона за съдебната власт" това правех предложение, може да го оформим като точка 3, но може да бъде 2.1. - текстът, който се предлага сега, като аз казвам „комбинирано предложение на модел 1 и 2", съобразно предложението на г-жа Пашкунова и подточка „2.2. Приема модел 3, който да бъде реализиран чрез законодателни изменения".

Вече казах - минавам на следващата точка, сегашна 3, тя ще остане 3. На основание чл. 30, ал. 5, т. 6 от ЗСВ, Съдийската колегия следва да съгласува с министъра на правосъдието избрания модел ...". Първо, следва да направи еди-какво си в диспозитив на решение е наследващ се текст (Прекъсната от Б.Димитрова: Извинявайте г-жо Дишева, това е старо като предложение. Има един допълнителен

доклад, който...) Добре. Чудех се кое е от двете. Ще отида на него, да. Чудех се по кое от двете да говоря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз докладвах точно този, който е от 15.01. Нали така?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, точно така го докладвахте.

ЛОЗАН ПАНОВ: От 15.01.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не разбрах, защото Вие не казвате оттегляме. Щях да говоря и по него. Добре.

Сега. Значи, остава същото нещо дотук говорене - точка 3.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 3 е „Възлага...”

АТАНАСКА ДИШЕВА: Разбрах, да. Виждам сега. Аз ще гласувам против тази точка лично, но тук нямам коментар по текста. Аз ще гласувам против нея, защото тя е свързана с модел 4. Не, всъщност не е свързана. Добре.

Значи, минавам на точка 4.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: По-скоро е свързана със заданието.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, точно така, да. Точка 3 не възразявам против този вариант, защото тя няма значение кой модел ще избере.

Точка 4, т.е. също няма съгласуване, нали така? Не бъркам? Г-жо Димитрова, тук вече е отпаднало съгласуването? Не Ви чувам.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Значи, нямам повече възражения. Да, трябва да бъдат внесени на решение на Пленума. Ако може някой да поясни за последното тире, иначе просто го изключете и да гласуваме отделно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, г-н Шекерджиев, по отношение на това последно тире.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да кажем - нямаме нищо против да го изключите, защото модел 4 е част от доклада на „Глобъл Адвайзърс“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, те си остават резюметата от проведените срещи, както и протоколите. Става дума за допълнителните материали и папка-файл.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, да. Те бяха работни и сега може да ги извадите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, разбрах. Г-жо Дишева отпада последното тире на точка 1.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, разбрах, добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания?

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам един въпрос към Боряна и към Краси. С какво време се разполага за следващия етап, т.е. за тази пътна карта този детайлен план, за да можем все пак и ние да се ориентираме какъв срок трябва да се даде за изготвянето на тази пътна карта. И имам едно конкретно процедурно предложение към точка 3 да бъде добавено ново изречение. Първо ще поясня. Аз го казах и преди, че Съдийската колегия отложи разглеждането едно предложение, което беше за промяна на границите на съдебния район Софийския районен съд. Считам, че реформата на съдебната карта следва да бъде комплексна, т.е. не следва да се правят такива различни стъпки, а трябва да бъде една цялостна стратегия. Затова ще помоля вместо да се вкарва отново в Съдийската колегия и да се обсъжда, ако може това, което е готово с всички данни, които Съдийската колегия поиска и вече са налични, да послужат при изготвянето на пътната карта като някакъв вариант. Ако екипът счете, че може да интегрира това предложение и да го интерпретира в рамките на избрания модел, просто да го вплете, за

да може да се сме наясно дали е реализуем или не е реализуем. Това е и затова ще предложа следното изречение, нали то следва от диспозитива на точка 3. „Възлага на членовете на ВСС и координатори по проекта ... (Не се цитира наименованието на проекта.) в срок до ... (Не се съобщава дата.) изготвянето на проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво, който следва да бъде обсъден и одобрен от Съдийската колегия." В проекта на пътна карта с план за действие да бъде интегрирано и предложението на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" по отношение на промяната на границите на съдебния района на Софийския районен съд. Това е като вариант.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само още веднъж. В проекта на пътна карта да бъде интегрирано...(Намесва се Д.Марчева: и предложение на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" за промяна на границите на съдебния района на Софийския районен съд.) Да, благодаря Ви! (Намесва се Д.Марчева: ...нямате нищо против...?); (говорят повече от двама души едновременно, не се чува)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, нямаме нищо против предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Дишева поиска думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз само против последното предложение на г-жа Марчева. Пътната карта касае окръжно и апелативно ниво, а пък предложението, което тя прави касае районно ниво и то само, доколкото си спомням на Софийския районен съд, касаещ частично и всъщност съдилищата в района на Софийския окръжен съд, т.е. на окръжно ниво няма да има никаква промяна на съдебната карта. Тя касае само районно ниво. Това не се вписва в

пътната карта, която трябва да бъде по проект за окръжно и за апелативно ниво.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: То пак касае границите на съдебните райони, т.е. пак е свързано със съдебната карта, така че ми се струва, че ако да, ако колегите решите, че трябва да го гледаме отделно този въпрос, аз ще го внеса. Аз досега задържах, за да може да мине въпросът за реформата на съдебната карта за избрания модел, защото ми се струва, че трябва да вървят комплексно нещата. Това е моята идея, но ако считат, че не следва, нямам нищо против, ще го внеса още в следващото заседание на Съдийската колегия, защото такава е решението на колегията. Тя го отложи да съберем данните от административните съдилища, председателят на ВАС ги предостави своевременно още много преди празниците на миналата година. Мое еднолично беше решението да не го вкарвам в дневния ред на Съдийската колегия, именно за да изчакаме да видим какво ще се случи с избрания модел. Пак казвам - за мен нещата трябва да вървят комплексно, т.е. няма дори и самото решение на Съдийската колегия между другото отпреди повече от година и половина беше това предложение за промяна на границите на съдебния район да бъде съобразено и с проекта за реформа на съдебната карта. Така че аз не виждам друг административен...

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам, разбирам, но нали точно тази тема с границите на Софийски районен съд беше отлагана нееднократно от заседание на Съдийската колегия с изискване на допълнителна информация от Върховен административен съд мисля, че беше на Софийски градски съд и от Административен съд София-област, ако не се лъжа, и това трябва да точка от дневния ред на Съдийската колегия и едва след като вземе такова решение Съдийската колегия, едва тогава вече може да го оставим на колегите Димитрова и

Шекерджиев за по-нататък. Нека да не го взимаме сега като решение по тази точка от дневния ред, защото това така или иначе е разисквано в Съдийската колегия, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Както решите. Просто ви обръщам внимание за този въпрос. Ако сметете, че трябва да го гледаме отделно, нямам нищо против. Нека да кажат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Керелска, заповядайте, поискайте думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това, което г-жа Дишева го каза официално, аз се опитах да го кажа по време на Вашето изказване, което не беше редно, но в крайна сметка подкрепям това, което г-жа Дишева току що каза във връзка с това, че точка 3 касае проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво. Вие предлагате към това да се зашие буквално предложението за промяна на съдебния район на Софийския окръжен съд и Софийския районен съд. Казвате, че искате да се движат нещата комплексно, но аз мисля, че доста са закъснели. Значи, това предложение трябваше да бъде имплементирано, така да се каже, в този проект, в цялата тази разработка още в самото начало защото то представлява някакъв модел на реформа. Защо не го направихте тогава при всички пъти, който е бил извървян? Сега лично аз не виждам как той може да се свърже с това, което се предлага, честно казано. Още по-малко... (Намесва се Д.Марчева: Напротив, той е част от това....) Проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво в съдилищата трябва да правят. *„Нерде Ямбол, нерде Станбул“*, както казва народът.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, г-жо Марчева, все пак нали вече е изискана информация, тя е предоставена, ние така или иначе не знаем каква е тази информация, докато тя не влезе в дневния ред на

Съдийската колегия. Не е ли по-логично да се приеме като точка от дневния ред на Съдийската колегия, да се изгласува и евентуално тогава мисля, че и г-жа Димитрова, и г-н Шекерджиев нямат нищо напротив, нали, да го инкорпорират, ако им свърши работа, но нека да го разгледаме като редовна точка в дневния ред на Съдийската колегия.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре. Аз пак казвам, че за мен няма абсолютно никакво значение. По-логичният вариант беше това да влезе като част от вариантите за промяна на съдебната карта и аз не разбирам за какво сме закъснели, колега Керелска, като това предложение е отлагано многократно от Съдийската колегия и то не е част от проекта, защото техническото задание и иницирането на проекта е от предходния състав на Висшия съдебен съвет, така че ние няма как да вкараме нещо на етап изпълнение на проект, когато той вече е започнал. Така че това е една инициатива, която е различна от това, което е и задание, между другото, на самия проект в случая, чиито резултати разглеждаме. Добре, тогава след като виждам, че надделява схващането, че трябва да се разгледа самостоятелно няма никакъв проблем. Още по-добре е може би, за да може да изчистим този въпрос предварително. Тогава аз ще го внеса в следващото заседание на Съдийската колегия за разглеждане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, благодаря Ви! Други изказвания?

Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз не знам кой как е подписал този проект, но нямаме ролята да правим пътна карта за реорганизация на окръжно и апелативно ниво, ако няма пътна карта на районното ниво, а прокуратурата е разработила пътна карта и план за действие за реорганизация от районно, окръжно и апелативно ниво. Независимо кой модел ще бъде приет, ние с колегата Шекерджиев ще разработим пътна карта от първото до последното ниво, защото няма логика да е на

парчета, още повече, че голямата реорганизация би следвало да представя районните съдилища, както самите вие казахте, а някой от вас, и мисля, че на по-следващия пленум, ако го внесем, тъй като през февруари трябва да започне законодателната дейност, по предложения за законодателни изменения, мисля, че има вариант в следващо заседание на Съдийската колегия да се внесе допълнението, което г-жа Марчева предлага и да се включи в този план за действие. Струва ми се, че ще бъде разумно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, благодаря Ви! Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря! Колеги, и на мен ми се иска, макар че доколкото разбирам ще гласуваме разделно всяка от точките по предложения диспозитив, а по точка 3 наистина няма логика, особено ако мнозинството подкрепи модел 4 да липсва пътна карта за реорганизация на районно ниво и да остане само пътна карта на окръжно и апелативно ниво. Така че в този смисъл наистина трябва да помислим, тъй като модел 4 включва реорганизация от районно до апелативно ниво, включително и така излиза, че ще има празнота при изготвяне на тази пътна карта, и при вземане на решение от наша страна в тази посока. И тогава няма пречка да се разгледа и предложението от проектния екип на колежата Марчева, тъй като действително, ако ще се прави реформа, нали да е комплексна и да обхваща всички възможни предложения за реорганизация на районно, окръжно и апелативно ниво.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, благодаря Ви! Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз доста объркана започнах да се чувствам с това с какво се занимаваме в момента. Имаме проект, имаме Дейност 1, имаме поддейности по нея, и няколко пъти се каза, включително от г-жа Пашкунова, че в заданието по проекта е включено изготвянето представянето на проект на Пътна карта с план за действие

за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво. Сега ние какво точно правим? Да сменяме заданието ли? Какво точно правим, че трябва да се разработи план за стъпките или за начина на действие за реорганизация на районните съдилища е несъмнено, но сега да дописваме заданието по проекта в частта по Дейност 1 просто ми се струва свърх всякакви правила на работа по проект. За какво е нужно това нещо?

И сега нещо друго по конкретното предложение, което се прави за тази точка 3. След като г-жа Димитрова и г-н Шекерджиев са избрани от Пленума за координатори по изпълнението на Дейност 1 по проекта, за какво изобщо е необходимо с нарочно решение на Съдийската колегия, която между другото не е бенефициент по проекта, защото бенефициент е Висшия съдебен съвет, та за какво е това нарочно решение, с което ние да им възложим да изпълнят част от дейностите по една от поддейностите по проекта? Не разбирам за какво е нужно това.

Още едно изречение и свършвам. И сега, ако ще променяме пък съдебните райони за районните съдилища в рамките на Софийски градски съд и Окръжен съд, и това несъмнено според вижданията на част от колегите се включва в реформата на съдебната карта (аз също считам, че това се включва в реформата на съдебната карта, но то е останало извън полезрението на хората, които са работили по тази дейност), та защо да се ограничаваме само до Софийския районен съд и Софийския окръжен съд. Нека подобен преглед на това които населени места от районни съдилища могат да отидат към друг районен съд, да бъде прегледано на територията на цялата страна. Това е истинска съдебна реформа и радикална съдебна реформа. Аз съм абсолютно убедена, че има множество малки населени места, които могат да бъдат присъединени към района на друг районен съд,

различен от този, към който към настоящия момент принадлежат. Ако си спомняте, такава беше предложението за реорганизация в рамките на Софийски градски съд и Районен съд на районните съдилища в рамките на тези съдилища. Защото между другото, ако си спомняте, това нещо беше с цел изравняване на натоварването и след като ние въздигаме като основна цел или една от основните цели на работата за реформа на съдебната карта изравняване на натовареността, защо да не бъде използван именно този механизъм за изравняване на натовареността. Така че като ще се прави подобна пътна карта, г-жа Димитрова каза и на районно ниво, нека да се прегледат населените места, вече не знам в изпълнението на каква дейност, но щом нали те приемат така да се разшири, че може да се прави, защо да се прави само за Софийския градски и Софийски окръжен съд и районните съдилища в техните райони.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Така или иначе г-жа Марчева ще го внесе в Съдийската колегия, а и времето доста напредна.

Колеги, значи

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само минутка. Този диспозитив го предлагаме, защото задължението ни по проекта е да внесем пътната карта директно в Пленума. За да може да получим становището на Съдийската колегия, ви предлагаме по този начин.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест пътната карта няма да бъде обсъждана в Съдийската колегия изобщо, така ли да разбирам?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: По проект е предвидено да се обсъжда в пленум, но е по-редно да мине през Съдийската колегия, както са направили прокурорите.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И аз така мисля.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Тогава няма нужда да ви възлагаме да изготвите, а да внесете в Съдийската колегия за обсъждане изготвения проект, за да бъдем прецизни.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Добре, може и така, да. Може би ще трябва да го правим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Последно по точката, да се уточни, за да се знае какво да гласуваме.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Внася, нали така казахте? Внася изготвения проект на предложение за Пътна карта.

АТАНАСКА ДИШЕВА: За обсъждане в Съдийската колегия. Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Е, внася. Той не е изготвен проектът, за да бъде внесен от самите координатори. Ако го внася, то трябва да има...

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Трябва да се внесе, да се изготви и внесе. Все едно как ще го напишете.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Панов, става въпрос за това, че изготвянето на проекта за пътна карта е задължение по силата на самата Дейност 1 по проекта, координаторите на която са г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова, т.е. те вече имат възлагане да изготвят този проект. С решение на Пленума има такова решение по силата на определянето им за координатори по проекта. Сега поясни г-жа Димитрова, че тяхното намерение е било (аз го споделям), че искат да бъде внесено (нали така г-жа Димитрова?) първо в Съдийската колегия, за да се обсъди или да получат одобрението и тогава да се внесе на Пленума. Заради това възлагането за изготвяне на проект вече си го имат, а решението, което ние да приемем е само за това да бъде внесен за обсъждане в Съдийската колегия. Аз поне така разбрах от обясненията. (Чува се глас: Да, точно така.)

ЛОЗАН ПАНОВ: И все пак точка 3 каква редакция ще има, г-жо Дишева? Значи, предложението на г-н Шекерджиев

АТАНАСКА ДИШЕВА: Сега аз да редактирам чуждо решение ще се опитам.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да се внесе в Съдийската колегия от координаторите по проекта (Намесва се А.Дишева: Изготвеният проект.) изготвеният проект на пътна карта, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А междуременно ще го изготвят.

ЛОЗАН ПАНОВ: В срок до?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Поне две седмици са необходими.

ЛОЗАН ПАНОВ: До 2 февруари.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Кога е следващият пленум, не тази седмица, следващата няма да има, на по-следващата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нали първо на съдийска трябва да го гледаме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: На 4-ти е следващото заседание на Пленума.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: На 4 февруари.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Това значи ние на Съдийската колегия трябва да го внесем на 2-ри ли?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: На 26-ти или на 2-ри.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: На 2-ри.

ЛОЗАН ПАНОВ: До 02.02. Така. Ако няма други предложения, разделно гласуване.

Започвам с първата точка по предложението на г-жа Димитрова и г-н Шекерджиев, то е за Приемане за запознаване резултати в изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури" - поддейности 1.5, 1.6 и 1.7, от обхвата на проект

„Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г. и именно тези четири тирета: - детайлни доклади; - доклад - предложения; - резюмета; - протоколи във връзка с модел 4, без последното тире - допълнителни материали: папка-файл.

Който е съгласен с този диспозитив, моля да гласува.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам, бихте ли...?

ЛОЗАН ПАНОВ: Това е първият диспозитив от предложението, а то е Приема за запознаване резултати в изпълнение на Дейност 1. Това е точка 1 - първи диспозитив от предложението по точка 2 от дневния ред (Намесва се Б.Магдалинчев: Без последното тире.) Да, г-жа Дишева имаше възражение само за тирето, г-жа Димитрова не възрази да отпадне, последното тире „- допълнителни материали: папка файл“ и т.н.

Само още веднъж колеги, гласуване. Г-жа Керелска, Вашият глас не мога да го отчетя, както и на Дишева. Това е първата подточка. Всички са „за“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: 13 гласа „за“.

ЛОЗАН ПАНОВ: 13 гласа „за“. Благодаря Ви!

(решението е отразено по-долу)

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване втората точка. Тук имаме две предложения.

Първото предложение беше на г-жа Пашкунова, която е за комбиниран вариант между 1 и 2.

И предложението на г-жа Дишева е за точка 2.2., че именно вариант 3 да бъде реализиран чрез законодателни изменения. Нали така, това беше предложението?

Сега ще подложат на гласуване избира модел № 4, в какъвто смисъл бяха изказванията на по-голяма част от членовете на Съдийската колегия на ВСС.

Така подлагам на гласуване точка 2 с комбиниран модел № 1 и № 2 Избира модел № 4 за оптимизация на съдебната карта за съдилищата, разработен в рамките на поддейност 1.6. Това е 2.1.

И 2.2. е модел № 3 да бъде реализиран чрез законодателни изменения.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Панов, може ли процедурно?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да подложите 2.2. на отделно гласуване, защото ми се струва, че няма проблем това да бъде прието изрично дали ще бъдат приети модел 1 и 2, или модел 4? Така ми се струва. Просто да ги подложите на отделно гласуване - предложението на г-жа Пашкунова за 1 и 2, и моето предложение за текста, който предложих за модел 3.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Това означава, че диспозитивът ще бъде 2.1. Нали така? 2.1.Избира модел № ... подлагат се на гласуване комбинирания модел, предложен от г-жа Пашкунова модел 1 и 2, комбиниран модел за оптимизация на съдебната карта за съдилищата с текста, който е.

Който е съгласен с това предложение, моля да гласува. 4 гласа „за“, на мен, г-жа Пашкунова, г-жа Керелска и г-жа Дишева.

Така. Сега подлагам на гласуване вариант 2.1. Избира модел № 4 за оптимизация на съдебната карта за съдилищата, разработен в рамките на поддейност 1.6.

Който е съгласен, моля да гласува. 8 гласа „за". Благодаря ви!

(решението е отразено по-долу)

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване диспозитив 2.2. на г-жа Дишева, а именно модел № 3 да бъде реализиран чрез законодателни изменения, нали така? Това беше текстът.

Който е съгласен, моля да гласува. (А.Дишева: Приема модел 3, който да бъде реализиран.) Да, да. Приема модел 3, който да бъде реализиран чрез законодателни изменения. 4 гласа отново „за".

И сега подлагам на гласуване трети диспозитив - Да се изготви от членовете на ВСС и координатори по проекта Боряна Димитрова и Красимир Шекерджиев в срок до 02.02.2021 г. проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво, който следва да бъде обсъден и одобрен от Съдийската колегия.

Който е съгласен, моля да гласува. 10 гласа „за". Г-н Кояджиков, гласувате ли „за"? Очевидно не ме чува. 10 гласа „за".

(решението е отразено по-долу)

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. И последният диспозитив - На основание чл. 30, ал. 5, т. 6 от ЗСВ, във връзка с изпълнението на поддейност 1.7. „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта", решението по т. 2.2. да се внесе на заседание на Пленума на ВСС за обсъждане и приемане на модел за реорганизация на съдебните структури на районно ниво.

Който е съгласен с точка 4-та, моля да гласува.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте! Извинявайте, г-н Панов, че Ви прекъсвам! Това внасяне на Пленума преди или едновременно с

вносянето на проекта за пътна карта ще бъде? Това е въпрос към г-жа Димитрова и Шекерджиев, защото пропуснахме да изясним този въпрос. Струва ми се, че по техническото задание те следва да бъдат приети заедно - модел и пътна карта. (Намесва се Б.Димитрова: ... и пътната карта ще бъдат внесени заедно.) Значи, тогава трябва да уточним това нещо ми се струва.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте, има така или иначе точка четвърта...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама вижте, не е само точка 2 и точка 3 трябва да се внесе, след като ... (Намесва се Б.Магдалинчев: Точка 3 да се внесе в заседание на Пленума ...)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност точно така е. То пишеше и точка 3, но оставихме на експертите да го прецизират и... (Намесва се А.Дишева: Решението по точка 3.3, да?) Да, и точка 3. То после е писано и в множествено число.

Катето - ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Моля ви, г-жо Димитрова, г-н Шекерджиев, точка 4 каква редакция има, за да може да я подложа на гласуване?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Г-н Панов, където пише точка 2, се добавя и точка 3.

ЛОЗАН ПАНОВ: Значи подлагам на гласуване. Има ли изказвания? Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Панов, аз имам забележка по отношение на законовия текст, който е цитиран. Сочи се чл. 30, ал. 5, т. 6 от ЗСВ, която гласи така: „Съдийската колегия и прокурорската колегия правят предложения до пленума на Висшия съдебен съвет за определяне на броя на съдебните райони и седалищата на районните, окръжните, административните и апелативните съдилища и съответните прокуратури". Това ли ще правим ние? Това ли ни е правното основание в случая? Очевидно не е.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Кажете коя точка е?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, вие това ли ще правите? Ще посочвате броя на съдебните райони, на седалищата на районните, окръжните, административните и апелативните съдилища, и съответните прокуратури? Това ли ще правите в изпълнението на точка 4?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: То очевидно е, че това ще се прави. Аз не мога да разбера досега какво коментирахме, защо чак сега се сещаме да питаме?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, ще поемете ли само за малко заседанието? Да, благодаря Ви! На точка 4 сме, уточнява се в момента редакцията на точка 4.

(Лозан Панов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, на точка 4 сме в момента. Има ли някакви изказвания във връзка с точката?

Колега Дишева, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем основателна е забележката на г-жа Керелска, пък се чудя защо г-н Кояджиков при решаването на толкова важен въпрос протестира по прецизирането на текстовете. Алинея 5 определя правомощията на колегиите, а ние ще внесем нещо в Пленума, което да бъде одобрено от него, одобряването на изпълнение на дейност по проект – това правим ние, така че трябва да търсим основание в правомощията на Пленума, заради което да внесем тази точка. Така ми се струва на мен, защото ...(Прекъсната.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: А и моделът, и точка 2 и 3, нали така?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Именно, да. Това са все дейности в изпълнение по проект. Значи трябва да търсим в правомощията на Пленума хипотеза, в която той приема изпълнението на дейности по проекта, защото той – Пленумът, или Висшият съдебен съвет, е бенефициент по този проект. Това е разрешението според мен.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Така е, да, така е.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А когато бъдат направени конкретни предложения къде какво да се съкрати, да се закрие, разкрие и т.н., тогава вече ще бъдем в хипотезата на ал. 2, т. 7 във връзка с ал. 5, т. 6.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, имате думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже г-жа Димитрова ме прикани да кажа основанието, аз междувременно погледнах правомощията на Пленума. Освен в т. 20 (това е чл. 30, ал. 2, т. 20): „Решава и други общи

за съдебната власт организационни въпроси“, аз не виждам къде бихме могли да го вмъкнем и на какво правно основание да се позовем. Обикновено цитираме точка 18, но тя е била свързана с проектите, които са свързани с електронното правосъдие. Само за пример и за илюстрация ще ви прочета: *„Одобрява автоматизираните информационни системи на органите на съдебната власт след съгласуване на министъра на правосъдието и осигурява системната им интеграция и оперативната им съвместимост“*. Това е точка 18, позовавали сме се на нея във връзка с други проекти – ЕИСС е типичен пример. Но освен точка 20 аз не виждам в другите правомощия на Висшия съдебен съвет къде бихме могли да го вмъкнем и да се позовем като правно основание.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не е предвидено по силата на самия проект, поради което може би е правилно тази точка да бъде точка 20.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз също споделям становището на колежата Керелска – чл. 20, т. 18., нали това е, което предлагате, колежата Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, не.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Алинея 2, точка 20.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Алинея 2, точка 20.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Това е според мен също основанието, след като е предвидено по проект Пленумът да реши този въпрос.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, приемате ли тази корекция, за да бъде извършено гласуването? Ако има други предложения, заповядайте. Ако няма, предлагам да гласуваме точка 4 с корекцията, както беше направена от колежата Керелска.

Който е „за“, моля да гласува! (Брои.)

9 гласа виждам. Колегата Новански ще гласува ли? (Реплика: Той говори.) 8 гласа, те са достатъчни. Колега Новански, изпуснахте това гласуване (Смее се.)

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Обсъждане на моделите за съдебна карта – поддейност 1.7 „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта“ – втора фаза от обхвата на тази поддейност, а именно избор на конкретен модел за оптимизация на районните съдилища по проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. Приема за запознаване резултати в изпълнение на Дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури“ – поддейности 1.5, 1.6 и 1.7, от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г., а именно:

- детайлни доклади (10 броя) за реорганизация на районни съдилища, определени с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 29/05.12.2019 г, т. 54, изготвени в изпълнение на поддейност 1.5 „Изготвяне на детайлни доклади по места за реорганизация на съдебни структури“ на проекта;

- доклад – предложения за оптимизация на съдилища, изготвен в изпълнение на поддейност 1.6. „Разработване на предложения за оптимизация на съдебната карта“ на проекта;

- резюмета от проведени 5 (пет) броя публични обществени обсъждания на разработените модели за оптимизиране на районни съдилища, изготвени в изпълнение на дейност 1.7. „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта“ на проекта.

- протоколи от допълнително проведени срещи по апелативни райони във връзка с модел 4.

2.2. Избира модел № 4 за оптимизация на съдебната карта за съдилищата, разработен в рамките на поддейност 1.6. „Разработване на предложения за оптимизация на съдебната карта“ от обхвата на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“, изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 г.

2.3. Да се изготви от членовете на ВСС и координатори по проекта Боряна Димитрова и Красимир Шекерджиев в срок до 02.02.2021 г. проект на Пътна карта с план за действие за реорганизация на съдебните структури на окръжно и апелативно ниво, който следва да бъде обсъден и одобрен от Съдийската колегия.

2.4. На основание чл. 30, ал. 2, т. 20 от ЗСВ, във връзка с изпълнението на поддейност 1.7. „Избор на модел за оптимизация на съдебната карта“, решенията по т. 2.2 и т. 2.3 да се внесат на заседание на Пленума на ВСС за обсъждане и приемане на модел за реорганизация на съдебните структури на районно ниво.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, имаме ли друга точка в този проект за решение?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Няма.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Чолаков, макар да виждам, че се е изключил г-н Мавров, той заяви, че ще гласува „против“ всички модели, просто формално да му се даде възможност да гласува, ако желае, разбира се. Нито г-н Панов, нито Вие подложихте на гласуване, може би просто не е видян г-н Мавров ... (Говорят едновременно.) ... „за“, „против“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз само по последната точка проведох гласуване, където всички бяха „за“, затова не съм подложил на гласуване „против“. Така или иначе действително колегата Панов не подложи кой е „против“. Ако искате да се връщаме обратно, но така или иначе аз мисля, че колегата Мавров беше против абсолютно всичко, затова това може да влезе в протокола, че той е бил против абсолютно всичко, което се гласува като решение.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Мисля, че го казах достатъчно ясно. Ако искате формално да гласуваме, ще гласувам.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, почивка искаме ли, или продължаваме нататък? Сега е и половина, ако искате поне 10 минути почивка.

ГЛАСОВЕ: Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Призовавам ви, колеги – сега е 16.30 ч., в 16.40 ч. да започнем с другите точки.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Шекерджиев иска да каже нещо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Кажете, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Тъй като ми се налага 15 минути да отсъствам, ако случайно се забавя много, ще помоля колегата Кояджиков или колегата Керелска, или колегата Дишева да докладват точките, които са от КАК. Мисля, че не е някакъв проблем с тези точки. Ако се върна навреме, ще го сторя аз. Извинявам се предварително.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, ще намерим човек, който да ги докладва. Десет минути почивка.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(След почивката заседанието продължава под председателството на Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с дневния ред на Съдийската колегия. Точка 4 от дневния ред е на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ във връзка с решение на Шесто отделение на Върховния административен съд.

Госпожо Дишева, заповядайте за доклад.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Докладвам предложението на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“, взето на заседание на 11 януари, да се приеме за сведение и да се приложи към личното кадрово досие на съдия Мирослав Тодоров Петров – съдия в Софийския районен съд, решението на Върховния административен съд от 07.10.2020 г. по административно дело № 6024/2020 г. Решението е влязло в сила на 31.10.2020 г. и с него е отхвърлена жалбата на Инспектората към Висшия съдебен съвет срещу решение по т. 2 от Протокол № 6 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. С това решение на Съдийската колегия е прекратено производството по дисциплинарно дело № 27/2018 г. по описа на ВСС, образувано срещу съдия Мирослав Петров, по съображения, които са изложени подробно в това наше решение и предложението на дисциплинарния състав. Мотивите ни са възприети от Върховния административен съд. Актът не е обжалван пред петчленен състав. Ако желаете по-подробни обяснения, мога да го направя, но така или иначе те са изложени в решението на Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, гласуваме приемане за сведение и съответно прилагане към кадровото досие на съдия Петров – съдия в Софийския районен съд.

Режим на гласуване.

10 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Решение № 12405/07.10.2020 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 6024/2020 г., влязло в сила на 31.10.2020 г., с което се отхвърля жалбата на Инспектората към Висшия съдебен съвет срещу решение по точка 2 от Протокол № 6 от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 18.02.2020 г., с което е прекратено производството по дисциплинарно дело № 27/2018 г. по описа на ВСС, образувано срещу Мирослав Тодоров Петров – съдия в Софийски районен съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. Приема за сведение Решение № 12405/07.10.2020 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 6024/2020 г., влязло в сила на 31.10.2020 г., с което се отхвърля жалбата на Инспектората към Висшия съдебен съвет срещу решение по точка 2 от Протокол № 6 от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 18.02.2020 г., с което е прекратено производството по дисциплинарно дело № 27/2018 г. по описа на ВСС, образувано срещу Мирослав Тодоров Петров – съдия в Софийски районен съд.

4.2. Прилага решението към кадровото дело на Мирослав Тодоров Петров – съдия в Софийски районен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към точка 5.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: По точка 5 докладвам предложение на комисията от същото заседание на 11.01.2021 г. за приемане за сведение и за прилагане към досието на Методи Орлинов Лалов – съдия към съответната дата на взимане на решението на Съдийската колегия.

Става въпрос за две решения. Едното е решение на тричленен състав на Върховния административен съд от 11 май миналата година, постановено по административно дело № 12505/2019 г., с което се отменят решенията по т. 1.1 и т. 1.2 от Протокол № 29/17.09.2019 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с които са взети две решения, с които са наложени две дисциплинарни наказания „забележка“ на съдия Методи Лалов (тогава съдия). И двете решения са отменени. Решението на тричленния състав на Върховния административен съд е оставено в сила с решение от 18.12.2020 г. на ВАС, петчленен състав, по административно дело № 7834/2020 г. Съображенията в двете решения на тричленния и петчленния състав на Върховния административен съд са изложени в тях. Те са, бих казала, любопитни в няколко аспекта. С предложението за решение на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“, с което се приема годишния отчет за дейността на комисията, ще ви бъде предложен анализ на съдебната практика на Върховния административен съд по дисциплинарни дела за миналата година, в който ще бъде изложен и по-подробен анализ на тези две решения. Разбира се, ако желаете сега да коментираме нещо от тях, бихме могли да го сторим. Един от основните аспекти за незаконосъобразност на двете решения, който е изложен в решенията на Върховния административен съд, е несвоевременното произнасяне по

дисциплинарното дело както за приключване и разглеждане, така и за произнасяне на дисциплинарния състав – нещо, което пряко касае нашата работа, и което досега поне аз не съм срещала като извод за нарушение на процесуални правила в решение на Върховния административен съд, касаещо работата на кадровия орган, съответно Съдийската или Прокурорската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Отново предложението е за приемане за сведение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов! И за прилагане към досието, защото с това приключва дисциплинарното дело и се отменя в нашите решения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да, макар и г-н Лалов вече да не е съдия. Благодаря Ви!

Режим на гласуване по точка 5 – приемане за сведение.

9 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Решение № 15739/18.12.2020 г. на Върховния административен съд – Петчленен състав – II колегия, по адм.дело № 7834/2020 г., с което оставя в сила Решение № 5445/11.05.2020 г., постановено по адм.дело № 12505/2019 г. на тричленен състав на ВАС, Шесто отделение, с което отменя решенията по т. 1.1 и 1.2. от Протокол № 29/17.09.2019 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по дисциплинарно дело № 18/2017 г. по описа на ВСС, с които на Методи Орлинов Лалов, в качеството му на съдия в Софийски районен съд, са наложени две дисциплинарни наказания „забележка“

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

5.1. Приема за сведение Решение № 15739/18.12.2020 г. на Върховния административен съд – Петчленен състав – II колегия, по адм.дело № 7834/2020 г., с което оставя в сила Решение № 5445/11.05.2020 г., постановено по адм.дело № 12505/2019 г. на тричленен състав на ВАС, Шесто отделение, с което отменя решенията по т. 1.1 и 1.2. от Протокол № 29/17.09.2019 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по дисциплинарно дело № 18/2017 г. по описа на ВСС, с които на Методи Орлинов Лалов, в качеството му на съдия в Софийски районен съд, са наложени две дисциплинарни наказания „забележка“.

5.2. Прилага решенията към кадровото дело на Методи Орлинов Лалов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 6 и следващите.

Господин Шекерджиев разбирам, че го няма. Ако искате, аз ще докладвам точките.

Точка 6 е: Предлага на Комисия „Бюджет и финанси“ да утвърди за сметка на преходния остатък от 2020 г. неусвоената част от средствата, утвърдени с решение на Пленума на ВСС по т. 5 от Протокол № 2/30.01.2020 г. в размер на 25 784 лева за нуждите на Съдийската колегия, които да се разходват съгласно решение на Пленума на ВСС по Протокол № 2/30.01.2020 г. Само напомням, че това са средствата във връзка с паричните награди и поощрения на съдиите на основание чл. ... (Не се чува.) от ЗСВ. Това е наше решение, което е предложение към Комисия „Бюджет и финанси“ за този размер.

Тъй като няма изказвания, режим на гласуване по точка 6.
Гласуваме я.

9 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Прехвърляне на неусвоената част от средствата, утвърдени с решение на Пленума на ВСС по т. 5 от Протокол № 2/30.01.2020 г. за нуждите на Съдийската колегия за поощряване на магистрати през 2021 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРЕДЛАГА на Комисия „Бюджет и финанси“ да утвърди за сметка на преходния остатък от 2020 г. неусвоената част от средствата, утвърдени с решение на Пленума на ВСС по т. 5 от Протокол № 2/30.01.2020 г. в размер на 25 784 лева за нуждите на Съдийската колегия, които да се разходват съгласно решение на Пленума на ВСС по т. 5 от Протокол № 2/30.01.2020 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 7 и точка 8.

Ако искате, г-н Чолаков, Вие да докладвате. (Г.Чолаков: Докладвайте, колега Панов.) Точка 7 е предложение от председателя на Върховния административен съд за поощряване на съдия Маруся Димитрова Андонова – съдия във Върховния административен съд, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“ на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ.

И точка 8 ви предлагам да гласуваме заедно с точка 7. Тя е за освобождаването на съдия Маруся Димитрова Андонова от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния административен съд на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Познавам съдия Маруся Димитрова Андонова от Градския съд. Познаваме всички нейното кариерно израстване. Един съдия с безспорен интегритет, добър професионалист, отличен колега. Но събитията са такива, каквито са.

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Няма как да не взема отношение. Поддържам предложенията си. Първото е за поощряването на колежата Маруся Димитрова. Изцяло поддържам това предложение. Смятам, че тези, които познават колежата Димитрова, а аз мисля, че поне две трети от състава на тази съдийска колежия познава колежата Димитрова, знаете за какъв човек става въпрос, и смятам, че това е най-малкото, което ние можем да направим във връзка с нейната дейност като магистрат през целия ѝ магистратски път.

Поддържам с неохота и второто си предложение – за освобождаването на колежата Маруся Димитрова като съдия във Върховния административен съд, но за съжаление нищо друго не мога да направя, освен да внеса това предложение за нейното освобождаване. Казвам отново, че за Върховния административен съд – някъде ми бяха казали, че не може да се използват такива думи, но аз пак ще кажа, че това е „кофти“ ден, защото все пак съдия Маруся Димитрова е име в съда, авторитет в съда и твърде „цветен“ съдия като поведение, като манталитет, като всичко. За съжаление колежата Димитрова трябва да бъде пенсионирана, считано от 1-ви февруари. Пожелавам ѝ всичко най-хубаво оттук нататък.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Магдалинчев. Госпожа Дишева.

Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз само две изречения ще кажа. Много добре познавам съдия Димитрова. Споделям изцяло това, което казаха двамата председатели на върховните съдилища. Оттук нататък

да бъде още по-добра, да може да си ползва добре нещата и малко по-дълга почивка да има. Ако може нещо да намери след това, да осъществява социални контакти, още по-добре.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз работих със съдия Маруся Димитрова в продължение на шест години в постоянен данъчен състав. Тя от почти 16 години е съдия във Върховния административен съд. Мисля, че през целия си професионален път е била съдия. В най-добрия смисъл на думата Маруся Димитрова е съдия от кариерата. Задълбочен съдия, който е обучавал съдии в Районен, Окръжен, Върховен съд. Съдия, който освен задълбочен е и отговорен. Автор е на едно от най-емблематичните преюдициални запитвания, които са правени във Върховния административен съд. С принос, смея да кажа, в практиката на този съд, преди това на Софийския градски съд, съдия, който за административното правораздаване – не обичам суперлативите – е емблематичен. Освен това добър приятел, с неподправено, в голяма степен и неповторимо чувство за хумор, пътешественик по дух. За себе си не съм очаквала, че ще се вълнувам толкова при пенсионирането на Маруся. Ще липсва на системата, в най-добрия смисъл. Аз съм имала много случаи, както може да предполагате, за професионални спорове с нея, но това не ми пречи да отчета изключителните ѝ качества като съдия и като човек.

Пожелавам ѝ здраве и смело да пътува по материя и дух и да реализира проектите и мечтите, които досега не е успяла. Аз съм убедена, че тя ще запази активността, която има досега. Ще подкрепя, разбира се, решенията, и двете.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И да остане със същия колоритен дух, който е проявявала винаги.

ЛОЗАН ПАНОВ: И характер също.

Колеги, точки 7 и 8 гласуваме анблок.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Господин Председателю, може ли да кажа само няколко думи?

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбира се.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз няма да говоря за съдия Маруся Димитрова – очевидно добър професионалист, лично не я познавам. Само искам да обясня защо по настоящата точка 7 проектът за решение за поощряване само с „личен почетен знак – първа степен златен“ за висок професионализъм не отговаря на предложението на председателя на Върховния касационен съд за поощряване и с парична награда в размер на 1000 лева, на същото основание. В КАК в понеделник, уважаеми колеги, по тази точка и по следващите пенсионираня се взе решение тези предложения да се внесат допълнително за разглеждане в Съдийската колегия, след като по решението по точка 6 за паричната награда, която бюджетната комисия трябва да предложи за утвърждаване за настоящата 2021 г. и прехвърляне на 25-те хиляди лева, когато новата сметка за поощряване стане факт (Намесва се Л.Панов: Разбрах, разбрах.), тогава КАК ще предложи отново на Съдийската колегия другите предложения на председателя на Върховния касационен съд по точка 7, и ще видите и другите точки, по които има предложения за награди от административните ръководители. Това само исках да уточня.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Всъщност това, което казахте, се отнася и за другите точки, в които има поощрения.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да. Може би това е следващата точка 9, защото и по нея има предложение за парична награда.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така или иначе, колега Кояджиков, тук няма предложение за отхвърляне на предложението, а за ... (Не довършва.)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Няма. Но не е пълно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И чакат произнасяне.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така. Чакат произнасяне на Пленума в четвъртък и в следващия вторник отново ще се занимаваме с награждаването на тези магистрати. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Колеги, подлагам на гласуване точка 7 и точка 8 анблок.

11 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.т.7 и 8)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ, Маруся Димитрова Андонова – съдия във Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

8. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Маруся Димитрова Андонова от заеманата длъжност „съдия“ във Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 01.02.2021 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Докладвам точки 9 и 10. Те са предложения на изпълняващите функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд-Враца за поощряване на Цветанчо Димитров Трифонов – съдия и изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Козлодуй, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ.

И точка 10 е съответно на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ освобождаването на съдия Трифонов от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд-Козлодуй.

Мотивите са ясни. Към тях също се отнася това, което каза г-н Кояджиков.

Режим на гласуване по точка 9 и точка 10 анблок.

11 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.т.9 и 10)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ, Цветанчо Димитров Трифонов – съдия и изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Козлодуй, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

10. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Цветанчо Димитров Трифонов – изпълняващ функциите „административен ръководител-председател“ на Районен

съд – Козлодуй, от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд – Козлодуй, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега отиваме на точка 11. Това е проект на решение за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Козлодуй. По точка 11 искам да ви докладвам.

Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е за определяне на Адриана Георгиева Добрева – съдия в Районен съд-Козлодуй, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Козлодуй, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, със съответното трудово възнаграждение по Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на взимане на решението до встъпване в длъжност на нов административен ръководител, предвид на това, че длъжността е вакантна, с оглед нашето решение за освобождаването на съдия Цветанчо Трифонов.

Ако имате други изказвания по точка 11, заповядайте. Господин Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Колеги, аз не познавам Адриана Добрева въобще, но като гледах по тази точка кадровата справка, която е приложена, виждам нещо много странно. Тя има предложения от председателя на съда, когото току-що освободихме, за наказания от 2009 г. (с ясното съзнание, че сроковете по чл. 326 са отдавна отминали) – по четири заповеди се обръща внимание на този съдия. Това са:

Заповед № 37/24.04.2009 г. Обръща се внимание от председателя на съда. Минала е през Висшия съдебен съвет тогава и е приета за сведение.

След това е Заповед № 12/29.01.2010 г. Също е обърнато внимание за нарушаване на правилата на производството по администриране на наказателно-частен характер дело № 359. С решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 11/18.03.2005 г. е приета за сведение същата заповед.

След това със Заповед № 80/30.10.2013 г. на председателя на Районния съд е обърнато внимание за организация на работата по разглеждането на наказателно-административен характер дело № 21/2013 г. С решение по Протокол № 50/12.12.2013 г. е приета за сведение от Висшия съдебен съвет тази заповед.

И още с една заповед от 18.02.2016 г. – това е пак по предложение на председателя на съда. Отново е минала през Висшия съдебен съвет и е приета за сведение.

Също така имало е предложение за образуване на дисциплинарно производство от Инспектората, но така или иначе е отхвърлено предложението от Висшия съдебен съвет.

Пак казвам, с ясното съзнание, че обръщането на внимание, което е наложено с тези заповеди на председателя на съда, е с отдавна изтекъл срок по чл. 326, но малко странно впечатление ми прави чак толкова наказания, чак толкова заповеди по отношение на лице, което се предлага от Комисията по атестирането и конкурсите за изпълняващ длъжността „председател“ на съда.

Освен това през 2018 г. е извършена проверка от Инспектората на Висшия съдебен съвет по повод на сигнал от председателя на съда. Само в уводната част, встъпителната част на акта ще ви прочета две изречения: *„Съществуват крайно лоши*

отношения в съда. От началото на 2015 г. са се влошили още повече по време на продължителното отсъствие по здравословни причини на съдия ... (Звукът прекъсва.), а след завръщането ѝ на работа поведението ѝ, както и това на ... (Говорят едновременно, не се чува.)... затормозяват работата на съда и нагнетяват лошата атмосфера“. (Звукът прекъсва.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Магдалинчев, не се чувате добре, а пък за сметка на това г-н Шекерджиев се чува. Може ли да повторите? Аз поне не чух влошените отношения между кого са, защото не се чуваше. Да повторите, Инспекторатът проверил и установил влошени отношения. Аз не виждам тези материали, затова ми е важно да ги чуя от Вас.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз видях това по повод на всички тези неща, които са заложили в кадровата справка. Актът е за резултатите от извършена проверка и по сигнал на председателя на съда – този, когото днес освободихме от длъжност. В сигнала, който е подаден от него, се говори за отказ да бъдат изпълнявани служебни задължения от съдиите в Районен съд-Козлодуй Адриана Добрева и Галя Василева Петрешкова-Ставарова относно разпределението на делата, която съдиите Добрева и Петрешкова са обжалвали пред Административен съд. Това е негова заповед, на председателя на съда. Те са оспорили и са казали, че след като е подадена жалба до Административен съд-Враца, се спира изпълнението на заповедта, поради което те отказват да изпълняват тези свои задължения. И по този повод е извършена проверка от Инспектората на Висшия съдебен съвет, при която той констатира съществуващи крайно лоши отношения в съда, които са се влошили още повече по време на продължителното отсъствие по здравословни причини на съдия Петрешкова, а след завръщането ѝ на

работа поведението ѝ, както и това на съдия Добрева, затормозяват работата на съда и нагнетяват лошата атмосфера.

Направили са още други неща, дори и констатации. Аз се притеснявам от една такава обстановка и от чак толкова актове, които са издадени от вече бившия председател на съда, с които се обръща внимание на този съдия във връзка с организацията на работата по конкретните дела. А той, този съдия, ако сега го изберем за изпълняващ длъжността, точно трябва да въвежда организация по работата и по разпределението на делата, всичко в този съд. За първи път се натъквам на такова нещо. Може би Комисията по атестирането и конкурсите също ... (Не се чува.), или не знам. Но на мен ми направи впечатление това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Господин Шекерджиев, извинявам се много! Докладвах точките до десета.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: За което искрено Ви благодаря, наистина.

ЛОЗАН ПАНОВ: Много Ви моля, точка 11, само казвам това, което ние имаме като материали. По точка 11 имаме решението на КАК. Очевидно то се базира на предложение на същия този административен ръководител, който е направил предложението.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Решението на КАК е абсолютно стандартно в тази ситуация. Имаме съд, в който се предлага за изпълняващ функциите следващият по стаж, който е дал съгласие и за когото нямаме основание да не предложим на вашето внимание. (Намесва се Л.Панов: Точно така.) Оттук нататък е въпрос на решение, но ние нямаме данни, които да са ни дали основание да смятаме, че предложената кандидатура е неподходяща.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Адриана Добрева е съдия с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, какъвто ранг имат и други двама съдии, но тя е съдия с най-много стаж – 19 години, 6 месеца и 11 дни. В този смисъл е решението на КАК, което е гласувано с 5 гласа „за“.

Ако г-н Магдалинчев има някакво друго предложение, моля Ви, кажете, или кажете, че няма да гласувате, за да мога да продължа нататък.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, аз няма да подкрепя това предложение. И казвам, че информацията ми е въз основа на данните в кадровата справка, която е приложена към преписката по точката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Ще Ви дам думата, г-н Кояджиков. Само да кажа. Колеги, имате ли необходимост за отлагане или за запознаване с всичко това? Само да напомня, че днес вече ние освободихме колегата (Намесва се О.Керелска: ...ще оставим без ръководител съда.) и съдът няма да има ръководител. Но все пак всеки има право да се изкаже.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, къде е тази справка, за която говорите? Аз не я виждам в материалите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма я действително.

Господин Кояджиков, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Кариера, образование, специализация, обучения, награди и поощрения, наказания.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Материалите действително са тези.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има само справка на съдиите в Районен съд-Козлодуй.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: За нея говорим.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не. Специално за този колега. Обръща внимание по чл. 327 за нарушение по движението по гражданско... (Прекъснат.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Към самата основна точка, когато скролнете надолу, има няколко документа, има документ, който е озаглавен „Персонални данни за магистрата“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно тук, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: След заявлението на съдия Добрева, с което заявява, че дава съгласието си, имаме съответно „Кариера на магистрата“ и ... (Не довършва.)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така. Имам ли думата само да предложи нещо?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз също няма да подкрепя съдия Добрева при толкова множество „обърнато внимание по чл. 327, ал. 3“ в кадровото досие, но на мен ми се струва, че в зависимост от резултата би следвало да възложим на администрацията в рамките на този ден, ако съдия Добрева не получи 8 гласа подкрепа, в рамките на този ден да попитаме следващите по справката, които са Галя ... (Намесва се О.Керелска: Тя и Галя е наказвана.) Да попитаме Галя Петрешкова и Жаклин Димитрова-Алексијева дали ще дадат съгласие за изпълняване на тази длъжност и да вземем решение в рамките на настоящото заседание, защото в противен случай съдът остава без административен ръководител. Там няма длъжност „заместник на административния ръководител“. Това може да се случи в рамките на този ден, след като гласуваме предложението на КАК.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Следващата е Жаклин Димитрова-Алексова. (Говорят едновременно.) ...тя пък е кандидат за избор на административен ръководител.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: И Добрева е кандидат за избор.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, но вижте, КАК е постъпила така, както е постъпвала във всички останали случаи.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така. Нека да гласуваме предложението на КАК и в зависимост от това да се действа... (Не довършва.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще подложа на гласуване предложението на КАК, тъй като няма друго предложение. Имаме изказвания на колеги, които заявяват, че няма да подкрепят тази кандидатура. В зависимост от това решение вече ще обсъдим предложението на г-н Кояджиков. Има изказвания преди това обаче – г-жа Дишева, както и г-жа Керелска.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, аз много се учудвам от подобно изказване. Ние никога не сме се занимавали с подобни въпроси, когато сме назначавали изпълняващ длъжността „административен ръководител“. Самият г-н Магдалинчев на няколко пъти повтори, че става въпрос за налагане не на дисциплинарно наказание (забележете!), а за заповед за обръщане на внимание. Първата е от 2005 г., повтарям – 2005 г., преди 15 години. Да имаше дисциплинарно освобождаване от длъжност, магистратът можеше да стане към настоящия момент председател на този съд, а да не говорим за изпълняващ длъжността „председател“. 2005 година! (Реплика на Б.Магдалинчев, не се чува.) И още три заповеди насетне, всичките от които, доколкото разбрах от доклада на г-н Магдалинчев, са издадени от същия този председател (досегашен) на Районния съд, за когото самият Инспекторат пък установява, че са в конфликтни отношения. Доколкото разбирам, в акта на Инспектората (който аз заявявам, че не съм чела, сега чувам за него, понеже такава е точката в дневния ред) няма изследване и няма извод кой е бил в основата на влошаването на

отношенията, и образно да се изразя – кой е бил източникът на лошите отношения. Така че ние да приемаме въз основа на тези данни някакво решение, ми се струва просто несъответно на това, което сме правили до момента, на закона, и изобщо на изискване в най-широк смисъл на закона да взимаме едно информирано, обективно и законосъобразно решение.

Между другото на мен ми е служебно известно, че между съдия (вече бивш) Цветанчо Трифонов и съдия Добрева, защото съм гледала като съдия дело между тях двамата (съжалявам, че не съм се подготвила, не си спомням точния предмет), още в това дело преди доста години имаше данни, информация, нескрита от нито една от двете страни, за такива влошени отношения. Не знам дали във въпросните заповеди по чл. 327 са давани указания за тяхната възможност да бъдат обжалвани пред съда. Още повече и с оглед на това, че към 2005 г., а мисля, че и към 2013 г. и съдебната практика на Върховния административен съд не е приемала за допустимо разглеждането на жалби против такива решения. Уточнявам, вероятно не помните, аз съм съвременник на по-новата практика (Намесва се Л.Панов: Така е, така е, да.), уточнявам, че няма изрично уредена законова възможност за обжалване на тези актове. Тя се изведе по тълкувателен път от конституционния текст и от общите правила по ЗСВ (чл. 36), че могат да бъдат обжалвани пред съда. Така че да се позоваваме на тези заповеди като на установяващи обективни данни и съдържащи такива, е най-малкото несериозно, да не говорим, че всички дори да бяха за налагане на дисциплинарно наказание с отдавна изтекли срокове (нещо, което, повтарям, самият г-н Магдалинчев го каза), предложенията за образуване на дисциплинарно производство между другото откога представляват основание, когато те не са приети, за образуване на дисциплинарно производство, откога представляват основание да се

откаже изпълняващ длъжността „председател“ на някой съд. Така ли ще направим ние с председателя на Софийския апелативен съд например, по отношение на който също имаше предложение за образуване на дисциплинарно производство, което Съдийската колегия, след това потвърдено с решение на съда, не прие? Хипотезата е между другото съвсем сравнима. Има предложение, то не е прието, и ние ще се позовем на него като нещо, което е негативен аспект в кариерата на съдията!

На следващо място. Против жалбата за разпределение на дела самият г-н Магдалинчев каза, че има жалба. И аз си спомням, че този въпрос или ми е служебно известен като съдия, или от работата ми в Съдийската колегия. Но може би трябва да изследваме какъв е изходът на съдебното производство, ако ще се позоваваме на този факт, и след като актът действително е обжалван пред съда. И по силата на изрична законова разпоредба обжалването има суспендиращ ефект, извинявайте – суспензивен ефект. Какъв е тогава проблемът, че те не са изпълнявали тази заповед, която по силата на обжалването е със спряно изпълнение? Не знам какво друго беше говорено.

И ми се струва в заключение, не че има кой знае какво значение назначаването ѝ в момента за изпълняващ длъжността, но очевидно има, щом такъв дебат се разгаря и се излагат подобни съображения, че ние се опитваме да предрешим предстоящия избор за председател на въпросния Районен съд – нещо, което не бива да правим.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, само ще кажа, че има четири заповеди, с които ѝ е обърнато внимание. Нищо повече не казвам.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чудесно, ама отпреди 15 години е едната.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Имало е предложение от Инспектората – това е през 2009 г., за образуване на дисциплинарно производство за налагане на наказание, което е отхвърлено от Висшия съдебен съвет същата година. Аз нищо повече не казвам. Имало е четири заповеди за обръщане на внимание и те са приети от Висшия съдебен съвет, по чл. 327 от редакцията на закона.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А имаме ли данни, г-н Магдалинчев, Вие очевидно сте се занимавал, имаме ли данни какъв е изходът на въпросното съдебно производство? Защото, доколкото аз си спомням, съдия Цветанчо Трифонов със собствена заповед беше се изключил от разпределението на определени дела. Пак повтарям, не знам дали от съда или от Висшия съдебен съвет ми е известен този случай. Аз заявявам категорично, че не познавам нито един от двамата съдии освен от въпросното съдебно производство.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз не знам за това производство.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Знаете ли какъв е изходът на това съдебно производство? Аз не знам, наистина не знам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не знам, и аз не знам. Нищо не казвам за това нещо. Аз казвам ... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не можем ли със същата убеденост да приемем, че въпросните „влошени отношения“ са били в резултат на поведението на вече освободения от нас председател? Аз не знам каква е истината, но ви казвам, че същата тежест имат тези аргументи при тези данни. Все същият той издава същите заповеди, прави се предложение, след това пък тя обжалва негова заповед, за която не знаем какво е станало.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Тези заповеди са приети от Висшия съдебен съвет.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Магдалинчев, вероятно бъркате процедурите.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не бъркам.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не, само да поясня. При издаването на заповеди по чл. 327 Висшият съдебен съвет, съответно Съдийската колегия, няма никакви правомощия освен да ги приеме за сведение. Това не са „забележки“ като вид дисциплинарно наказание, налагани от административния ръководител.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, знам го това нещо, че това не е дисциплинарно наказание.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Така че няма какво друго да направи Висшият съдебен съвет освен да ги приеме – те са издадени и са факт.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз няма да повтарям това, което каза г-жа Дишева във връзка с констатациите за наложени и неналожени наказания, но искам да ви обърна внимание, че съгласно Закона за съдебната власт не може да се кандидатира лице за председател на съд, на което са наложени наказания по чл. 308, ал. 1, т.т. 3, 4, 5 или 6. Точка 3 на чл. 308 е „понижаване в ранг за срок от шест месеца до една година“. Точка 4 е „понижаване в длъжност за срок от шест месеца до една година“. Точка 5 е „освобождаване от длъжност като административен ръководител или заместник на административния ръководител“, а точка 6 – „дисциплинарно освобождаване от длъжност“. Казвам ви, повтарям, че всъщност налагането на тези дисциплинарни наказания, които току-що изброих, е пречка съответният кандидат за председател да бъде избран за такъв. А тук става въпрос за определяне на изпълняващ функциите и изобщо не говорим за наказания от този

порядък, така че не виждам никаква пречка (вярно е, че този дебат ние не сме го водили в КАК и хубаво, че сега се разви, но смятам да го приключим), лично аз не виждам никаква пречка от гледна точка на закона с оглед тези данни, които Вие изнесохте тук от кадровото досие, да гласуваме колежката за изпълняващ функциите „административен ръководител“. Още повече че досегашният председател го освобождаваме, считано от днес и считано от днес ние трябва да определим административен ръководител на този съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз взимам думата, само за да ви кажа този акт, за който говори Магдалинчев, с какви предложения и препоръки е приключил. Там има препоръки по отношение на административния ръководител, когото освободихме, и по отношение на съдиите Добрева и Петрешкова. В акта пише следното (цитирам): *„На основание чл. 58, ал. 2, във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт на председателя на Районен съд-Козлодуй препоръчвам да прецени необходимостта от извършване на проверка по изпълнение на задълженията от страна на съдиите Добрева и Петрешкова и с оглед резултатите да предприеме мерки с оглед правомощията му“*. В тази връзка и тези констатации, които каза Магдалинчев одеве за отказ да се изпълняват служебни правомощия от съдиите Добрева и Петрешкова, за мен са достатъчно основание да считам, че Добрева, и Петрешкова респективно (макар че тя не е предмет на нашето обсъждане) не са подходящи да изпълняват длъжността „председател“ макар и временно, защото това временно изпълняване на длъжността с оглед невъзможността да извършваме атестации към момента, уважаеми колеги, тази временност продължава с години към настоящия момент. Това исках да ви кажа. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Откога е докладът на Инспектората?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Докладът на Инспектората е от 20.10.2018 г., с изх.№ Ж-0210/17.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, разбрах. А г-н Трифонов упражнил ли е тази препоръка от Инспектората?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Е, това не мога да отговоря. И по отношение на него има препоръки, но понеже не е тема на нашето обсъждане, там по отношение на него препоръчват да осъществи ефективен контрол върху действията на съдиите, да следи натовареността и да предприеме мерки за изравняването ѝ, да организира оптимално работата съгласно приетите от Общото събрание решения. Това е препоръка по отношение на г-н Трифонов. По отношение на Добрева и Петрешкова ви зачетох преди малко, и това е. Преди малко ви зачетох, това е актът на Инспектората. Тези констатации за мен водят до този извод. Това казвам. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. Ако няма други изказвания, ще подложа на гласуване ... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само едно кратко изречение, г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Преглеждам и аз сега кадровото досие. Не знаех, че ще се наложи. Виждам, че ние сме дали ранг „съдия във ВКС и ВАС“ на съдията през април тази година. Къде бяха тези – или тя тогава не беше се кандидатирила за председател и личността ѝ беше без значение – къде бяха тези аргументи тогава, когато давахме ранг например? Актът на Инспектората също е бил факт. Макар че в този акт на Инспектората между другото, доколкото ги зачете сега г-н Кояджиков, има препоръки към председателя, а не към съдия Добрева.

ЛОЗАН ПАНОВ: А самия председател го освободихме с „почетен знак златен“ току-що.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Но пък можем да преосмислим взимането на решение за парична награда с оглед на данните, които сега се изнасят.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кояджиков ще го реши този въпрос.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Може, разбира се, всичко е възможно. Как да не може? Но аз ви казвам, понеже той не е предмет на нашето обсъждане... (Не довършва.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, г-н Кояджиков иска да каже, че тя няма необходимите качества за изпълняващ функциите „административен ръководител“.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно това казвам. Затова няма да я подкрепя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Но може да бъде съдия с ранг във ВКС и ВАС, разбирате ли? Може да правораздава. Това иска да каже той.

Колеги, ако няма други изказвания, режим на гласуване. Имаме предложение на КАК, която както във всички други процедури от този род е направила предложение за изпълняващ функциите за магистрат, който има най-много години стаж след овакантилата се длъжност на изпълняващия функциите „административен ръководител“ и това е Адриана Добрева. Решението е взето на КАК с 5 гласа „за“.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: (Звукът прекъсва.) ...пречка да бъде определена за такава.

ЛОЗАН ПАНОВ: Подлагам на гласуване предложението на КАК, каквото е на вашето внимание, както беше докладвано.

Режим на гласуване. (Брои.)

Имаме 4 гласа „за“.

Който е „против“, моля да гласува. (Брои.) 7 гласа „против“.
Не се приема предложението.

11. ОТНОСНО: Определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Козлодуй

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.1. НЕ ПРИЕМА предложението на КАК за определяне на Адриана Георгиева Добрева – съдия в Районен съд-Козлодуй, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Козлодуй.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оттук нататък предложения по отношение на изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Козлодуй. Колеги, очаквам вашите предложения. Вече нямаме изпълняващ функциите.

Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Пак в този ред на мисли, като изключим тези двама магистрати, за които говорих оде, за мен следващият поред по старшинство би следвало да бъде предложен и аз ще направя такова предложение за Жаклин Георгиева Димитрова-Алексиева, само че ще помоля преди това да помолим администрацията да поиска съгласие, защото такова нямаме към момента, което е задължителен елемент. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви! А защо за следващия – Галя Петрешкова Ставарова?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Защото, както преди малко казах, тя е била обект на същата проверка и по отношение на нея, Добрева и Трифонов (бившият вече председател Трифонов) са констатирани тези конфликти, които, както зачете колегата Магдалинчев, са довели до затормозяване на работата и нагнетяване на лоша атмосфера в този орган на съдебната власт. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Преди да направя предложение, моля да имате предвид, че продължавам да смятам, че даването на съгласие, макар и да е практика, която ние много често използваме, няма законова основа. Така че за мен няма пречка да бъде назначен за изпълняващ функциите магистрат, който работи в този съд, дори при липса на съгласие. В момента часът е пет и половина, трудно ми се струва да бъде взето съгласие, заради това, без да знам дали съответната колега е съгласна или не, ще предложи Галя Ставарова в изпълнение на същото това, което винаги сме правили, а именно да предлагаме следващия по стаж кандидат. В случай че тя не бъде избрана, нещо, за което колегата Кояджиков намекна с оглед на това, че ситуацията при нея е като при неизбрания кандидат Адриана Добрева, то тогава предлагам да гласуваме следващия. Но не виждам смисъл да получаваме съгласие, защото така или иначе до края на деня ние трябва да сме избрали кандидат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев, споделям Вашите доводи, но все пак искането на съгласие е свързано с това самият магистрат да иска да работи на тази длъжност и е логично да поискате съгласие от колегата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Логично е, но нямаме възможност. Освен това, моля да имате предвид, че ние вече сме назначавали за изпълняващ функциите магистрат в Районен съд-Гълъбово при липса на съгласие. Така че има прецедент.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. Колеги, предложения?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Шекерджиев ми се струва, че представя превратно нашата досегашна практика. Избрахме въпросния съдия за изпълняващ длъжността „председател“ на Районен съд-Гълъбово, защото нямаше друг съдия в този съд. Ситуацията тук не е същата. Мисля, че трябва да се поиска съгласие, иначе следва да вървим по списъка, както са по старшинство. И между другото няма да бъде фатално, ако днес не назначим изпълняващ длъжността „председател“, защото по силата на закона (в момента не мога да се позова на точния текст, но ще го намеря) мисля, че най-старшият съдия изпълнява тази длъжност в подобна хипотеза – когато поради други причини председателят не може да изпълнява длъжността си. Така че няма да бъде някакъв прецедент, нито нещо страшно ще стане, ако съдия Адриана Добрева, която е най-старшият съдия, за един ден или за седем дни – до следващото ни заседание, изпълнява тази длъжност.

Просто не мога да повярвам каква акция е организирана за решение за определяне на изпълняващ длъжността „председател“ на Районен съд-Козлодуй. Просто не е истина! И аз между другото ви предлагам на следващото заседание просто да прекратим и процедурата за избор на председател на този съд, защото няма защо да губим времето, енергията и намеренията да унищожаваме и да унижаваме съответните съдии с провеждане на един формален избор, чийто резултат отсега е ясен. Аз се чудя защо г-н Кояджиков вчера не изложи тези съображения пред КАК, за да се подготвим ние по

съответния ред. Аз например щях да проверя и акта на Инспектората по-подробно, и резултатите от въпросното съдебно решение, за което г-н Магдалинчев говори. Щях да проверя и подобна практика дали ние имаме в случай за изпълняващ длъжността да определяме човек, който има преди 15 години заповед по чл. 327, и някакви други подобни неща, за да изглеждаме обективни. Иначе сме много гръмки в говоренето за радикална съдебна реформа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков, ще Ви помоля да поемете пак ръководството за малко. Благодаря Ви!

(Лозан Панов излиза от залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми г-н Председателю, аз предлагам да решим дали ще искаме съгласие или не. И ако няма да искаме съгласие, да гласуваме по реда на предложенията.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имаше предложение от колегата Шекерджиев, имаше предложение и от Вас. Така или иначе аз мисля, че винаги сме искали съгласие – дори когато беше въпрос за Районен съд-Гълъбово. Все пак тогава отново дойде предложение от председателя на Окръжен съд-Стара Загора, доколкото имам спомен, за да бъде назначен, затова първо трябва да вземем решение дали ще искаме съгласие от този, когото ще назначим за временно изпълняващ. Мисля, че това трябва да бъде последователността.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така смятам и аз и моля да го подложите на гласуване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, в момента сме 7 човека.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колегата Новански е тук.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Вече сме осем.

Колеги, подлагам на гласуване дали ще искаме съгласие за назначаване на временно изпълняващ длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Козлодуй.

Който е „за“, моля да гласува! Нека да започнем първо с това. Който е „за“ да се иска съгласие, моля да гласува!

Трима човека „за“, четири...(Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не разбрах какво гласуваме. Предложението на г-н Кояджиков ли?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Дали да искаме съгласие от магистрата, когото ще назначим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: От магистрата, когото ще назначим за временно изпълняващ. Това гласуваме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това само за този случай или по принцип да променим практиката си досегашна?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, възникна ... (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ние винаги сме искали съгласие.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Искали сме съгласие, аз затова, но възникна проблемът в момента да искаме или да не искаме. И затова, за да знаем какво ще правим, дали ще гласуваме без съгласие или със съгласие, трябва да вземем решение дали ще искаме съгласие за тази процедура. Нали имаше такъв дебат досега. Затова подлагаме на гласуване дали ще искаме съгласие за назначаване на временно изпълняващ длъжността „председател“ на Районен съд-Козлодуй.

Който е „за“, моля да гласува! (Брои.) 7 „за“.

Кой е „против“? 3 гласа „против“ – колегата Марчева, колегата Мавров и колегата Шекерджиев.

Така. Колеги, така или иначе ще искаме съгласие, затова аз предлагам да отложим тази точка. Колегата Дишева е права... (Прекъснат.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Господин Чолаков, има ги мобилните телефони на всеки един от кандидатите тук.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ами добре, тогава да възложим на администрацията, ако успеят да се свържат с двамата колеги... (Прекъснат.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: От администрацията ако искат, да се свържат. Аз само казвам, че ги има мобилните телефони.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да се свържат с тези колеги, които са там, и съответно и ако двамата дадат съгласие, вече преценяваме кого от двамата ще назначим. Ако това не стане до края на заседанието днес, отлагаме за следващия път. Колегата Дишева е права, че по силата на закона ние имаме кой да изпълнява до следващата седмица, затова не се налага в пет и половина-шест да търсим колегите, ако не се намерят.

Главният секретар да се свърже с двамата колеги и ако имат желание да изпълняват тази длъжност, да заявят това. Но трябва да е писмено това заявление. Трябва да го изпратят и по имейл, ако могат. Ако не могат, отлагаме за следващия път.

Колеги, продължаваме със следващата точка. Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите, точка 12 и точка 13 ще докладвам едновременно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на КАК по точка 12 е да бъде поощрена Върбина Мълчиниколова – тя е съдия в Окръжен съд-Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

И точка 13 е предложение, относимо към същия магистрат, а именно то е да бъде освободена на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ Върбина Мълчиниколова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Плевен, със съответния ранг, считано от датата на взимане на решението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания по тези две точки? Значи това касае също и ако има предложение за парична награда, нали?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Тук няма парична, такава е предложението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Значи гласуваме точка 12 и точка 13. Предлагам анблок гласуване.

Който е „за“, моля да гласува! (Брои.) 9 гласа „за“.

(Лозан Панов влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Десет гласа.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, 10 гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.т.12 и 13)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПООЦРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗСВ, Върбина Ганчева Мълчиниколова – съдия в Окръжен съд – Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак – първа степен златен“ за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

13. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Върбина Ганчева Мълчиниколова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд – Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от датата на вземане на решението.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

(Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Панов, гласувахме точки 12 и 13.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Продължаваме със следващите точки от дневния ред. Точка 14.

Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Точка 14 е предложение на КАК да бъде проведено атестиране за придобиване на статут на несменяемост на Виолета Низамова – съдия в Районен съд-Пловдив. Предлага се да бъде приета комплексна оценка „много добра“ и тя да придобие статут на несменяемост.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по точка 14? Няма.

Режим на гласуване. (Брои.)

12 гласа „за“. Благодаря ви)

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, атестиране за придобиване на статут на несменяемост на Виолета Веселинова Низамова – съдия в Районен съд – Пловдив.

14.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Виолета Веселинова Низамова – съдия в Районен съд – Пловдив.

14.3. Виолета Веселинова Низамова – съдия в Районен съд – Пловдив, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колега Шекерджиев, точка 15 и следващите.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Мога да ги докладвам всичките.

ЛОЗАН ПАНОВ: Чудесно.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 15 е предложение да бъде проведено периодично атестиране на Петко Минев – съдия в Окръжен съд-Пловдив, и да бъде приета „много добра“ оценка на този магистрат, с цифрово изражение 97 точки.

Следващата точка е точка 16. Тя е предложение да бъде проведено периодично атестиране на Веселина Семкова и да бъде приета „много добра“ комплексна оценка за този магистрат, като цифровото изражение на атестацията е 96 точки.

Следващото предложение на КАК по т.17 е да бъде проведено периодично атестиране на Ивелина Келлева-Бонева – съдия в Районен съд-Бяла, и да бъде приета комплексна оценка „много добра“ за този магистрат, като цифровото изражение на атестацията е 98 точки.

Следващото предложение по точка 18 е да бъде проведено периодично атестиране на Вероника Бозова – съдия в Районен съд-Враца. Предлага се комплексна оценка „много добра“ с цифрово изражение 98 точки.

По точка 19 предложението на КАК е за провеждане на периодично атестиране на Вера Найденова – съдия в Районен съд-Плевен. Предлага се „много добра“ оценка, като цифровото изражение на оценката е 98 точки.

Следващото предложение по точка 20 е за провеждане на извънредно атестиране на Иван Бедачев – съдия в Районен съд-Асеновград. Предлага се да бъде приета „много добра“ оценка. Цифровото изражение на оценката е 97 точки.

Следващото предложение по точка 21 е за провеждане на извънредно атестиране на Лазар Мичев. Предлага се да бъде приета „много добра“ комплексна оценка. Цифровото изражение, ако не се лъжа, е 100 точки за този магистрат. Да, така е.

Следващото предложение е да бъде проведено извънредно атестиране на Красимир Семов – той е административен ръководител – председател на Районен съд-Монтана. Предлага се да бъде приета „много добра“ оценка за магистрата, с цифрово изражение на оценката 95 точки.

Следващата 23 точка е свързана с ранг, така че ви предлагам да гласуваме до тази точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: От точка 15 до точка 22 включително. Изказвания? Няма изказвания.

От точка 15 до точка 22 режим на гласуване.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка по т.15 до т.22 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

15.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Петко Иванов Минев – съдия в Окръжен съд – Пловдив.

15.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Петко Иванов Минев – съдия в Окръжен съд – Пловдив.

16.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Веселина Тодорова Семкова – съдия в Окръжен съд – Пловдив.

16.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Веселина Тодорова Семкова – съдия в Окръжен съд – Пловдив.

17.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Ивелина Илиева Келлева – Бонева – съдия в Районен съд – Бяла.

17.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Ивелина Илиева Келлева – Бонева – съдия в Районен съд – Бяла.

18.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Вероника Антонова Бозова – съдия в Районен съд – Враца.

18.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Вероника Антонова Бозова – съдия в Районен съд – Враца.

19.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен.

19.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен.

20.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Иван Димитров Бедачев – съдия в Районен съд – Асеновград.

20.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Иван Димитров Бедачев – съдия в Районен съд – Асеновград.

21.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Лазар Йорданов Мичев – изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Разград.

21.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Лазар Йорданов Мичев – изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Разград.

22.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Красимир Младенов Семов – изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Монтана.

22.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Красимир Младенов Семов – изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Монтана.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 23. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложение за повишаване на Станимир Николов Йорданов-Кюлеров, който е съдия в Софийски районен съд, понастоящем е с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“, като според КАК са налице всички предпоставки за повишаване на магистрата на място в по-горен ранг.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по т. 23? Не виждам такива. Режим на гласуване. Дванадесет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

23. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Станимир Николов Йорданов - Кюлеров - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 24. Г-жо Керелска, давам Ви думата да докладвате, тя е по ваше внасяне и искане.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, предложението ми е за поправка на явна фактическа грешка, която е допусната в точки 10.2, 10.4 и 10.5 от Протокол № 37 от дистанционното заседание на Съдийската колегия, проведено чрез видеоконферентна връзка на дата 27.10.2020 г., като поправката се изразява в това, там където в протокола е посочено, че „В гласуването не участва Олга Керелска поради направен отвод“, този текст да отпадне. По-горе в мотивите подробно съм обяснила във връзка с гласуванията на какви решения е отразено, че аз съм си направила отвод и поради това не участвам в гласуването. Такъв отвод не съм си правила. Това е видно от самия протокол, липсва волеизявление в тази посока. Освен това при гласуването на точки 10.4 и 10.5 няма абсолютно никакъв смисъл да си правя отвод, тъй като това не са решения по същество, а става въпрос за задължаване на колегите, които ние назначаваме по реда на чл. 193, ал. 6 като съдии в

Наказателна колегия на Върховния касационен съд да довършат започнатите от тях дела в инстанцията, в която работят понастоящем. По тези съображения, моля да гласувате в подкрепа на предложението.

Лично аз не бих обърнала внимание, но повод за това предложение беше обаждането на един от колегите, който с решение по този протокол беше повишен като наказателен съдия в Наказателна колегия на Върховния касационен съд, който с учудване и обида ме попита защо съм си направила отвод при гласуването на неговото назначаване. Това ме провокира да изчакам излизането на пълния стенографски протокол и действително там видях, че има такова отразяване, което е неправилно, тъй като не съм правила волеизявление в такъв смисъл. Това е което искам да кажа. Моля просто да подкрепите предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Това, което казвате, кореспондира и с извадката, която е представена и е видно за всички колеги. Ако нямате изказвания по тази точка, предлагам ви предложението да се приеме и съответно да отпадне текстът, че „В гласуването не участва г-жа Олга Керелска поради направен отвод“. Режим на гласуване по т. 24. Единадесет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

24. ОТНОСНО: Поправка на явна фактическа грешка в Протокол № 37/27.10.2020 г. от заседание на Съдийската колегия на ВСС, т. 10

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

В точки 10.2, 10.4 и 10.5 от Протокол № 37 от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка на Съдийската колегия на

Висшия съдебен съвет, проведено на 27.10.2020 г., да отпадне текстът „В гласуването не участва Олга Керелска, поради направен отвод“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 25 и т. 26. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Панов, може ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с току-що взетото решение от нас. Не знам как технически ще се отрази тази поправка на явна фактическа грешка, но ми се струва, че ние трябва да вземем изрично решение по силата на което в края на протокола от въпросното заседание, не си спомням датата, 27.10.2020 г. да бъде отразено, че едни-кои си точки са поправени за явна фактическа грешка. Защото фактическото поправяне на текста несъмнено е недопустимо. В същото време на сайта на Съвета стои пълният стенографски протокол заедно с протоколите от гласуването, в които е отразено това, което ние днес поправяме, така че за да е ясно какво е действителното съдържание, ми се струва, че по някакъв начин нашето днешно решение трябва да бъде обективизирано в онзи протокол с някаква добавка, да речем, в края на протокола или нещо такова и по този начин да процедираме и във всички следващи случаи, когато вземаме решение за поправка на явна фактическа грешка в решение на Съдийска колегия или на Пленума. Правя това, знам че е дребно на фона на взетите решения в конкретния случай, само че имах един случай, в който ми се наложи да чета и да се позова на решение от заседание на Пленум, което се оказа след това, че е поправено, а това нямаше никакви данни в самия поправен протокол. По аналогичен начин се правят поправки в съдебни решения и мисля, че нещо такова трябва да приемем като решение и като практика.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може да бъде на самия протокол долу да има като забележка, че текстът еди-къде си е поправен с решение.../намесва се Б. Магдалинчев: С решение.../ и да се чете еди-как си, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Точно в този смисъл ми беше предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И да се прикачва към стенографския протокол.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, направо в самия протокол да бъде вкарано.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имам ли думата?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз видях, че аз съм водил, нямам спомен това как се е случило, не знам дали аз съм го диктувал така или е наистина грешка. Г-жо Керелска, ако аз съм го издиктувал, се извинявам за това, разбира се. И аз го виждам в момента това, но има още нещо. Тези решения са предмет и на съдебен контрол, колеги, и тези протоколи са във Върховния административен съд в този им вид както са взети тези решения. Това също има значение и затова колегата Дишева е права как точно ще го направим. Дали ще бъде само с едно такова решение или трябва да вземем изрично решение, с което ние заличаваме това като текст. И това трябва съответно да бъде изпратено във Върховния административен съд, тъй като те се произнасят по това, което е изпратено в този вид.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз мисля, че трябва да се добави.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Трябва според мене да се направи бележка в края на протокола. Само с препращане.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: ...към преписките във ВАС.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да, това е допълнително, но в края на протокола да се отбележи, че с решение от днес 19.01. точки еди-кои са поправени, може да посочим в какъв смисъл, но въпросното препращане е достатъчно. В никакъв случай да не заличаваме текст от протокола, досегашния, това не се прави, това не е поправка на явна фактическа грешка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: То ще се приложи този протокол към стенографския протокол, да се знае точно номерът на решението и протоколът. А отделно, че трябва да се изпрати на Върховния административен съд допълнително.

ЛОЗАН ПАНОВ: Всъщност това предложение, което прави г-жа Керелска е да отпадне от протокола по точки 10.2, 10.4 и 10.5 текстът „В гласуването не участва Олга Керелска поради направен отвод“, защото видно от протоколите г-жа Керелска не е участвала в гласуването, но не е поради направен отвод.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не съм участвала в гласуването по три от точките, но това не променя резултата. Аз просто не съм участвала в гласуването по една или друга причина, може би съм излязла в този момент и т.н., но не съм участвала в гласуването не поради направен отвод, заради това резултатите от гласуването не се променят. Чудех се дали да го пиша това в обстоятелствената част на проекта за решение, но реших, че не е нужно, но резултатите от гласуването не се променят, единствено грешката е, че е записано, че аз не участвам в гласуването поради направен отвод, какъвто отвод не съм си правила. Това е единствената грешка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Такова изявление няма от Ваша страна, не е направено, както вече Вие казахте няколко пъти. Освен това Вие участвате по т. 10.3, видно от материалите. Всъщност само по точки 10.2, 10.4 и 10.5 Вие не сте участвали в гласуването, но не е причината

за това направен от Вас отвод, какъвто всъщност не е обективиран от Вас. Това е.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: И сега въпросът, който задава г-жа Дишева е как това да бъде отразено предвид обстоятелството, че както разбираме, че имаме и контрол от съдебна инстанция.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Мисля, че не е толкова сложен въпросът, че да губим в този късен час чак толкова време и внимание за него. Нека в протокола се направи едно отбелязване, забележка, както предлагат Дишева и Марчева, доколкото си спомням, и копие от това решение да се изпрати за прилагане към преписката, която е във Върховния административен съд по жалби на участници в тази процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, така или иначе тези решения ще се изпратят там по 10.2, 10.4 и 10.5 от Протокол № 37/27.10.2020 г.

Добре. Продължаваме с точки 25 и 26. Г-н Шекерджиев, заповядайте за доклад.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Шекерджиев, не се чувате.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колега Шекерджиев, микрофонът да си включите, моля Ви.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте. Предложението е да бъде одобрена, респективно да не бъде одобрена кандидатурата за участие в процедурата на Европейската комисия за подбор на командировани национални експерти в Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ на Европейската комисия за вакантна позиция JUST-C-3 на кандидата Владимир Руменов Руменов. Той е съдия в Районен съд-Пловдив. Респективно, да бъде възложено на дирекция „Международна дейност и протокол“ да предостави в случай на одобрение документите на кандидата на дирекция „Човешки ресурси“

на Министерство на външните работи за препращането им по съответния ред.

Става дума за кандидатстване във връзка с вакантна позиция, която може да бъде заета от български магистрат, като материалите относно кандидатурата и позицията, за която се кандидатства са предоставени и са налични в доклада на Христина Тодорова, която е директор на дирекция „Международна дейност и протокол“. Както и друг път е ставало дума, при евентуално даване на съгласие самата процедура по подбор и одобряване на кандидата ще бъде придвижена от Министерство на външните работи и решение ще бъде взето от Европейската комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, някакви изказвания? Ако няма изказвания, предлагам да гласуваме първо „одобрява“, като съответно гласовете, ако са положителни, ще бъде одобрена кандидатурата, ако не тогава няма да бъде одобрена. Така че, както друг път сме гласували. Режим на гласуване за одобряване кандидатурата на съдията в Районен съд-Пловдив Владимир Руменов Руменов. Режим на гласуване. Единадесет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

25. ОТНОСНО: Проект на решение по кандидатура на съдия за участие в процедура на Европейската комисия (ЕК) за подбор на командировани национални експерти (КНЕ) в Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ (JUST) на ЕК

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

25.1. ОДОБРЯВА кандидатурата за участие в процедурата на Европейската комисия за подбор на командировани национални експерти в Генерална дирекция „Правосъдие и потребители“ (JUST) на

Европейската комисия, за вакантна позиция JUST-C-3, на следния кандидат:

Владимир Руменов Руменов - съдия в Районен съд - Пловдив.

25.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да предостави документите на кандидата на дирекция „Човешки ресурси“ в Министерството на външните работи за препращането им по съответния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 26. Точка 26 отново е доклад от директора на дирекция „Международна дейност и протокол“ във връзка с приемане на доклад от Мариета Неделчева, тя е съдия в Специализирания наказателен съд, за участието ѝ в 28-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления. Тя е проведена онлайн на 5 и 6 ноември 2020 г.

Предлага се докладът от съдия Неделчева да бъде приет за сведение, както и да бъде възложено на дирекция „Международна дейност и протокол“ той да бъде публикуван на интернет страницата на Висшия съдебен съвет в съответния раздел.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, по т. 26 няма изказвания. Режим на гласуване. Единадесет гласа „за“.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

26. ОТНОСНО: Проект на решение за приемане на доклад от Мариета Неделчева - съдия в Специализирания наказателен съд, от участие в 28-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, проведена онлайн на 5 и 6 ноември 2020 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

26.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от Мариета Неделчева - съдия в Специализирания наказателен съд, от участие в 28-та среща на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, проведена онлайн на 5 и 6 ноември 2020 г.

26.2. ВЪЗЛАГА на Дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да публикува доклада по т. 26.1 на интернет страницата на ВСС, в раздел „Международна дейност/ Доклади анализи и решения/ Доклади от международни срещи“ и раздел Международна дейност/ Международно сътрудничество/ Международни организации/ Национална съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела/ Доклади от международни участия на членове на мрежата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. С това изчерпахме дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, имаме още една точка, която би трябвало да разгледаме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 11 е това. Отложихме точката във връзка с временно изпълняващия длъжността „председател“ на Районен съд-Козлодуй.

ЛОЗАН ПАНОВ: За сега ли се отложи или за следващото заседание?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имаме предвид да мине последна, ако постъпи съгласие от другите двама колеги за временно изпълняващи. Имаме ли постъпило съгласие? Главният секретар?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Към момента има изразено устно съгласие и от двамата съдии, но нямаме потвърдено писмено нищо. Очакваме. И не мога да се ангажирам със срок, за съжаление.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Разбирам. При това положение аз предлагам, колега Панов, да отложим за следващата седмица.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, аз с такова впечатление останах.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Просто изчакахме, ако до края на нашето заседание дойдат съгласия да дебатирате, но при положение, че няма такива.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Нека да го отложим тогава за следващото заседание на Съдийска колегия, което ще бъде след една седмица на 26 януари. Да бъде включено в дневния ред, съответно с писмените съгласия на колегите. Режим на гласуване. Говорим за т. 11, отлагането ѝ за следващото заседание на Съдийска колегия. Дванадесет „за“. Благодаря ви.

/след проведеното гласуване с вдигане на ръка/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11.2. ОТЛАГА взимането на решение за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Козлодуй за следващото заседание на Съдийската колегия, насрочено за 26.01.2021 г., поради необходимост от получаване

на писмено съгласие от Галя Василева Петрешкова - съдия в Районен съд-Козлодуй, и от Жаклин Георгиева Димитрова - съдия в Районен съд-Козлодуй.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, колеги. Приятна вечер пожелавам на всички.

Закриване на заседанието – 17.52 ч.

Стенографи:

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Зоя Костова

(Изготвен на 29.01.2021 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ